

Das ist ein Wortbuch, das die Namen der Tiere enthält. Ein Wortbuch ist ein Wörterbuch, das die Namen der Tiere enthält. Ein Wortbuch ist ein Wörterbuch, das die Namen der Tiere enthält.

Epigramm: Ein Wortbuch ist ein Wörterbuch, das die Namen der Tiere enthält.

Thesen: Ein Wortbuch ist ein Wörterbuch, das die Namen der Tiere enthält.

Ein Wortbuch ist ein Wörterbuch, das die Namen der Tiere enthält.

Wortbuch

Das Wortbuch ist ein Wörterbuch, das die Namen der Tiere enthält.

Das Wortbuch ist ein Wörterbuch, das die Namen der Tiere enthält.

2

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΦΩΝΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ

(Έγγεγραμμένα Μαγνητικά Ταινία)

1 9 7 5

Μεταξύ των κάτωθι συμβαλλομένων, αφ' ενός μὲν (1) τῆς ἐν Ἀθῆναις (ὁδὸς Δεληγιάννη ἀρ. 14) ἔδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν "ΑΕΠΙ Ἑλληνική Ἑταιρία Πρὸς Προστασίαν τῆς Πνευματικῆς Ἰδιοκτησίας Α.Ε.", ἐφ' ἑξῆς καλουμένης Η ΕΤΑΙΡΙΑ, νομίμως ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Μακρῆ ἀφ' ἑτέρου δὲ (2) τῆς ἐν Ἀθῆναις (ὁδὸς .. Μ. Λογγιάνη Χ. ἀριθ. 296) ἔδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν
... Παινετ. γραμμ. Α. Ν. Σ. νομίμως ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ κ. ... Μιχαήλ ... Α. Ν. Σ. ..., ἐφ' ἑξῆς καλουμένης
Ο ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ, συμφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρον I - Ρεπερτόριον τῆς Ἑταιρίας.

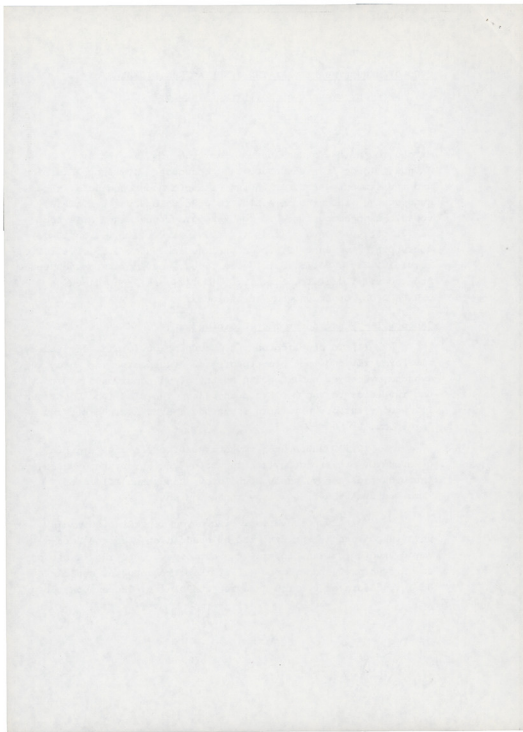
(1) Τὸ ρεπερτόριον τῆς Ἑταιρίας συνίσταται ἐξ ἐκείνων τῶν ἔργων τῶν ὁποίων ἡ διαχείρισις τοῦ δικαιώματος τῆς μηχανικῆς ἀναπαραγωγῆς ἔχει παραχωρηθῆ ἢ πρόκειται νὰ παραχωρηθῆ ταῦτη ὑπὸ τὴν ἰδιότητά της ὡς Ἑταιρίας μέλους τῆς ΒΙΕΜ (δρα Παράρτημα I), καθ' ἣν ἔκτασιν ἢ τοιαύτη διαχείρισις ἔχει ἀνατεθῆ εἰς τὴν Ἑταιρίαν.

(2) Ὁ καθορισμὸς τῶν ἀνατεθέντων εἰς τὴν Ἑταιρίαν δικαιωμάτων διαχειρήσεως, εἰς τὸ πεδίον τῆς μηχανικῆς ἀναπαραγωγῆς, ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ παρὸν Συμβόλαιον (Παράρτημα II), ἡ δὲ Ἑταιρία ἀναλαμβάνει ὅπως τὸν τερῆ ἐνήμερον.

(3) Ἐν ἡ περιπτώσει δικαιούχος τις τῶν δικαιωμάτων μηχανικῆς ἀναπαραγωγῆς ἔχει τρέχον συμβόλαιον μετὰ τοῦ Παραγωγοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν ἀρχεται ἐκπροσωπούμενος ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παραγράφου (1) ἀνωτέρω, τὸ τοιοῦτον συμβόλαιον θὰ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ παρόντος συμβολαίου, ἐξυπακουομένου

./.

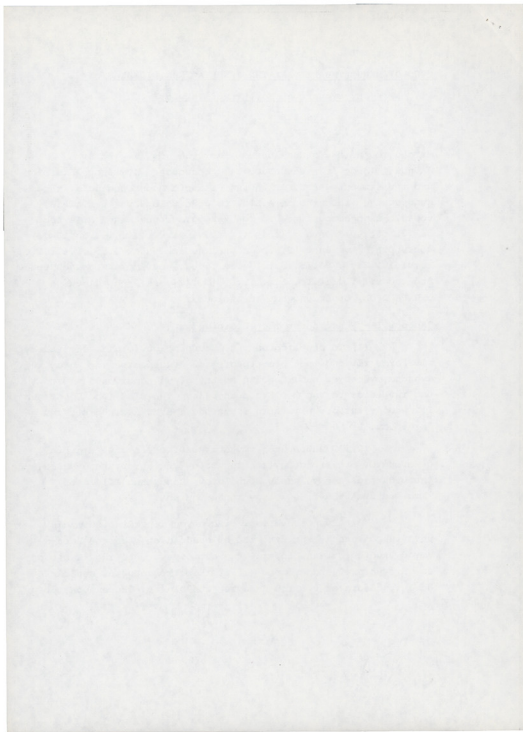

ΑΡΘΡΟΝ ΧΙΙΙ - ΕΛΕΓΧΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

(1) Ὁ Παραγωγός ὀφείλει ὅπως γνωστοποιήσῃ εἰς τὴν Ἑταιρίαν τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐργοστασίων ἐκτυπώσεως καὶ τῶν ἀποθεμάτων τῶν ἐγγεγραμμένων κασσετῶν. Ἐάν ἡ ἀποθήκη κεῖται ἐκτός τοῦ χώρου κατασκευῆς τῶν ἐγγεγραμμένων κασσετῶν, θὰ συμφωνοῦνται ἀπὸ κοινοῦ μεταξὺ τοῦ Παραγωγοῦ καὶ τῆς Ἑταιρίας τοιαῦται διαδικασίαι, ὥστε ἡ τελευταία νὰ δύναται νὰ προβαίῃ εἰς ἐλέγχους, ἀνευ προκλήσεως ἀνωμαλιῶν ἢ ἐκτάκτων δαπανῶν.

(2) Ἐν ἢ περιπτώσει ὁ Παραγωγός ἔχει διαφόρους ἀποθήκας, ὑποχρεοῦται οὗτος ὅπως συγκεντρώῃ τὰ ἔγγραφα ἅτινα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὸν λογιστικὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσαγόμενων καὶ ἐξαγόμενων, κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ διευκολύνῃ τὴν Ἑταιρίαν εἰς τὴν διεξαγωγὴν ἀκριβοῦς καὶ προσφόρου ἐργασίας ἐλέγχου.

(3) Ἡ Ἑταιρία θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ πλήρους ἐλέγχου ἐπὶ τῶν δραστηριοτήτων τοῦ παραγωγοῦ αἰτινες ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἐλέγχου τῆς ἡμερομηνίας ἠχογραφήσεως καὶ τῆς τοιαύτης τῆς πρώτης κατασκευῆς. Κατ' ἀκολουθίαν οἱ ἐλεγκταὶ τῆς Ἑταιρίας θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα εἰσόδου εἰς τὰ ἐργοστάσια, τὰς ἀποθήκας καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ Παραγωγοῦ, κατὰ τὰς ἐργασίους ἡμέρας καὶ ὥρας, καὶ τὸ ὡς ἄνω δικαίωμα εἰσόδου δὲν θὰ δύναται ν' ἀρνηθῇ ἢ παρακωλήσῃ ὑφ' οἴονδήποτε πρόσχημα ὁ Παραγωγός. Ὁ τελευταῖος οὗτος ὑποχρεοῦται ὅπως παρέχῃ εἰς τοὺς ἐλεγκτὰς πᾶν ἔγγραφον διευκολύνον τούτους εἰς τὸν ἐλεγχὸν τῶν πληροφοριῶν σχετικῶς μὲ τὰς ἠχογραφήσεις, εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν διὰ δασταυρομένου ἐλέγχου τῆς κατασκευῆς, τὴν κίνησιν τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων καὶ τῶν ἀποθεμάτων τῶν ἐγγεγραμμένων κασσετῶν. Περαιτέρω ὁ Παραγωγός θὰ παράσῃ εἰς τὴν Ἑταιρίαν πᾶσαν διευκόλυνσιν διὰ τὸν ἐλεγχὸν τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν μετ' αὐτοῦ συνεκμεταλλευομένων, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐπιχειρήσεων αἰτινες προβαίνουν εἰς ἐκτυπώσεις κασσετῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ, δυνάμει συμβάσεως.

(4) Ο Παραγωγός υποχρεούται όπως τηρεί εύκρινές και άκριβές λογιστικόν σύστημα, όπερ θά επιτρέπη τήν υποβολήν έπακριβών καταστάσεων εις τήν Έταιρίαν και τόν έλεγχον τούτων υπό ταύτης. Η λειτουργία του έλέγχου και ή τήρησις των αναγκαίων έγγραφων διά τήν πραγματοποίησίν του, θά καθορίζονται διά συμφωνίας μεταξύ του Παραγωγού και της Έταιρίας.

(5) Οί πράκτορες της Έταιρίας οί έντεταλμένοι μέ τόν έλεγχον των έργοστασίων, των άποθηκών και των γραφείων του Παραγωγού δέν δύνανται νά έχουσι άμεσον ή έμμεσον συμφέρον εις φωνογραφικάς επιχειρήσεις ή εις τό έμπόριον κασσετών. Επί πλέον έξυπακούεται ότι ούτε ή Έταιρία ούτε τό προσωπικόν της, οί πράκτορες και οί έλεγκταί της επιτρέπεται νά κοινοποιούσι εις τρίτους οίανδήποτε πληροφορίαν σχετικώς μέ τήν επιχειρήσιν ή τήν έμπορίαν του Παραγωγού, ήν τινα απέκτησαν κατά τήν διάρκειαν των ενεργειών των σχετικώς μέ τήν εκτέλεσιν της παρούσης συμβάσεως.

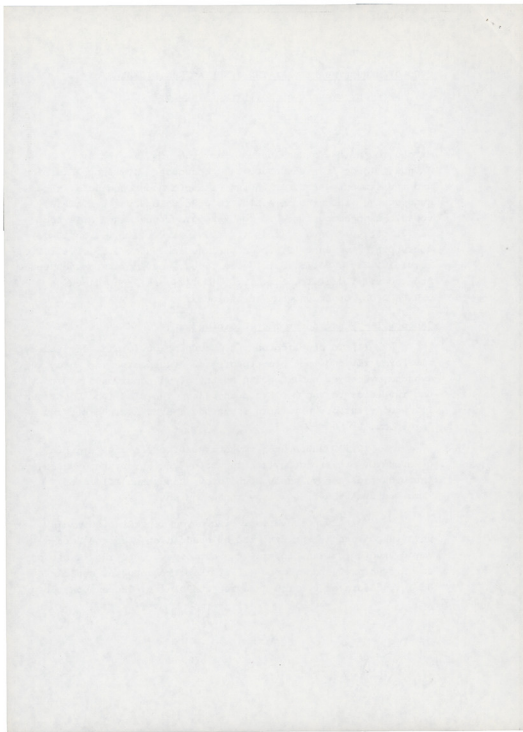
(6) Αί μέθοδοι έφαρμογής του παρόντος άρθρου XIII θά διακανονίζονται διά κοινής συμφωνίας μεταξύ της Έταιρίας και της Έλληνικής Όμάδος της IFPI έξυπακουμένου ότι ή άσκησης του έλέγχου υπό της Έταιρίας, δέν θά τελή υπό τήν αίρεσιν συνάψεως τοιαύτης συμφωνίας.

Πάσα έτέρα διάταξις σχετικώς μέ τόν έλεγχο, θά δύναται έξ ίσου νά άποτελέσθ άντικείμενον συμφωνίας μεταξύ της Έταιρίας και της Έλληνικής Όμάδος της IFPI.

ΑΡΘΡΟΝ XIV - ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΜΗΤΡΩΝ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΕΩΣ

(1) Ός μήτρα ήχογραφήσεως νοήται ύλική βάση εκ της όποίας δύναται νά αναπαράγωνται κατόπιν εις ποσότητας ή έξ ης νά αναπαράγωνται ήχογραφήσεις.

(ζ) κατά την έννοιαν του άρθρου XIV (1), α) προηγούμενοι παράγραφοι (β), (γ), (δ) και (ε) εφαρμόζονται ούχι μόνον προκειμένου περί μητρών κατά κυριολεξίαν, αλλά επίσης και περί πάσης εφευρέσεως έε ής δύνανται νά κατασκευασθούν έγγεγραμμένοι κασέτται ή νά γίνουν αναπαραγωγαί.

(η) α) διατάξεις αλτινες αποτελουδν άντικείμενον τών παραγράφων (γ), (δ) και (ε) άνωτέρω, δέ θα εφαρμόζονται εις τās περιπτώσεις κατά τās όποιās ή παρούσα σύμβασις εληξεν κατά τās διατάξεις του άρθρου XV (1).

ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

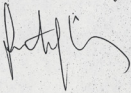
(3) Διαφωνοία ώς πρός τήν έρμηνείαν ή εκτέλεσιν τής παρούσης συμβάσεως, θα εισάγωνται ένώπιον τών Δικαστηρίων τής κατοικίας του έναγομένου.

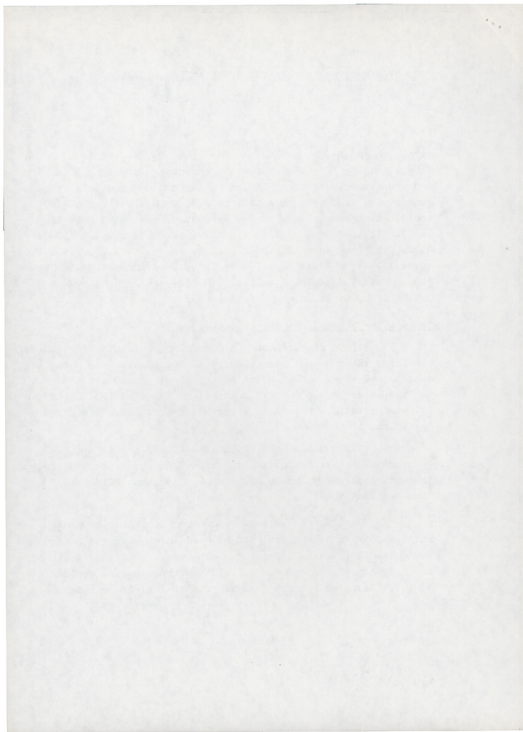
(4) Έν πάση περιπτώσει, διαφωνοία άναφερόμενα εις τήν έρμηνείαν τής παρούσης συμβάσεως ή τών συμφωνιών μεταξύ τής Έταιρίας και τής Έλληνικής Όμάδος τής IFPI έντός του πλαισίου τής παρούσης συμβάσεως, θα υπάγωνται πρό τής λήψεως παντός νομίμου μέτρου, εις τήν διαδικασίαν συμβιβασμοδ, τήν όποιαν προβλέπει τό παράρτημα VII τής παρούσης συμβάσεως.

ΜΠΑΝΑΙ

(5) Αί δαπάναι χαρτοσημάνσεως και έπικυρώσεως τής παρούσης συμβάσεως, βαρύνουν τόν Παραγωγόν.

Έγένετο εις Δία. Λ.β. ... άποφ. α. αντίτυπα
 έν ...
 τήν ... 22. Μαρτίου. 1978

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1975

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΚΟΥ
1452

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 100

Περί κυρώσεως α) της Συμβάσεως περί συστάσεως Παγκοσμίου Ὄργανώσεως προστασίας της ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διανοίας, ὑπογραφεύσης ἐν Στοκχόλμῃ τῇ 14ῃ Ἰουλίου 1967 καὶ β) τῆς κατὰ τὴν Διπλωματικῆν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων τοῦ Ἰουλίου 1971 γενομένης ἀναθεωρήσεως τῆς Συμβάσεως τῆς Βέρνης 1886.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐψηφίσαντι ἐπιμόνομα μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαντες:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυρώεται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ Σύμβασις περὶ συστάσεως Παγκοσμίου Ὄργανώσεως προστασίας τῆς Ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διανοίας, ὑπογραφεύσης ἐν Στοκχόλμῃ τῇ 14ῃ Ἰουλίου 1967 ὡς καὶ ἡ σύμβασις τῆς Βέρνης περὶ προστασίας τῶν λογοτεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων ὡς ἀναθεωρηθῆν ἐν Παρισίοις κατ' Ἰούλιον 1971 ὡν τὰ κείμενα ἐπιτίθενται ἐν Γαλλικῷ προτύπῳ καὶ Ἑλληνικῷ μεταφράσει.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχαίου ἀπὸ τῆς δημοσίευσόσεώς του ἐπὶ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ πρῶτη νόμος φερθεῖσα ἐπὶ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡρώου σήμερα κυρωθεῖσα, δημοσιευθήτω ἐπὶ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἀυγούστου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΙΑΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΡΥΠΑΝΗΣ

Ἐθεωρηθῆν καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἀυγούστου 1975

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ORGANISATION MONDIALE

DE LA PROPRIÉTÉ INTELLECTUELLE

Convention instituant l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle signée à Stockholm le 14 Juillet 1967

Les Parties Contractantes,

Animées du désir de contribuer à une meilleure compréhension et collaboration entre les États, pour leur profit mutuel et sur la base du respect de leur souveraineté et égalité,

Désirant, afin d'encourager l'activité créatrice, promouvoir la protection de la propriété intellectuelle à travers le monde,

Désirant moderniser et rendre plus efficace l'administration des Unions instituées dans les domaines de la protection de la propriété industrielle et de la protection des œuvres littéraires et artistiques, tout en respectant pleinement l'autonomie de chacune des Unions,

Sont convenus de ce qui suit:

Article 1.

Institution de l'Organisation
L'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle est instituée par la présente Convention.

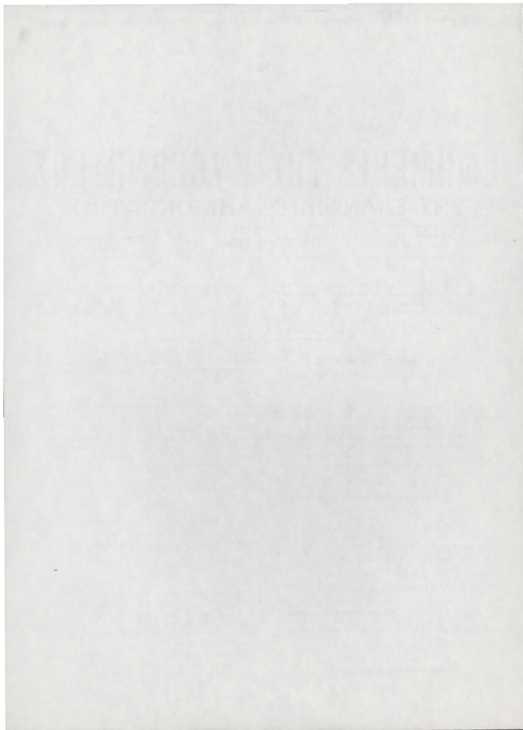
Article 2.

Définitions

Au sens de la présente Convention, il faut entendre par:

i) «Organisation», l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle (OMPI);
ii) «Bureau internationaux», le Bureau international de la propriété intellectuelle;

iii) «Convention de Paris», la Convention pour la protection de la propriété industrielle signée le 20 mars 1883, y compris chacun de ses Actes révisés;

7. Αι διαρρυθμιζόμενα διά της πράξεως της Ρώμης της παρούσης Συμβάσεως χώραι της Ένωσεως, αίνετες παρέχουν, εις την Εθνικήν νομοθεσίαν των, εν τέρει κατά τὸν χρόνον τῆς υπογραφῆς τῆς παρούσης πράξεως, διαρκίαις κατωτέρως τῶν προϋποκειμένων εἰς τὰ προηγουμένα ἑδάφια, ἔχουν τὴν εὐχέρειαν καὶ τὰς διατηρήσεις, πραγματοποιεῖται εἰς τὴν παρούσαν πράξιν ἢ επικυρωθεὶς αὐτήν.

8. Ἡς ὅλας τὰς περιπτώσεις, ἡ διάρκεια θὰ δίδεται ἀπὸ τὸν νόμον τῆς χώρας, ἐνθα ζητεῖται ἡ προστασία. Πάντως, πλὴν διαφόρου ρυθμίσεως ἐπὶ τὴν νομοθεσίαν τῆς τελευταίας ταύτης χώρας, θὲν θὰ ὑπερβῆται αὕτη τὴν διάρκειαν, τὴν ἐπιζομένην εἰς τὴν χώραν προελεύσεως τοῦ ἔργου.

Ἄρθρον 7 δις.

Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπίσης ὅταν τὸ δικαιώμα πνευματικῆς ιδιοκτησίας ἀνήκει ἀπὸ κοινοῦ εἰς τοὺς συνεργάτας ἐνὸς ἔργου, ὅταν τὴν ἐπιβόλησιν διὰ αἰ ἐπέμειναν τὸ θάνατον τοῦ δημιουργοῦ προεβίαι ὑπολογίζονται ἀπὸ τὸ θάνατον τοῦ τελευταίου ἐκτείνοντες συνεργάτου.

Ἄρθρον 8.

Οἱ δημιουργοὶ λογοτεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, προστατευομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἀπολύτως, καθ' ἑλπίην τὴν διάρκειαν τῶν δικαιωμάτων των ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων ἔργων των, τοῦ ἀποκλειστικῶν δικαιωμάτων, μεταρρῶσεως τῶν ἔργων των ἢ πορφή, ἀδείας διὰ τισιούτη μεταρρῶσεως.

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ δημιουργοὶ λογοτεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, προστατευομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως ἔχουν τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα καὶ ἐπιβόλησιν τῆς ἀναπαράγωγῆς τῶν ἔργων τούτων, καθ' ὅσον ἰδιότητος τρέπον καὶ ὅτ' ἰδιότητος μορφή.

2. Αἱ νομοθεσίαι τῶν χωρῶν τῆς ἑνώσεως διατηροῦν τὴν εὐχέρειαν καὶ ἐπιβόλησιν τῆς ἀναπαράγωγῆς των ἐν λόγῳ ἔργων εἰς ὁρισμέναις εἰδικαῖς περιπτώσεις, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι ἡ τισιούτη ἀναπαράγωγῆ θὲν ἐλαττεῖ τὴν κανονικὴν ἐκμετάλλειαν τοῦ ἔργου, ὅτε παραλείπει ἀδικαιολόγητος ἐλαττεῖν εἰς τὰ νόμιμα συμφέροντα τοῦ δημιουργοῦ.

3. Ἡ ὅσα ἑπιβόλη ἢ ὀτικὴ ἐπιβόλη θεωρεῖται ὡς ἀναπαράγωγῆ κατά τὴν ἐννοιαν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐἴναι νόμιμος ἡ παράθεσις ἀποσπασμάτων ἐξ ἔργου, τὸ ὅποιον κατὸς τὴν νομίμως προσιτὸν εἰς τὸ κοινόν, ὑπὸ τὸν ὄρον διὰ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰ χρηστὰ τῆς καὶ καθ' ἡ μέρην δικαιολογεῖται ἀπὸ τὸν ἐπιβόλησιν σκοπῶν, συμπεριλαμβανομένων ἀποσπασμάτων ἐξ ἄρθρων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συλλογῶν ὑπὸ τὴν μορφήν ἐπισκοπήσεων τοῦ τύπου.

2. Διατρέφεται ἡ ἰσχύς τῆς νομοθεσίας τῶν χωρῶν τῆς ἑνώσεως καὶ τῶν ὁριστιμένων ἢ συμφωνηθῆσαντων ἰδιαιτέρων μεταξὺ τῶν ρυθμιζόμενων, ὅταν ἀφορῇ τὴν εὐχέρειαν νομίμως χρησιμοποιοῦσιν, ἐν ἡ μέρην τοῦ δικαιοῦται ἀπὸ τὸν ἐπιβόλησιν σκοπῶν, τῶν λογοτεχνικῶν ἢ καλλιτεχνικῶν ἔργων πρὸς ἐπιβόλησιν τῆς ἐκμετάλλειας μέρην ἰδιώτου, ρυθμιζόμενων ἐκπομπῶν ἢ ἑστιασθῶν ἢ ἐστιασθῶν ἑγγραφῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιβόλησιν ἢ τισιούτη χρησιμοποιοῦσιν γὰ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰ χρηστὰ τῆς.

3. Αἱ παραθέσεις ἀποσπασμάτων καὶ χρησιμοποιοῦσιν, εἰνετες ἀναφέρονται εἰς τὰ προηγουμένα ἑδάφια θὰ πρέπει καὶ ἀνηγομένους τὴν πηγήν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δημιουργοῦ, ἐὰν τὸ ἑκάστον τοῦτο ἐμφανίζεται εἰς τὴν πηγήν.

Ἄρθρον 10 δις.

1. Αἱ νομοθεσίαι τῶν χωρῶν τῆς ἑνώσεως διατηροῦν τὴν εὐχέρειαν καὶ ἐπιβόλησιν τῆς ἀναπαράγωγῆς διὰ τοῦ τύπου τῆς ραδιοφωνίας ἢ τῆς ἐνοσημάτων διαβιβάσεως εἰς τὸ κοινόν, τῶν ἄρθρων ἐπιχειρήσεως οἰκονομικῶν, πολιτικῶν ἢ

ὁργανικῶν περιεχομένων δημοσιοποιῶν εἰς ἐφημερίδας ἢ περιοδικὰ συλλογῆς ἢ τὸν εἶδος τοῦ ραδιοφώνου μεταβιβαζόμενων ἔργων τῆς αὐτῆς φύσεως, εἰς ὅς περιπτώσεις θὲν ἔχει ρητῶς ἐπιρρολή ἢ ἀνταρτίωσιν, ἢ ραδιοφωνικὴν μεταδόσιν ἢ ἢ ὡς ὅσα ἐνοσημάτων διαβιβάσεως αὐτῶν. Πάντως ἡ πηγή πρέπει καὶ ἀναφέρεται πρὸς ἡ κρήσει τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης καθορίζεται ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας, ἐνθα ζητεῖται ἡ προστασία.

2. Ἐπιρροήσιν ἐπίσης εἰς τὰς νομοθεσίας τῶν χωρῶν τῆς ἑνώσεως καὶ καθορίζουν τὸν ὄρον διὰ τῶν ὁπίουσι, ἐπ' ἐκείνῃ ἀποκλειστικῶς γεγονότων τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τῆς φωτογραφίας ἢ τῆς κινηματογραφίας ἢ διὰ τῆς ραδιοφωνίας ἢ τῆς ἐνοσημάτων διαβιβάσεως εἰς τὸ κοινόν, τὰ θεώματα ἢ ἀκούσιμα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεγονότος λογοτεχνικῶν ἢ καλλιτεχνικῶν ἔργων δύνανται, ἐν ἡ ἄλλῳ τούτο δικαιοῦται ἀπὸ τὸν ἐπιβόλησιν σκοπῶν ἐπιμερῶσεως, γὰ ἀναδοχολογεῖται ἀπὸ τὸ καθίστανται προπρῶ εἰς τὸ κοινόν.

Ἄρθρον 11.

1. Οἱ δημιουργοὶ δραματικῶν, δραματικῶν-μουσικῶν ἢ μουσικῶν ἔργων ἔχουν τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα γὰ ἐπιβόλησιν: 1) τὴν δημοσίαν παράθεσιν καὶ ἐπιβόλησιν τῶν ἔργων των, περιλαμβανομένων τῆς δημοσίας παραθέσεως καὶ ἐκτελέσεως δι' ἑλπίαν τῶν μέσων ἢ τρέπον, 2) τὴν δημοσίαν μεταδόσιν δι' ἑλπίαν τῶν μέσων τῆς παραθέσεως ἢ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων των.

2. Τὰ αὐτὰ δικαιώματα παρέχονται εἰς τοὺς δημιουργοὺς δραματικῶν ἢ δραματικομουσικῶν ἔργων καθ' ἑλπίην τὴν διάρκειαν τῶν δικαιωμάτων των ἐπὶ τὸ πρωτοτύπου ἔργου, ὅταν ἀφορῇ τὴν μεταρρῶσιν τῶν ἔργων των.

Ἄρθρον 11 δις.

1. Οἱ δημιουργοὶ λογοτεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων ἔχουν τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα γὰ ἐπιβόλησιν: 1) τὴν οἰδιοφωνικὴν μεταδόσιν τῶν ἔργων των ἢ τὴν δημοσίαν ἀνακοίνωσιν τῶν ἔργων, τούτων διὰ παντὸς ἑλλοι μίση, χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν ἀσφάλειαν μεταδόσιν τῶν σχεμάτων, τῶν ἔχων ἢ τῶν οἰκόνων, 2) πᾶσαν δημοσίαν ἀνακοίνωσιν εἰτε ἐνοσημάτων εἰτε ἀσφάλειαν, τοῦ μεταδομένου διὰ τῆς ραδιοφώνου, ἔργου, ἐπὶ τῆς ἀνακοίνωσιν αὕτη γίνεται ὑπὸ ὄργανου διαρροῦ τοῦ ἀρχικοῦ, 3) τὴν δημοσίαν ἀνακοίνωσιν διὰ μαγνητῶν ἢ διὰ παντὸς ἑλλοι ἀναλόγων ὄργανων μεταδόσεως ἔχων ἢ εἰκότων, τὸν εἶδος τῶν ραδιοφώνων μεταδομένων ἔργων.

2. Ἄνετες εἰς τὰς νομοθεσίας τῶν χωρῶν τῆς ἑνώσεως καὶ καθορίζουν τὸν ὄρον ἀσφάλειας τῶν δικαιωμάτων περὶ ὧν ἡ ἀσφάλειαν παράρρησιν 1, ἀλλ' αἰ ἐρεῖ οἷτοι θὰ ἔχουν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον εἰς τὴν χώραν, ἢ ὅποια θὰ εἶνε ἑσπείρι αὐτοῦ. Ἐν ὁλίμῃ περιπτώσει θὰ δύνανται καὶ εἶναι τὸ ἑδικὸν δικαίωμα τοῦ δημιουργοῦ, ὅτε τὸ ἀνετες εἰς τὸν δημιουργοῦ δικαίωμα καὶ λήγει εὐλογῶν ἀσφάλειαν καθορίζομένη, ἑλλείπει συμφωνίας, ὑπὸ τῆς ἀρμόδιαι ἀρχῆς.

3. Πλὴν ἀντιθέτου συμφωνίας, ἀδεία παρεχομένη συμφῶν πρὸς τὴν παράρρησιν 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου θὲν συνεπάγεται τὴν ἀδείαν ἑγγραφῆς τοῦ διὰ τῆς ραδιοφώνου μεταδομένου ἔργου ἢ ὄργανου ἀποτυπωμένου τῶν ἔχων ἢ τῶν οἰκόνων. Ἐπιρροήσιν, πάντως, εἰς τὰς νομοθεσίας τῶν χωρῶν τῆς ἑνώσεως καὶ προστασίας τὸ καθεστῶν τῶν ἐφημερίδων ἑγγραφῶν, τῶν ὁπίουσι πραγματοποιεῖται ραδιοφωνικῶν ὄργανοις διὰ τὸν ἑλπίαν αὐτῶν μίσην καὶ διὰ τὰς ἐκπομπὰς του. Αἱ ἐν λόγῳ νομοθεσίαι θὰ δύνανται καὶ ἐπιβόλησιν τὴν διατήρησιν τῶν ἑγγραφῶν τούτοις εἰς ἑστιασθῶν ἀρχεῖα, λέγω τὸ ἑπαιρητικῶν πληροφορητικῶν χαρακτήρος των.

Ἄρθρον 11 τρις.

1. Οἱ δημιουργοὶ λογοτεχνικῶν ἔργων ἔχουν τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα γὰ ἐπιβόλησιν: 1) τὴν δημοσίαν ἀνακοίνωσιν τῶν ἔργων των, περιλαμβανομένων τῆς δημοσίας ἀνακοίνωσιν δι' ἑλπίαν τῶν μέσων ἢ τρέπον, 2) τὴν δι' ἑλπίαν τῶν μέσων δημοσίαν μεταδόσιν τῆς ἀνακοίνωσιν τῶν ἔργων των.

2. Τα αυτά δικαιώματα παρέχονται εις τους δημιουργούς λογοτεχνικών έργων καί άλλων τιν ελλείγων εν τών δικαιωμάτων των επί του πνευματικού έργου, διαν άφορῃ τήν μεταφράσιν των έργων των.

Άρθρον 12.

Οι δημιουργοί λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών έργων έχουν τό αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέψουν τός προσηγορεύσει, διαρρυθμίσει και άλλας μεταφράσει τών έργων των.

Άρθρον 13.

1. Έκάστη χώρα της Ένωσεως δύναται, εις ότε την άφορῃ, να θεσπίσει επιρροάσεις και όρους σχετικούς με τό αποκλειστικόν δικαίωμα του συνόψου μουσικού έργου και τό συγγραφέα του κειμένου, του όποιου ή έγγραφή με τό μουσικόν έργον έπιτρέσκει ή με τό τελευταίον, όπως επιτρέσκει τήν έγγραφή του εν λόγω μουσικού έργου ή με ενδοχικό, μετά του κειμένου. Άλλα οι τοιαύτης φύσεως επιρροάσεις και οι όροι θά έχουν ισχύον άνωτέρως περιουσιολογική εις τήν χώραν, ή όποια θά έχη θεσπίσει αυτούς και εν οίσει περιπτώσει θά δύναται να ορίσσει τό άνηκον εις τήν συγγραφέα δικαίωμα να επιτύχη δικαίον άποψήν, καθορισμένην, ελλείψει οίσεις συμφωνίας, υπό τής άρμόδιας άρχής.

2. Αι έγγραφα μουσικών έργων, αί όποια θά έχον πραγματικοποίησιν εν χώρα τής Ένωσεως συμφωνίας προς τό άρθρον 13.1) των υπογραφετών εν Ρώμη τήν 2 Ιουνίου 1928 και εν Βρυξέλλαις τήν 26 Ιουνίου 1948 Συμβάσειαν, θά δύναται, εν τή χώρα ταύτη, ή άναπαράδοσιν άνευ τής συγκατάθεσεως του συνόψου του μουσικού έργου μέχρι τής λήξεως τηςιας από τής άρμοδιας άρχής τής όποιας ή εν λόγω χώρα θά θεσπιστεί υπό τής παρούσης πρόθεως.

3. Αι πραγματοποιούμεναι, άνευ τών παροχρών η και τό του παρόντος άρθρου, έγγραφα θά δύναται να κατάχωνται εάν εισαχθούν, άνευ άδειας τών ενδιαφερομένων μερών, εις χώραν, ένθα δέν θά ήσαν νόμιμα.

Άρθρον 14.

1. Οι δημιουργοί λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών έργων έχουν τό αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέψουν: α) τήν κινηματογραφικόν προσαρμογήν και άναπαράδοσιν των έργων τούτων και τήν θέσιν εις κυκλοφορίαν, των όσων προσηγορευμένων ή άναπαροχόμενων έργων, β) τήν δημοσίαν παράστασιν και έκτέλεσιν και τήν άποψήν μεταδόσει εις τό κοινόν των όσων προσηγορευμένων ή άναπαροχόμενων έργων. 2. Η προσαρμογή ή άναπαράδοσις άλλων καλλιτεχνικών μερών κινηματογραφικών έργων, προσηγορευμένων ή λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών έργων υπόκειται, πέρας τής άδειας τών δημιουργών των, εις τήν άδειαν τών δημιουργών των πρωτότυπων έργων.

3. Αι διατάξεις του άρθρου 13.1) δέν ταχύνουν έφαρμογής.

Άρθρον 14 bis.

1. Υποκαταστάσει των συγγραφετών δικαιωμάτων μετ των τούτων προσηγορευμένων ή άναπαροχόμενων έργων, τό κινηματογραφικόν έργον προσαρτάται ως πρωτότυπον έργον. Ο δικαιωμάτω δικαίωματος κινηματιοτικής έκτέλεσεως επί του κινηματογραφικού έργου έχει τό αυτά δικαιώματα μετ των δημιουργών πρωτότυπων έργων, άναπαροχόμενων των εν τή προσηγορευμένων έργων δικαιωμάτων.

2. α) Ο καθορισμός των δικαιωμάτων δικαιώματος επί κινηματογραφικού έργου επιτρέσκειται εις τήν κριτικήν τής χώρας, ένθα ζητείται ή προστασία.

β) Πόσους, εις τās χώρας τής Ένωσεως, εις τās όποιας, ή νομοθεσία άναγνωρίζει μεταξύ των δικαιωμάτων τούτων τήν άρμόδιότητά των έργων των υποκατάστατων εις τήν πραγματικότητιν του κινηματογραφικού έργου, όσται, εάν άφελαν τήν άποψήν να εισέλθουν τό τοιαύτα έργα, δέν θά δύναται, πλην άντιθέτου ή ειδικού όρου, να άναπαράδοσι εις τήν άναπαράδοσιν, τήν θέσιν εις κυκλοφορίαν, τήν δημοσίον παράστασιν και έκτέλεσιν, τήν άποψήν μεταδόσει εις τό κοινόν, τήν παράδοσιν άποψήν και τήν μεταφράσιν των κειμένων του κινηματογραφικού έργου.

γ) Έν κατά πόσει εάν ό τύπος τής ως άνω υπογραφεσεως δέν διά τήν έφαρμογήν του προσηγορευμένου άρθρου β', εν είκει να τό έγγραφο συμβέλλει εν ισόνομος έγγραφος πράξις ρυθμίζεται υπό τής νομοθεσίας τής χώρας τής Ένωσεως, ένθα ό παραγωγός του κινηματογραφικού έργου ή τήν έργον του ή τήν συνθή έπισημίν του. Η νομοθεσία τής χώρας τής Ένωσεως, ένθα ζητείται ή προστασία, διατηρεί εν τούτοις τήν εχρήσιν να προβλήσιν ότι ή εν λόγω άνάληψις υπογραφεσεως δέν εν είναι έγγραφον συμβέλλει εν ισόνομος έγγραφος πράξις. Αι χώραι, αί ποίαισιν α χρήσιν τής εχρήσεως ταύτης, όφείλουν να γνωρίσουν τούτοις εις τήν Γενικήν Διοικήσιν δι' έγγραφον δήλωσεως, ή όστια διά κοινοποιήσθι πάραυτ ήν αυτούς εις άλλας τās λοιπās χώρας τής Ένωσεως.

δ) Διά τής ερθεσεως ανήνθιστος ή ειδικού όρου, νοείται τās περιουσιολογικός όρος, όστις δύναται να συνεισίδ τήν εν λόγω υπογραφήν.

3. Πλην άντιθέτου ρυθμίσεως υπό τής εθνικής νομοθεσίας, αί διατάξεις τής ως άνω παραγράφου 2) β) δέν εφαρμόζονται όστε εις τούς συγγραφέας συνόψων και διαλόγων, όστε εις τούς συνόψους μουσικών έργων, δημιουργουμένων διά τήν πραγματικότητιν του κινηματογραφικού έργου, όστε εις τήν κριτική δημοσίωσιν τούτων. Εν τούτοις, αί χώραι τής Ένωσεως, των όποιων ή νομοθεσία δέν περιέχει διατάξεις προληπτικές τής έφαρμογής τής ως άνω παραγράφου 2) β) εις τήν εν λόγω δημοσίωσιν, όφείλουν να γνωρίσουν τούτοις εις τήν Γενικήν Διοικήσιν δι' έγγραφον δήλωσεως, ήτις διά κοινοποιήσθι πάραυτ υπό τούτοις εις άλλας τās λοιπās χώρας τής Ένωσεως.

Άρθρον 14 τρις.

1. Όσο άφορῃ τό πρωτότυπα έργα τέχνης και τό πρωτότυπα χειρόγραφα των συγγραφετών και συνόψων, ό δημιουργός — ή μετά τός θάνατον του, τό πρόσωπον ή τό ιδρυματά, εις τό όποια ή εθνική νομοθεσία παρέχει τό δικαιώματα τούτο— έχει τό άνακαλλογιστικόν δικαίωμα να συμπεριεχει εις κέρδη εκ κοινήτων του έργου μετά τής πρώτης έκχώρησιν υπό του δημιουργού.

2. Η προληπομένη εις τό άνωτέρω άρθρον προστασία δύναται να άξιωθεί, εις έκάστην χώραν τής Ένωσεως, ή' όσον μόνον ή εθνική νομοθεσία του δημιουργού παραδέχεται τήν προστασίαν τούτων και εν ή' μέτρον επιτρέπει τούτο ή νομοθεσία τής χώρας, ένθα ζητείται ή εν λόγω προστασία.

3. Αι λειτουργείαι και τό ποσοστό τής συμμετοχής καθορίζονται ει' έκάστης εθνικής νομοθεσίας.

Άρθρον 15.

1. Ένα οι δημιουργοί των προστατευομένων υπό τής παρούσης Συμβάσεως λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων θεωρούνται, πλην άντιθέτου άδειάσεως, ως δημιουργοί και έχουν, κατά συνέπασιν, τό δικαίωμα προσηγορίας εις τό δικαστήριον των χωρών τής Ένωσεως προς άσχητην διάθεσιν άνευ τών παραχρηστών, άρασι όπως τό όνομα άναπαράσει επί του έργου κατά τήν συνθή ή τριών. Το παρόν ιδίωμα εφαρμόζεται έπει και άν τό όνομα τούτο είναι ψευδώνυμον, ή' όσον τό υιοθετήσθι υπό του δημιουργού ψευδώνυμον όψήρην καταλείπει άμφερότητιν περί τής ταυτότητος του.

2. Έπιβάλλεται ως προσηγορευτικόν του κινηματογραφικού έργου, πλην άντιθέτου άδειάσεως, τό ρωσικόν ή νομικόν πρόσωπον του όποιου τό όνομα άναπαράσει επί του εν λόγω έργου κατά τήν συνθή ή τριών.

3. Διά τό θάνατον και διά τό υπό φθάνον του έργου, πλην άντιθέτου άδειάσεως εις τήν ως άνω παραγράφου 1) ή 2) άδειάσει, του όποιου τό όνομα άναπαράσει επί του εν λόγω έργου κατά τήν συνθή ή τριών, ως άνω περιουσιολογικόν του συγγραφέα. Έν τήν εθνοτική ταύτην, δικαιώματα να προσηγορήσει και να διακρίνη τό δικαίωμα τούτου. Η διατάξις του παρόντος άρθρου κατέν εφαρμόζομένη, όσον

iv) «Convention de Berne», la Convention pour la protection des œuvres littéraires et artistiques, signée le 9 septembre 1886, y compris chacun des ses Actes révisés;

v) «Union de Paris», l'Union internationale créée par la Convention de Paris;

vi) «Union de Berne», l'Union internationale créée par la Convention de Berne;

vii) «Unions», l'Union de Paris, les Unions particulières et les Arrangements particuliers établis en relation avec cette Union, l'Union de Berne, ainsi que tout autre engagement international tendant à promouvoir la protection de la propriété intellectuelle dont l'administration est assurée par l'Organisation en vertu de l'Article 4, iii);

viii) «Propriété intellectuelle», les droits relatifs :

- aux œuvres littéraires, artistiques et scientifiques,
- aux interprétations des artistes interprètes et aux exécutions des artistes exécutants, aux phonogrammes et aux émissions de radiodiffusion,
- aux inventions dans tous les domaines de l'activité humaine,
- aux découvertes scientifiques,
- aux dessins et modèles industriels,
- aux marques de fabriques, de commerce et de service, ainsi qu'aux noms commerciaux et dénominations commerciales,
- à la protection contre la concurrence déloyale; et tous les autres droits afférents à l'activité intellectuelle dans les domaines industriel, scientifique, littéraire et artistique.

Article 3.

But de l'Organisation

L'Organisation a pour but :

i) de promouvoir la protection de la propriété intellectuelle à travers le monde par la coopération des Etats, en collaboration, s'il y a lieu, avec toute autre organisation internationale,

ii) d'assurer la coopération administrative entre les Unions.

Article 4.

Fonctions

Aux fins d'atteindre le but défini à l'article 3, l'Organisation, par ses organes compétents et sous réserve de la compétence de chacune des Unions :

i) s'emploie à promouvoir l'adoption de mesures destinées à améliorer la protection de la propriété intellectuelle à travers le monde et à mettre en harmonie les législations nationales dans ce domaine;

ii) assure les services administratifs de l'Union de Paris, des Unions particulières établies en relation avec cette Union et de l'Union de Berne;

iii) peut accepter d'assumer l'administration qu'implique la mise en œuvre de tout autre engagement international tendant à promouvoir la protection de la propriété intellectuelle ou de participer à une telle administration;

iv) encourage la conclusion de tout engagement international tendant à promouvoir la protection de la propriété intellectuelle;

v) offre sa coopération aux Etats qui lui demandent une assistance tecnico-juridique dans le domaine de la propriété intellectuelle;

vi) rassemble et diffuse toutes informations relatives à la protection de la propriété intellectuelle, effectuée et encouragée des études dans ce domaine et en publie les résultats;

vii) assure les services facilitant la protection internationale de la propriété intellectuelle et, le cas échéant, procède à des enregistrements en la matière et publie les indications relatives à ces enregistrements;

viii) prend toutes autres mesures appropriées.

Article 5.

Membres

1) Peut devenir membre de l'Organisation tout Etat qui est membre de l'une des Unions telles qu'elles sont définies à l'article 2, vii).

2) Peut également devenir membre de l'Organisation tout Etat qui n'est pas membre de l'une des Unions, à la condition :

i) qu'il soit membre de l'Organisation des Nations Unies, de l'une des institutions spécialisées qui sont reliées à l'Organisation des Nations Unies ou de l'Agence internationale de l'Energie atomique, ou partie au statut de la Cour Internationale de Justice, ou

ii) qu'il soit invité par l'Assemblée générale à devenir partie à la présente Convention.

Article 6.

Assemblée générale

1) a) Il est établi une Assemblée générale comprenant les Etats parties à la présente Convention qui sont membre de l'une au moins des Unions.

b) Le Gouvernement de chaque Etat membre est représenté par un délégué, qui peut être assisté de suppléants, de conseillers et d'experts.

c) Les dépenses de chaque délégation sont supportées par le Gouvernement qui l'a désignée.

2) L'Assemblée générale;

i) nomme le Directeur Général sur présentation du comité de coordination;

ii) examine et approuve les rapports du Directeur Général relatifs à l'Organisation et lui donne toutes directives nécessaires;

iii) examine et approuve les rapports et les activités du Comité de coordination et lui donne des directives;

iv) adopte le budget triennal des dépenses communes aux Unions;

v) approuve les dispositions proposées par le Directeur Général concernant l'administration relative à la mise en œuvre des engagements internationaux visés à l'article 4, iii);

vi) adopte le règlement financier de l'Organisation;

vii) détermine les langues de travail du Secrétariat, compte tenu de la pratique des Nations Unies;

viii) invite à devenir parties à la présente Convention les Etats visés à l'article 5. 2) ii);

ix) décide quels sont les Etats non membres de l'Organisation et quelles sont les organisations intergouvernementales et internationales non gouvernementales qui peuvent être admis à ses réunions en qualité d'observateurs;

x) s'acquie de toutes autres tâches utiles dans le cadre de la présente Convention.

3) a) Chaque Etat, qu'il soit membre d'une ou de plusieurs Unions dispose d'une voix à l'Assemblée générale.

b) La moitié des Etats membres de l'Assemblée générale constitue le quorum.

c) Nonobstant les dispositions du sous-alinéa b), si, lors d'une session, le nombre des Etats représentés est inférieur à la moitié mais égal ou supérieur au tiers des Etats membres de l'Assemblée générale, celle-ci peut prendre des décisions; toutefois, les décisions de l'Assemblée générale, à l'exception de celles qui concernent sa procédure, ne deviennent exécutoires que lorsque les conditions énoncées ci-après sont remplies. Le Bureau International communique lesdites décisions aux Etats membres de l'Assemblée générale qui n'étaient pas représentés, en les invitant à exprimer par écrit, dans un délai de trois mois à compter de la date de ladite communication, leur vote ou leur abstention. Si, à l'expiration de ce délai, le nombre des Etats ayant ainsi exprimé leur vote ou leur abstention est au moins égal au nombre d'Etats qui faisait défaut pour que le quorum fût atteint lors de la session, lesdites décisions deviennent exécutoires, pourvu qu'en même temps la majorité nécessaire reste acquise.

d) Sous réserve des dispositions des sous-alinéas e) et f), l'Assemblée générale prend ses décisions à la majorité des deux tiers des votes exprimés.

e) L'acceptation des dispositions concernant l'administration relative à la mise en oeuvre des engagements internationaux visés à l'article 4, iii) requiert la majorité des trois quarts des votes exprimés.

f) L'approbation d'un accord avec l'Organisation des Nations Unies en conformité avec les dispositions des articles 57 et 63 de la Charte des Nations Unies requiert la majorité des neuf dixièmes des votes exprimés.

g) La nomination du Directeur Général (alinéa 2), l'approbation des dispositions proposées par le Directeur Général concernant l'administration relative à la mise en oeuvre des engagements internationaux (alinéa 2) v) et le transfert du siège (article 10) requièrent la majorité prévue, non seulement dans l'Assemblée générale, mais également dans l'Assemblée de l'Union de Paris et dans l'Assemblée de l'Union de Berne.

h) L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

i) Un délégué ne peut représenter qu'un seul Etat et ne peut voter qu'au nom de celui-ci.

4) a) L'Assemblée générale se réunit une fois tous les trois ans en session ordinaire, sur convocation du Directeur Général.

b) L'Assemblée générale se réunit en session extraordinaire sur convocation du Directeur Général à la demande d'un quart des Etats membres de l'Assemblée générale.

c) Les réunions se tiennent au siège de l'Organisation.

5) Les Etats parties à la présente Convention qui ne sont pas membres de l'une des Unions sont admis aux réunions de l'Assemblée générale en qualité d'observateurs.

6) L'Assemblée générale établit son règlement intérieur.

Article 7.

Conférence

1) a) Il est établi une Conférence comprenant les Etats parties à la présente Convention, qu'ils soient ou non membres de l'une des Unions.

b) Le Gouvernement de chaque Etat est représenté par un délégué, qui peut être assisté de suppléants, de conseillers et d'experts.

c) Les dépenses de chaque délégation sont supportées par le Gouvernement qui l'a désignée.

2) La Conférence :

i) discute des questions d'intérêt général dans le domaine de la propriété intellectuelle et peut adopter des recommandations relativement à ces questions, tout en respectant la compétence et l'autonomie des Unions;

ii) adopte le budget triennal de la Conférence;

iii) établit, dans les limites de ce budget, le programme triennal d'assistance technico-juridique;

iv) adopte les modifications à la présente Convention selon la procédure définie à l'article 17;

v) décide quels sont les Etats non membres de l'Organisation et quelles sont les organisations intergouvernementales et internationales non gouvernementales qui peuvent être admis à ses réunions en qualité d'observateurs;

vi) s'acquie de toutes autres tâches utiles dans le cadre de la présente convention.

3) a) Chaque Etat membre dispose d'une voix à la Conférence.

b) Le tiers des Etats membres constitue le quorum.

c) Sous réserve des dispositions de l'article 17, la Conférence prend ses décisions à la majorité des deux tiers des votes exprimés.

d) Le montant des contributions des Etats parties à la présente Convention qui ne sont pas membres de l'une des Unions est fixé par un vote duquel seuls les délégués de ces Etats ont le droit de participer.

e) L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

f) Un délégué ne peut représenter qu'un seul Etat et ne peut voter qu'au nom de celui-ci.

4) a) La conférence se réunit en session ordinaire sur convocation du Directeur Général pendant la même période et au même lieu que l'Assemblée générale.

b) La Conférence se réunit en session extraordinaire sur convocation du Directeur Général à la demande de la majorité des Etats membres.

5) La Conférence établit son règlement intérieur.

Article 8.

Comité de coordination

1) a) Il est établi un Comité de coordination comprenant les Etats parties à la présente Convention qui sont membres du Comité exécutif de l'Union de Paris, du Comité exécutif de l'Union de Berne ou de

l'un et l'autre de ces Comités exécutifs. Toutefois, si l'un de ces Comités exécutifs comprend plus du quart des pays membres de l'Assemblée qui l'a élu, ledit Comité désigne, parmi ses membres, les Etats qui seront membres du Comité de coordination, de telle sorte que leur nombre n'exécède pas le quart susvisé, étant entendu que le pays sur le territoire duquel l'Organisation a son siège n'entre pas en ligne de compte pour le calcul de ce quart.

b) Le Gouvernement de chaque Etat membre du Comité de coordination est représenté par un délégué, qui peut être assisté de suppléants, de conseillers et d'experts.

c) Lorsque le Comité de coordination examine soit des questions intéressant directement le programme ou le budget de la Conférence et son ordre du jour, soit des propositions de modification de la présente Convention de nature à affecter les droits ou obligations des Etats parties à la présente Convention qui ne sont pas membres de l'une des Unions, un quart de ces Etats participent aux réunions du Comité de coordination avec les mêmes droits que les membres de ce Comité. La Conférence élit à chaque session ordinaire les Etats appelés à participer à de telles réunions.

d) Les dépenses de chaque délégation sont supportées par le Gouvernement qui l'a désignée.

2) Si les autres Unions administrées par l'Organisation désirent être représentées en tant que telles qu'au sein du Comité de coordination, leurs représentants doivent être désignés parmi les Etats membres du Comité de coordination.

3) Le Comité de coordination :

i) donne des avis aux organes des Unions, à l'Assemblée générale, à la Conférence et au Directeur Général sur toutes les questions administratives et financières et sur toutes autres questions d'intérêt commun soit à deux ou plusieurs Unions, soit à une ou plusieurs Unions et à l'Organisation, et notamment sur le budget des dépenses communes aux Unions;

ii) prépare le projet d'ordre du jour de l'Assemblée générale;

iii) prépare le projet d'ordre du jour et les projets de programme et de budget de la Conférence;

iv) se prononce, sur la base du budget triennal des dépenses communes des Unions et du budget triennal de la Conférence, ainsi que sur la base du programme triennal d'assistance technico-juridique, sur les budgets et programmes annuels correspondants;

v) à l'expiration des fonctions du Directeur Général, ou en cas de vacance de ce poste, propose le nom d'un candidat en vue de sa nomination à ce poste par l'Assemblée générale; si l'Assemblée générale ne nomme pas le candidat qu'il a présenté, le Comité de coordination présente un autre candidat; la même procédure est reprise jusqu'à la nomination par l'Assemblée générale du dernier candidat présenté;

vi) si une vacance du poste de Directeur Général survient entre deux sessions de l'Assemblée générale, nomme un Directeur Général par intérim pour la durée précédant l'entrée en fonctions du nouveau Directeur Général;

vii) s'acquitte de toutes autres tâches qui lui sont attribuées dans le cadre de la présente Convention.

4) a) Le Comité de coordination se réunit une fois une par an en session ordinaire sur convocation du Directeur Général. Il se réunit en principe au siège de l'Organisation.

b) Le Comité de coordination se réunit en session extraordinaire, sur convocation adressée par le Directeur Général, soit à l'initiative de celui-ci, soit à la demande de son président ou d'un quart de ses membres.

5) a) Chaque Etat, qu'il soit membre de l'un seulement des deux Comités exécutifs, mentionnés à l'

alinéa 1) a) ou de ces deux Comités, dispose d'une seule voix au Comité de coordination.

b) La moitié des membres du Comité de coordination constitue le quorum.

c) Un délégué ne peut représenter qu'un seul Etat et ne peut voter qu'au nom de celui-ci.

6) a) Le Comité de coordination exprime ses avis et prend ses décisions à la majorité simple des votes exprimés. L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

b) Même si une majorité simple est obtenue, tout membre du Comité de coordination peut, immédiatement après le vote, demander qu'il soit procédé de la manière suivante à un décompte spécial des votes : deux listes distinctes seront établies, sur lesquelles figurent respectivement les noms des Etats membres du Comité exécutif de l'Union de Paris et ceux des Etats membres du Comité exécutif de l'Union de Berne; le vote de chaque Etat sera inscrit en regard de son nom sur chacune des listes où il figure. Dans le cas où ce décompte spécial indiquerait que la majorité simple n'est pas obtenue dans chacune de ces listes, la proposition ne serait pas considérée comme adoptée.

7) Tout Etat membre de l'Organisation qui n'est pas membre du Comité de coordination peut être représenté aux réunions de ce Comité par des observateurs, avec le droit de participer aux délibérations, mais sans droit de vote.

8) Le Comité de coordination établit son règlement intérieur.

Article 9.

Bureau international

1) Le Bureau international constitue le secrétariat de l'Organisation.

2) Le Bureau international est dirigé par le Directeur Général assisté de deux ou plusieurs Vice-directeurs Généraux.

3) Le Directeur Général est nommé pour une période déterminée, qui ne peut être inférieure à six ans. Sa nomination peut être renouvelée pour des périodes déterminées. La durée de la première période et celle des périodes suivantes éventuelles, ainsi que toutes autres conditions de sa nomination, sont fixées par l'Assemblée générale.

4) a) Le Directeur Général est le plus haut fonctionnaire de l'Organisation.

b) Il représente l'Organisation.

c) Il rend compte à l'Assemblée générale et se conforme à ses directives en ce qui concerne les affaires intérieures et extérieures de l'Organisation.

5) Le Directeur Général prépare les projets de budget et de programme ainsi que les rapports périodiques d'activité. Il les transmet aux Gouvernements des Etats intéressés ainsi qu'aux organes compétents des Unions et de l'Organisation.

6) Le Directeur Général et tout membre du personnel désigné par lui prennent part, sans droit de vote, à toutes les réunions de l'Assemblée générale, de la Conférence, du Comité de coordination ainsi que de tout autre comité ou groupe de travail. Le Directeur Général ou un membre du personnel désigné par lui est d'office secrétaire de ces organes.

7) Le Directeur Général nomme le personnel nécessaire au bon fonctionnement du Bureau international. Il nomme les Vice-directeurs Généraux après approbation du Comité de coordination. Les conditions d'emploi sont fixées par le Statut du personnel qui doit être approuvé par le Comité de coordination, sur proposition du Directeur Général. La nécessité de s'assurer les services d'agents éminemment qualifiés en raison de leur efficacité, de leur compétence et de leur intégrité doit être la considération dominante dans le recrutement

et la détermination des conditions d'emploi des membres du personnel. Il sera dûment tenu compte de l'importance d'assurer ce recrutement sur une base géographique aussi large que possible.

8) Les fonctions du Directeur Général et des membres du personnel sont de caractère strictement international. Dans l'exercice de leurs fonctions, ceux-ci ne doivent solliciter ou recevoir d'instruction d'aucun Gouvernement ou d'aucune autorité étrangère à l'Organisation. Ils doivent s'abstenir de tout acte de nature à compromettre leur situation de fonctionnaires internationaux. Chaque Etat membre s'engage à respecter le caractère exclusivement international des fonctions du Directeur Général et des membres du personnel et à ne pas chercher à influencer ceux-ci dans l'exécution de leurs fonctions.

Article 10.

Siège

- 1) Le siège de l'Organisation est fixé à Genève.
- 2) Son transfert peut être décidé dans les conditions prévues à l'article 6. 3) d) et g).

Article 11.

Finances

1) L'Organisation a deux budgets distincts : le budget des dépenses communes aux Unions et le budget de la Conférence.

2) a) Le budget des dépenses communes aux Unions contient les prévisions de dépenses présentant un intérêt pour plusieurs Unions.

b) Ce budget est financé par les ressources suivantes :

- i) les contributions des Unions étant entendu que le montant de la contribution de chaque Union est fixé par l'Assemblée de cette Union, compte tenu de la mesure dans laquelle les dépenses communes sont effectuées dans l'intérêt de ladite Union.
- ii) les taxes et sommes dues pour les services rendus par le Bureau international qui ne sont pas en rapport direct avec l'une des Unions ou qui ne sont pas perçues pour des services rendus par le Bureau international dans le domaine de l'assistance technico-juridique;
- iii) le produit de la vente des publications du Bureau international qui ne concernent pas directement l'une des Unions, et les droits afférents à ces publications;
- iv) les dons, legs et subventions dont bénéficie l'Organisation, à l'exception de ceux visés à l'alinéa 3) b) iv);
- v) les loyers, intérêts et autres revenus divers de l'Organisation.

3) a) Le budget de la Conférence contient les prévisions de dépenses pour la tenue des sessions de la Conférence et pour le programme d'assistance technico-juridique.

b) Ce budget est financé par les ressources suivantes :

- i) les contributions des Etats parties à la présente Convention qui ne sont pas membres de l'une des Unions;
- ii) les sommes éventuellement mises à la disposition de ce budget par les Unions, étant entendu que le montant de la somme mise à la disposition par chaque Union est fixé par l'Assemblée de cette Union et que chaque Union est libre de ne pas contribuer à ce budget;
- iii) les sommes perçues pour des services rendus par le Bureau international dans le domaine de l'assistance technico-juridique;
- iv) les dons, legs et subventions dont bénéficie l'Organisation aux fins visées au sous-alinéa a).

4) a) Pour déterminer sa part contributive dans le budget de la Conférence, chacun des Etats parties à la présente Convention qui n'est pas membre de l'une

des Unions est rangé dans une classe et paie ses contributions annuelles sur la base d'un nombre d'unités fixé comme suit :

Classe A	10
Classe B	3
Classe C	1

b) Chacun de ces Etats, au moment où il accomplit l'un des actes prévus à l'article 14. 1), indique la classe dans laquelle il désire être rangé. Il peut changer de classe. S'il choisit une classe inférieure, l'Etat doit en faire part à la Conférence lors d'une de ses sessions ordinaires. Un tel changement prend effet au début de l'année civile suivant ladite session.

c) La contribution annuelle de chacun de ces Etats consiste en un montant dont le rapport à la somme totale des contributions au budget de la Conférence de tous ces Etats est le même que le rapport entre le nombre des unités de la classe dans laquelle il est rangé et le nombre total des unités de l'ensemble de ces Etats.

d) Les contributions sont dues au 1er janvier de chaque année.

e) Dans le cas où le budget n'est pas adopté avant le début d'un nouvel exercice, le budget de l'année précédente est reconduit selon les modalités prévues par le règlement financier.

5) Tout Etat partie à la présente Convention qui n'est membre d'aucune des Unions et qui est en retard dans le paiement de ses contributions compte tenu des dispositions du présent article, de même que tout Etat partie à la présente Convention qui est membre de l'une des Unions et qui est en retard dans le paiement de ses contributions au titre de cette Union, ne peut exercer son droit de vote, dans aucun des organes de l'Organisation dont il est membre, si le montant de son arriéré est égal ou supérieur à celui des contributions dont il est redevable pour les deux années complètes écoulées.

Cependant, un tel Etat peut être autorisé à conserver l'exercice de son droit de vote au sein dudit organe aussi longtemps que de dernier estime que le retard résulte de circonstances exceptionnelles et inévitables.

6) Le montant des taxes et sommes dues pour des services rendus par le Bureau international dans le domaine de l'assistance technico-juridique est fixé par le Directeur Général, qui fait rapport au Comité de coordination.

7) L'Organisation peut, avec l'approboration du Comité de coordination, recevoir tous dons, legs et subventions provenant directement de gouvernements, d'institutions publiques ou privées, d'associations ou de particuliers.

8) a) L'Organisation possède un fonds de roulement constitué par un versement unique effectué par les Unions et par chaque Etat partie à la présente Convention qui n'est pas membre de l'une des Unions, si le fonds devient insuffisant, son augmentation est décidée.

b) Le montant du versement unique de chaque Union et sa participation éventuelle à toute augmentation sont décidés par son Assemblée.

c) Le montant du versement unique de chaque Etat partie à la présente Convention qui n'est pas membre d'une Union et sa participation à toute augmentation, sont proportionnels à la contribution de cet Etat pour l'année au cours de laquelle le fonds est constitué ou l'augmentation décidée. La proportion et les modalités de versement sont arrêtées par la Conférence sur proposition du Directeur Général et après avis du Comité de coordination.

d) a) L'accord de siège conclu avec l'Etat sur le territoire duquel l'Organisation a son siège prévoit que, si le fonds de roulement est insuffisant, cet Etat ac-

corde des avances. Le montant de ces avances et les conditions dans lesquelles elles sont accordées, font l'objet, dans chaque cas, d'accords séparés entre l'Etat en cause et l'Organisation. Aussi longtemps qu'il est tenu d'accorder des avances cet Etat dispose ex officio d'un siège au Comité de coordination.

b) L'Etat visé au sous-alinéa a) et l'Organisation ont chacun le droit de dénoncer l'engagement d'accorder des avances, moyennant notification par écrit. La dénonciation prend effet trois ans après la fin de l'année au cours de laquelle elle a été notifiée.

10) La vérification des comptes est assurée, selon les modalités prévues dans le règlement financier, par un ou plusieurs Etats membres ou par des contrôleurs extérieurs, qui sont, avec leur consentement, désignés par l'Assemblée générale.

Article 12.

Capacité juridique; privilèges et immunités

1) L'Organisation jouit, sur le territoire de chaque Etat membre, conformément aux lois de cet Etat, de la capacité juridique nécessaire pour atteindre son but et exercer ses fonctions.

2) L'Organisation conclut un accord de siège avec la Confédération suisse et avec tout autre Etat où le siège pourrait être fixé par la suite.

3) L'Organisation peut conclure des accords bilatéraux ou multilatéraux avec les autres Etats membres pour s'assurer, ainsi qu'à ses fonctionnaires et aux représentants de tous les Etats membres, la jouissance des privilèges et immunités nécessaires pour atteindre son but et exercer ses fonctions.

4) Le Directeur Général peut négocier, et après approbation du Comité de coordination, conclure et signer au nom de l'Organisation les accords visés aux alinéas 2) et 3).

Article 13:

Relations avec d'autres organisations

1) L'Organisation, si elle l'estime opportun, établit des relations de travail et coopère avec d'autres organisations intergouvernementales. Tout accord général passé à cet effet avec ces organisations est conclu par le Directeur Général après approbation du Comité de coordination.

2) L'Organisation peut prendre, pour les questions de sa compétence, toutes dispositions appropriées en vue de la consultation des organisations internationales non gouvernementales et, sous réserve du consentement des Gouvernements intéressés, des organisations nationales gouvernementales ou non gouvernementales, ainsi qu'en vue de toute coopération avec lesdites organisations. De telles dispositions sont prises par le Directeur Général, après approbation du Comité de coordination.

Article 14.

Modalités selon lesquelles les Etats peuvent devenir parties à la Convention

1) Les Etats visés à l'article 5 peuvent devenir parties à la présente Convention et membres de l'Organisation par :

- i) leur signature sans réserve de ratification, ou
- ii) leur signature sous réserve de ratification, suivie du dépôt de l'instrument de ratification, ou
- iii) le dépôt d'un instrument d'adhésion.

2) Nonobstant toute autre disposition de la présente Convention, un Etat partie à la Convention de Paris, à la Convention de Berne ou à ces deux Conventions ne

peut devenir partie à la présente Convention qu'en devenant simultanément partie, ou qu'après être devenu partie antérieurement, par ratification ou adhésion.

Soit à l'Acte de Stockholm de la Convention de Paris dans sa totalité ou avec la seule limitation prévue par l'article 20.1.b) ii) dudit Acte soit à l'acte de Stockholm de la Convention de Berne dans sa totalité ou avec la seule limitation prévue par l'article 28.1.b) ii) dudit Acte.

3) Les instruments de ratification ou d'adhésion sont déposés auprès du Directeur Général.

Article 15.

Entrée en vigueur de la Convention

1) La présente Convention entre en vigueur trois mois après que dix Etats membres de l'Union de Paris et sept Etats membres de l'Union de Berne ont accompli l'un des actes prévus à l'article 14. 1), étant entendu que tout Etat membre des deux Unions est compté dans les deux groupes. A cette date, la présente Convention entre également en vigueur à l'égard des Etats qui, n'étant membres d'aucune des deux Unions, ont accompli, trois mois ou plus avant ladite date, l'un des actes prévus à l'article 14.1).

2) A l'égard de tout autre Etat, la présente Convention entre en vigueur trois mois après la date à laquelle cet Etat a accompli l'un des actes prévus à l'article 14.1).

Article 16.

Réserves

Aucune réserve n'est admise à la présente Convention.

Article 17.

Modifications

1) Des propositions de modification à la présente Convention peuvent être présentées par tout Etat membre, par le Comité de coordination ou par le Directeur Général. Ces propositions sont communiquées par ce dernier aux Etats membres six mois au moins avant d'être soumises à l'examen de la Conférence.

2) Toute modification est adoptée par la Conférence. S'il s'agit de modifications de nature à affecter les droits et obligations des Etats parties à la présente Convention qui ne sont membres d'aucune des Unions, ces Etats participent également au scrutin. Les Etats parties à la présente Convention qui sont membres de l'une ou au moins des Unions sont seuls habilités à voter sur toutes propositions relatives à d'autres modifications. Les modifications sont adoptées à la majorité simple des votes exprimés, étant entendu que la Conférence ne vote que sur les propositions de modification adoptées au préalable par l'Assemblée de l'Union de Paris et l'Assemblée de l'Union de Berne selon les règles applicables dans chacune d'elles à la modification des dispositions administratives de leurs Conventions respectives.

3) Toute modification entre en vigueur un mois après la réception par le Directeur Général des notifications écrites d'acceptation, effectuée en conformité avec leurs règles constitutionnelles respectives, de la part des trois quarts des Etats qui étaient membres de l'Organisation, et avaient le droit de vote sur la modification proposée aux termes de l'alinéa 2), au moment où la modification a été adoptée par la Conférence. Toute modification ainsi acceptée lie tous les Etats qui sont membres de l'Organisation au moment où la modification entre en vigueur ou qui en deviennent membres à une date ultérieure; toutefois, toute modification qui accroît les obligations financières des Etats membres ne lie que ceux d'entre eux qui ont notifié leur acceptation de ladite modification.

Article 18.
Dénonciation

- 1) Tout Etat membre peut dénoncer la présente Convention par notification adressée au Directeur Général.
- 2) La dénonciation prend effet six mois après la date à laquelle le Directeur Général a reçu la notification.

Article 19.
Notifications

Le Directeur Général notifie aux Gouvernements de tous les Etats membres :

- i) la date d'entrée en vigueur de la Convention.
- ii) les signatures et dépôts d'instruments de ratification ou d'adhésion;
- iii) les acceptations de modifications de la présente Convention et la date à laquelle ces modifications entrent en vigueur.
- iv) Les dénonciations de la présente Convention.

Article 20.
Dispositions protocolaires

1) a) La présente Convention est signée en un seul exemplaire en langues anglaise, espagnole, française et russe, ces textes faisant également foi; elle est déposée auprès du Gouvernement de la Suède.

b) La présente Convention reste ouverte à la signature à Stockholm jusqu'au 13 janvier 1968.

2) Des textes officiels sont établis par le Directeur Général, après consultation des Gouvernements intéressés, dans les langues allemande, italienne et portugaise et dans les autres langues que la Conférence pourra indiquer.

3) Le Directeur Général transmet deux copies certifiées conformes de la présente Convention et de toute modification adoptée par la Conférence aux Gouvernements des Etats membres des Unions de Paris ou de Berne, au Gouvernement de tout autre Etat lorsqu'il adhère à la présente Convention et au Gouvernement de tout autre Etat qui en fait la demande. Les copies du texte signé de la Convention qui sont transmises aux Gouvernements sont certifiées conformes par le Gouvernement de la Suède.

4) Le Directeur Général fait enregistrer la présente Convention auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

Article 21.
Clauses transitoires

1) Jusqu'à l'entrée en fonctions du premier Directeur Général, les références, dans la présente Convention, au

Bureau international ou au Directeur Général sont considérées comme se rapportant respectivement aux Bureaux internationaux réunis pour la protection de la propriété industrielle, littéraire et artistique (également dénommés Bureaux internationaux réunis pour la protection de la propriété intellectuelle (BIRPI), ou à leur Directeur.

2) a) Les Etats qui sont membres de l'une des Unions, mais qui ne sont pas encore devenus parties à la présente Convention, peuvent, pendant cinq ans à compter de la date de son entrée en vigueur, exercer, s'ils le désirent, les mêmes droits que s'ils y étaient parties. Tout Etat qui désire exercer lesdits droits dépose a cette fin auprès du Directeur Général une notification écrite qui prend effet à la date de sa réception. De tels Etats sont réputés être membres de l'Assemblée générale et de la Conférence jusqu'à l'expiration de ladite période.

b) A l'expiration de la période de cinq ans, ces Etats n'ont plus le droit de vote à l'Assemblée générale, à la Conférence ou au Comité de coordination.

c) Dès qu'ils sont devenus parties à la présente Convention, lesdits Etats peuvent exercer à nouveau le droit de vote.

3) a) Aussi longtemps que tous les Etats membres des Unions de Paris ou de Berne ne sont pas devenus parties à la présente Convention, le Bureau international et le Directeur Général exercent également les fonctions dévolues respectivement aux Bureaux internationaux réunis pour la protection de la propriété industrielle, littéraire et artistique, et à leur Directeur.

b) Le personnel en fonctions au Bureau susvisé à la date d'entrée en vigueur de la présente Convention est, durant la période transitoire visée au sous-alinéa a), considéré comme également en fonctions au Bureau international.

4) a) Lorsque tous les Etats membres de l'Union de Paris sont devenus membres de l'Organisation, les droits, obligations et biens du Bureau de cette Union sont dévolus au Bureau international de l'Organisation.

b) Lorsque tous les Etats membres de l'Union de Berne sont devenus membres de l'Organisation, les droits, obligations et biens du Bureau de cette Union sont dévolus au Bureau international de l'Organisation.

En foi de quoi les soussignés dûment autorisés à cet effet ont signé la présente Convention.

Fait à Stockholm le 14 Juillet 1967.

UNION INTERNATIONALE

Conférence diplomatique de révision de la Convention de Berne

(Paris, 5 au 24 juillet 1971)

1. Acte de Paris

Convention de Berne pour la protection des oeuvres littéraires et artistiques.

du 9 septembre 1886

complétée à PARIS le 4 mai 1896, révisée à BERLIN le 13 novembre 1908, complétée à BERNE le 20 mars 1914 et révisée à ROME le 2 juin 1928, à BRUXELLES le 26 juin 1948, à STOCKHOLM le 14 juillet 1967 et à PARIS le 24 juillet 1971.

Les pays de l'Union, également animés du désir de protéger d'une manière aussi efficace et aussi uniforme que possible les droits des auteurs sur leurs oeuvres littéraires et artistiques.

Reconnaissant l'importance des travaux de la Conférence de révision tenue à Stockholm en 1967.

Ont résolu de réviser l'Acte adopté par la Conférence de Stockholm, tout en laissant sans changement les articles 1 à 20 et 22 à 26 de cet Acte.

En conséquence, les Plénipotentiaires soussignés, après présentation de leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

Article premier

Les pays auxquels s'applique la présente Convention sont constitués à l'état d'Union pour la protection des droits des auteurs sur leurs oeuvres littéraires et artistiques.

Article 2.

1) Les termes «oeuvres littéraires et artistiques» comprennent toutes les productions du domaine littéraire, scientifique et artistique, quelqu'en soit le mode ou la forme d'expression, telles que: les livres, brochures et autres écrits; les conférences, allocutions, sermons et autres oeuvres de même nature; les oeuvres dramatiques ou dramatico-musicales; les oeuvres chorégraphiques et les pantomimes; les compositions musicales avec ou sans paroles; les oeuvres cinématographiques, auxquelles sont assimilées les oeuvres exprimées par un procédé analogue à la cinématographie; les oeuvres de dessin, de peinture, d'architecture, de sculpture, de gravure, de lithographie; les oeuvres photographiques, auxquelles sont assimilées les oeuvres exprimées par un procédé analogue à la photographie; les oeuvres des arts appliqués; les illustrations, les cartes géographiques, les plans, croquis et ouvrages plastiques relatifs à la géographie, à la topographie, à l'architecture ou aux sciences.

2) Est toutefois réservée aux législations des pays de l'Union la faculté de prescrire que les oeuvres littéraires et artistiques ou bien l'une ou plusieurs catégories d'entre elles ne sont pas protégées tant qu'elles n'ont pas été fixées sur un support matériel.

3) Sont protégés comme des oeuvres originales, sans préjudice des droits de l'auteur de l'oeuvre originale, les traductions, adaptations, arrangements de musique et autres transformations d'une oeuvre littéraire ou artistique.

4) Il est réservé aux législations des pays de l'Union de déterminer la protection à accorder aux textes officiels d'ordre législatif, administratif ou judiciaire, ainsi qu'aux traductions officielles de ces textes.

5) Les recueils d'oeuvres littéraires ou artistiques tels que les encyclopédies et anthologies qui, par le choix

ou la disposition des matières, constituent des créations intellectuelles sont protégés comme telles, sans préjudice des droits des auteurs sur chacune des oeuvres qui font partie de ces recueils.

6) Les oeuvres mentionnées ci-dessus jouissent de la protection dans tous les pays de l'Union. Cette protection s'exerce au profit de l'auteur et de ses ayants droit.

7) Il est réservé aux législations des pays de l'Union de régler le champ d'application des lois concernant les oeuvres des arts appliqués et les dessins et modèles industriels, ainsi que les conditions de protection de ces oeuvres, dessins et modèles, compte tenu des dispositions de l'article 7.4) de la présente Convention. Pour les oeuvres protégées uniquement comme dessins et modèles dans le pays d'origine, il ne peut être réclamé dans un autre pays de l'Union que la protection spéciale accordée dans ce pays aux dessins et modèles; toutefois, si une telle protection spéciale n'est pas accordée dans ce pays, ces oeuvres seront protégées comme oeuvres artistiques.

8) La protection de la présente Convention ne s'applique pas aux nouvelles du jour ou aux faits divers qui ont le caractère de simples informations de presse.

Article 2bis

1) Est réservée aux législations des pays de l'Union la faculté d'exclure partiellement ou totalement de la protection prévue à l'article précédent les discours politiques et les discours prononcés dans les débats judiciaires.

2) Est réservée également aux législations des pays de l'Union la faculté de statuer sur les conditions dans lesquelles les conférences, allocutions et autres oeuvres de même nature, prononcées en public, pourront être reproduites par la presse, radiodiffusées, transmises par fil au public et faire l'objet des communications publiques visées à l'article 11bis 1) de la présente Convention, lorsqu'une telle utilisation est justifiée par le but d'information à atteindre.

3) Toutefois, l'auteur jouit du droit exclusif de réunir en recueil ses oeuvres mentionnées aux alinéas précédents.

Article 3.

1) Sont protégés en vertu de la présente Convention: a) les auteurs ressortissant à l'un des pays de l'Union, pour leur oeuvres, publiées ou non;

b) les auteurs ne ressortissant pas à l'un des pays de l'Union, pour les oeuvres qu'ils publient pour la première fois dans l'un de ces pays ou simultanément dans un pays étranger à l'Union et dans un pays de l'Union.

2) Les auteurs ne ressortissant pas à l'un des pays de l'Union mais ayant leur résidence habituelle dans l'un de ceux-ci sont, pour l'application de la présente Convention, assimilés aux auteurs ressortissant audit pays.

3) Par oeuvres publiées, il faut entendre les oeuvres éditées avec le consentement de leurs auteurs, quel que soit le mode de fabrication des exemplaires, pourvu que la mise à disposition de ces derniers ait été telle qu'elle satisfasse les besoins raisonnables du public, compte tenu de la nature de l'oeuvre. Ne constituent pas une publication la représentation d'une oeuvre dramatique, dramatico-musicale ou cinématographique, l'exécution d'une oeuvre musicale, la récitation publique d'une oeuvre littéraire, la transmission ou la radiodiffusion des oeuvres littéraires ou artistiques, l'exposition d'une oeuvre d'art et la construction d'une oeuvre d'architecture.

4) Est considérée comme publiée simultanément dans plusieurs pays toute oeuvre qui a paru dans deux ou plusieurs pays dans les trente jours de sa première publication.

Article 4.

Sont protégés en vertu de la présente Convention, même si les conditions prévues à l'article 3 ne sont pas remplies,

a) les auteurs des oeuvres cinématographiques dont le producteur a son siège ou sa résidence habituelle dans l'un des pays de l'Union;

b) les auteurs des oeuvres d'architecture édifiées dans un pays de l'Union ou des oeuvres des arts graphiques et plastiques faisant corps avec un immeuble situé dans un pays de l'Union.

Article 5.

1) Les auteurs jouissent, en ce qui concerne les oeuvres pour lesquelles ils sont protégés en vertu de la présente Convention, dans les pays de l'Union autres que le pays d'origine de l'oeuvre, des droits que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux, ainsi que des droits spécialement accordés par la présente Convention.

2) La jouissance et l'exercice de ces droits ne sont subordonnés à aucune formalité; cette jouissance et cet exercice sont indépendants de l'existence de la protection dans le pays d'origine de l'oeuvre. Par suite, en dehors des stipulations de la présente Convention, l'étendue de la protection ainsi que les moyens de recours garantis à l'auteur pour sauvegarder ses droits se règlent exclusivement d'après la législation du pays où la protection est réclamée.

3) La protection dans le pays d'origine est réglée par la législation nationale. Toutefois, lorsque l'auteur ne ressortit pas au pays d'origine de l'oeuvre pour laquelle il est protégé par la présente Convention, il aura, dans ce pays, les mêmes droits que les auteurs nationaux.

4) Est considéré comme pays d'origine :

a) pour les oeuvres publiées pour la première fois dans l'un des pays de l'Union, ce dernier pays; toutefois, s'il s'agit d'oeuvres publiées simultanément dans plusieurs pays de l'Union admettant des durées de protection différentes, celui d'entre eux dont la législation accorde la durée de protection la moins longue;

b) pour les oeuvres publiées simultanément dans un pays étranger à l'Union et dans un pays de l'Union, ce dernier pays;

c) pour les oeuvres non publiées ou pour les oeuvres publiées pour la première fois dans un pays étranger à l'Union, sans publication simultanée dans un pays de l'Union, le pays de l'Union dont l'auteur est ressortissant; toutefois,

i) s'il s'agit d'oeuvres cinématographiques dont le producteur a son siège ou sa résidence habituelle dans un pays de l'Union, le pays d'origine sera ce dernier pays, et

ii) s'il s'agit d'oeuvres d'architecture édifiées dans un pays de l'Union ou d'oeuvres des arts graphiques et plastiques faisant corps avec un immeuble situé dans un pays de l'Union, le pays d'origine sera ce dernier pays.

Article 6.

1) Lorsqu'un pays étranger à l'Union ne protège pas d'une manière suffisante les oeuvres des auteurs qui sont ressortissants de l'un des pays de l'Union, ce dernier pays pourra restreindre la protection des oeuvres dont les auteurs sont, au moment de la première publication de ces oeuvres, ressortissants de l'autre pays et n'ont pas leur résidence habituelle dans l'un des pays de l'Union. Si le pays de la première publication fait usage de cette faculté, les autres pays de l'Union ne seront pas tenus d'accorder aux oeuvres ainsi soumises à un traitement spécial une protection plus large que celle

qui leur est accordée dans le pays de la première publication.

2) Aucune restriction, établie en vertu de l'alinéa précédent, ne devra porter préjudice aux droits qu'un auteur aura acquis sur une oeuvre publiée dans un pays de l'Union avant la mise à exécution de cette restriction.

3) Les pays de l'Union qui, en vertu du présent article, restreindront la protection des droits des auteurs, le notifieront au Directeur général de l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle (ci-après désigné «le Directeur général») par une déclaration écrite, où seront indiqués les pays vis-à-vis desquels la protection est restreinte, de même que les restrictions auxquelles les droits des auteurs ressortissant à ces pays sont soumis. Le Directeur général communiquera aussitôt le fait à tous les pays de l'Union.

Article 6bis

1) Indépendamment des droits patrimoniaux d'auteur, et même après la cession desdits droits, l'auteur conserve le droit de revendiquer la paternité de l'oeuvre et de s'opposer à toute déformation, mutilation ou autre modification de cette oeuvre ou à toute autre atteinte à la même oeuvre, préjudiciables à son honneur ou à sa réputation.

2) Les droits reconnus à l'auteur en vertu de l'alinéa 1) ci-dessus sont, après sa mort, maintenus au moins jusqu'à l'extinction des droits patrimoniaux et exercés par les personnes ou institutions auxquelles la législation nationale du pays où la protection est réclamée donne qualité. Toutefois, les pays dont la législation, en vigueur au moment de la ratification du présent Acte ou de l'adhésion à celui-ci, ne contient pas de dispositions assurant la protection après la mort de l'auteur de tous les droits reconnus en vertu de l'alinéa 1) ci-dessus ont la faculté de prévoir que certains de ces droits ne sont pas maintenus après la mort de l'auteur.

3) Les moyens de recours pour sauvegarder les droits reconnus dans le présent article sont réglés par la législation du pays où la protection est réclamée.

Article 7.

1) La durée de la protection accordée par la présente Convention comprend la vie de l'auteur et cinquante ans après sa mort.

2) Toutefois, pour les oeuvres cinématographiques, les pays de l'Union ont la faculté de prévoir que la durée de la protection expire cinquante ans après que l'oeuvre aura été rendue accessible au public avec le consentement de l'auteur, ou qu'à défaut d'un tel événement intervenu dans les cinquante ans à compter de la réalisation d'une telle oeuvre, la durée de la protection expire cinquante ans après cette réalisation.

3) Pour les oeuvres anonymes ou pseudonymes, la durée de la protection accordée par la présente Convention expire cinquante ans après que l'oeuvre a été licitement rendue accessible au public. Toutefois, quand le pseudonyme adopté par l'auteur ne laisse aucun doute sur son identité, la durée de la protection est celle prévue à l'alinéa 1). Si l'auteur d'une oeuvre anonyme ou pseudonyme révèle son identité pendant la période ci-dessus indiquée, le délai de protection applicable est celui prévu à l'alinéa 1) Les pays de l'Union ne sont pas tenus de protéger les oeuvres anonymes ou pseudonymes pour lesquelles il y a tout lieu de présumer que leur auteur est mort depuis cinquante ans.

4) Est réservée aux législations des pays de l'Union la faculté de régler la durée de la protection des oeuvres photographiques et celle des oeuvres des arts appliqués protégées ou tant qu'oeuvres artistiques; toutefois, cette durée ne pourra être inférieure à une période de vingt-cinq ans à compter de la réalisation d'une telle oeuvre.

5) Le délai de protection postérieur à la mort de l'auteur et les délais prévus aux alinéas 2), 3) et 4) ci-dessus commencent à courir à compter de ces délais n'est calculée qu'à partir du 1er janvier de l'année qui suit la mort ou ledit événement.

6) Les pays de l'Union ont la faculté d'accorder une durée de protection supérieure à celles prévues aux alinéas précédents.

7) Les pays de l'Union liés par l'Acte de Rome de la présente Convention et qui accordent, dans leur législation nationale en vigueur au moment de la signature du présent Acte, des durées inférieures à celles prévues aux alinéas précédents ont la faculté de les maintenir en adhérent au présent Acte ou en le ratifiant.

3) Dans tous les cas, la durée sera réglée par la loi du pays où la protection sera réclamée; toutefois, à moins que la législation de ce dernier pays n'en décide autrement, elle n'excédera pas la durée fixée dans le pays d'origine de l'oeuvre.

Article 7bis

Les dispositions de l'article précédent sont également applicables lorsque le droit d'auteur appartient en commun aux collaborateurs d'une oeuvre, sous réserve que les délais consécutifs à la mort de l'auteur soient calculés à partir de la mort du dernier survivant des collaborateurs.

Article 8.

Les auteurs d'oeuvres littéraires et artistiques protégés par la présente Convention jouissent, pendant toute la durée de leurs droits sur l'oeuvre originale, du droit exclusif de faire ou d'autoriser la traduction de leurs oeuvres.

Article 9.

1) Les auteurs d'oeuvres littéraires et artistiques protégés par la présente Convention jouissent du droit exclusif d'autoriser la reproduction de ces oeuvres, de quelque manière et sous quelque forme que ce soit.

2) Est réservée aux législations des pays de l'Union la faculté de permettre la reproduction desdites oeuvres dans certains cas spéciaux, pourvu qu'une telle reproduction ne porte pas atteinte à l'exploitation normale de l'oeuvre ni ne cause un préjudice injustifié aux intérêts légitimes de l'auteur.

3) Tout enregistrement sonore ou visuel est considéré comme une reproduction au sens de la présente Convention.

Article 10.

1) Sont licites les citations tirées d'une oeuvre, déjà rendue licitement accessible au public, à condition qu'elles soient conformes aux bons usages et dans la mesure justifiée par le but à atteindre, y compris les citations d'articles de journaux et recueils périodiques sous forme de revues de presse.

2) Est réservé l'effet de la législation des pays de l'Union et des arrangements particuliers existants ou à conclure entre eux, en ce qui concerne la faculté d'utiliser licitement, dans la mesure justifiée par le but à atteindre, des oeuvres littéraires ou artistiques à titre d'illustration de l'enseignement par le moyen de publications, d'émissions de radiodiffusion ou d'enregistrements sonores ou visuels, sous réserve qu'une telle utilisation soit conforme aux bons usages.

3) Les citations et utilisations visées aux alinéas précédents devront faire mention de la source et du nom de l'auteur, si ce nom figure dans la source.

Article 10bis

1) Est réservée aux législations des pays de l'Union la faculté de permettre la reproduction par la presse,

ou la radiodiffusion ou la transmission par fil au public, des articles d'actualité de discussion économique, politique ou religieuse, publiés dans des journaux ou recueils périodiques, ou des oeuvres radiodiffusées ayant le même caractère, dans le cas où la reproduction, la radiodiffusion ou ladite transmission n'en est pas expressément réservée. Toutefois, la source doit toujours être clairement indiquée; la sanction de cette obligation est déterminée par la législation du pays où la protection est réclamée.

2) Il est également réservé aux législations des pays de l'Union de régler les conditions dans lesquelles, à l'occasion de comptes rendus des événements d'actualité par le moyen de la photographie ou de la cinématographie, ou par voie de radiodiffusion ou de transmission par fil au public, les oeuvres littéraires ou artistiques vues ou entendues au cours de l'événement peuvent, dans la mesure justifiée par le but d'information à attendre, être reproduites et rendues accessibles au public.

Article 11.

1) Les auteurs d'oeuvres dramatiques, dramatico-musicales et musicales jouissent du droit exclusif d'autoriser: 1° la représentation et l'exécution publiques de leurs oeuvres, y compris la représentation et l'exécution publiques par tous moyens pu procédés; 2° la transmission publique par tous moyens de la représentation et de l'exécution de leurs oeuvres.

2) Les mêmes droits sont accordés aux auteurs d'oeuvres dramatiques ou dramatico-musicales pendant toute la durée de leurs droits sur l'oeuvre originale, en ce qui concerne la traduction de leurs oeuvres.

Article 11bis

1) Les auteurs d'oeuvres littéraires et artistiques jouissent du droit exclusif d'autoriser: 1° la radiodiffusion de leurs oeuvres ou la communication publique de ces oeuvres par tout autre moyen servant à diffuser sans fil les signes, les sons ou les images; 2° toute communication publique, soit par fil, soit sans fil, de l'oeuvre radiodiffusée, lorsque cette communication est faite par un autre organisme que celui d'origine; 3° la communication publique, par haut-parleur ou par tout autre instrument analogue transmetteur de signes, de sons ou d'images, de l'oeuvre radiodiffusée.

2) Il appartient aux législations des pays de l'Union de régler les conditions d'exercice des droits visés par l'alinéa 1) ci-dessus, mais ces conditions n'auront qu'un effet strictement limité au pays qui les aurait établies. Elles ne pourront en aucun cas porter atteinte au droit moral de l'auteur, ni au droit qui appartient à l'auteur d'obtenir une rémunération équitable fixée, à défaut d'accord amiable, par l'autorité compétente.

3) Sauf stipulation contraire, une autorisation accordée conformément à l'alinéa 1) du présent article n'implique pas l'autorisation d'enregistrer au moyen d'instruments portant fixation des sons ou des images, l'oeuvre radiodiffusée. Est toutefois réservé aux législations des pays de l'Union le régime des enregistrements éphémères effectués par un organisme de radiodiffusion par ses propres moyens et pour ses émissions. Ces législations pourront autoriser la conservation de ces enregistrements dans des archives officielles en raison de leur caractère exceptionnel de documentation.

Article 11ter

1) Les auteurs d'oeuvres littéraires jouissent du droit exclusif d'autoriser: 1° la récitation publique de leurs oeuvres, y compris la récitation publique par tous moyens ou procédés; 2° la transmission publique par tous moyens de la récitation de leurs oeuvres.

2) Les mêmes droits sont accordés aux auteurs d'œuvres littéraires pendant toute la durée de leurs droits sur l'œuvre originale, en ce qui concerne la traduction de leurs œuvres.

Article 12.

Les auteurs d'œuvres littéraires ou artistiques jouissent du droit exclusif d'autoriser les adaptations, arrangements et autres transformations de leurs œuvres.

Article 13.

1) Chaque pays de l'Union peut, pour ce qui le concerne, établir des réserves et conditions relatives au droit exclusif de l'auteur d'une œuvre musicale et de l'auteur des paroles, dont l'enregistrement avec l'œuvre musicale a déjà été autorisé par ce dernier, d'autoriser l'enregistrement sonore de ladite œuvre musicale, avec, le cas échéant, les paroles; mais toutes réserves et conditions de cette nature n'auront qu'un effet strictement limité au pays qui les aurait établies et ne pourront en aucun cas porter atteinte au droit qui appartient à l'auteur d'obtenir une rémunération équitable fixée, à défaut d'accord amiable, par l'autorité compétente.

2) Les enregistrements d'œuvres musicales qui auront été réalisés dans un pays de l'Union conformément à l'article 13. 3) des Conventions signées à Rome le 2 juin 1928 et à Bruxelles le 26 juin 1948 pourront, dans ce pays, faire l'objet de reproductions sans le consentement de l'auteur de l'œuvre musicale jusqu'à l'expiration d'une période de deux années à partir de la date à laquelle ledit pays devient lié par le présent Acte.

3) Les enregistrements faits en vertu des alinéas 1) et 2) du présent article et importés, sans autorisation des parties intéressées, dans un pays où ils ne seraient pas licites, pourront y être saisis.

Article 14.

1) Les auteurs d'œuvres littéraires ou artistiques ont le droit exclusif d'autoriser: 1° l'adaptation et la reproduction cinématographiques de ces œuvres et la mise en circulation des œuvres ainsi adaptées ou reproduites; 2° la représentation et l'exécution publiques et la transmission par fil au public des œuvres ainsi adaptées ou reproduites.

2) L'adaptation sous toute autre forme artistique des réalisations cinématographiques tirées d'œuvres littéraires ou artistiques reste soumise, sans préjudice de l'autorisation de leurs auteurs, à l'autorisation des auteurs des œuvres originales.

3) Les dispositions de l'article 13.1) ne sont pas applicables.

Article 14bis

1) Sans préjudice des droits de l'auteur de toute œuvre qui pourrait avoir été adaptée ou reproduite, l'œuvre cinématographique est protégée comme une œuvre originale. Le titulaire du droit d'auteur sur l'œuvre cinématographique jouit des mêmes droits que l'auteur d'une œuvre originale, y compris les droits visés à l'article précédent.

2) a) La détermination des titulaires du droit d'auteur sur l'œuvre cinématographique est réservée à la législation du pays où la protection est réclamée.

b) Toutefois, dans les pays de l'Union où la législation reconnaît parmi ces titulaires les auteurs des contributions apportées à la réalisation de l'œuvre cinématographique, ceux-ci, s'ils ne sont engagés à apporter de telles contributions, ne pourront, sauf stipulation contraire ou particulière, s'opposer à la reproduction, la mise en circulation, la représentation et l'exécution publiques, la transmission par fil au public, la radio-

diffusion, la communication au public, le sous-titrage et le doublage des textes, de l'œuvre cinématographique.

c) La question de savoir si la forme de l'engagement visé ci-dessus doit, pour l'application du sous-alinéa b) précédent, être ou non un contrat écrit ou un acte écrit équivalent est réglée par la législation du pays de l'Union où le producteur de l'œuvre cinématographique a son siège ou sa résidence habituelle. Est toutefois réservée à la législation du pays de l'Union où la protection est réclamée la faculté de prévoir que cet engagement doit être un contrat écrit ou un acte écrit équivalent. Les pays qui ont fait usage de cette faculté devront le notifier au Directeur général par une déclaration écrite qui sera aussitôt communiquée par ce dernier à tous les autres pays de l'Union.

d) Par stipulation contraire ou particulière, il faut entendre toute condition restrictive dont peut être assorti ledit engagement.

3) A moins que la législation nationale n'en décide autrement, les dispositions de l'alinéa 2) b) ci-dessus ne sont applicables ni aux auteurs des scénarios, des dialogues et des œuvres musicales, créés pour la réalisation de l'œuvre cinématographique, ni au réalisateur principal de celle-ci. Toutefois, les pays de l'Union dont la législation ne contient pas des dispositions prévoyant l'application de l'alinéa 2) b) précité audit réalisateur devront le notifier au Directeur général par une déclaration écrite qui sera aussitôt communiquée par ce dernier à tous les autres pays de l'Union.

Article 14ter

1) En ce qui concerne les œuvres d'art originales et les manuscrits originaux des écrivains et compositeurs, l'auteur ou, après sa mort, les personnes ou institutions auxquelles la législation nationale donne qualité-jouit d'un droit inaliénable à être intéressé aux opérations de vente dont l'œuvre est l'objet après la première cession opérée par l'auteur.

2) La protection prévue à l'alinéa 1) n'est exigible dans chaque pays de l'Union qui si la législation nationale de l'auteur admet cette protection et dans la mesure où le permet la législation du pays où cette protection est réclamée.

3) Les modalités et les taux de la perception sont déterminés par chaque législation nationale.

Article 15.

1) Pour que les auteurs des œuvres littéraires et artistiques protégés par la présente Convention soient, sauf preuve contraire, considérés comme tels et admis en conséquence devant les tribunaux des pays de l'Union à exercer des poursuites contre les contrefacteurs, il suffit que le nom soit indiqué sur l'œuvre en la manière usitée. Le présent alinéa est applicable, même si ce nom est un pseudonyme, dès lors que le pseudonyme adopté par l'auteur ne laisse aucun doute sur son identité.

2) Est présumé producteur de l'œuvre cinématographique sauf preuve contraire, la personne physique ou morale dont le nom est indiqué sur ladite œuvre en la manière usitée.

3) Pour les œuvres anonymes et pour les œuvres pseudonymes autres que celles dont il est fait mention à l'alinéa 1) ci-dessus, l'éditeur dont le nom est indiqué sur l'œuvre est, sans autre preuve, réputé représenter l'auteur; en cette qualité, il est fondé à sauvegarder et à faire valoir les droits de celui-ci. La disposition du présent alinéa cesse d'être applicable quant l'auteur a révélé son identité et justifié de sa qualité.

4) a) Pour les œuvres non publiées dont l'identité de l'auteur est inconnue, mais pour lesquelles il y a tout lieu de présumer que cet auteur est ressortissant d'un pays de l'Union, il est réservé à la législation de ce pays la faculté de désigner l'autorité compétente représentant cet auteur et fondée à sauvegarder et à faire valoir les droits de celui-ci dans les pays de l'Union.

b) Les pays de l'Union qui, en vertu de cette disposition, procéderont à une telle désignation, le notifieront au Directeur général par une déclaration écrite où seront indiqués tous renseignements relatifs à l'autorité ainsi désignée. Le Directeur général communiquera aussitôt cette déclaration à tous les autres pays de l'Union.

Article 16.

1) Toute œuvre contrefaite peut être saisie dans les pays de l'Union où l'œuvre originale a droit à la protection légale.

2) Les dispositions de l'alinéa précédent sont également applicables aux reproductions provenant d'un pays où l'œuvre n'est pas protégée ou a cessé de l'être.

3) La saisie a lieu conformément à la législation de chaque pays.

Article 17.

Les dispositions de la présente Convention ne peuvent porter préjudice, en quoi que ce soit, au droit qui appartient au Gouvernement de chacun des pays de l'Union de permettre, de surveiller ou d'interdire, par des mesures de législation ou de police intérieure, la circulation, la représentation, l'exposition de tout ouvrage ou production à l'égard desquels l'autorité compétente aurait à exercer ce droit.

Article 18.

1) La présente Convention s'applique à toutes les œuvres qui, au moment de son entrée en vigueur, ne sont pas encore tombées dans le domaine public de leur pays d'origine par l'expiration de la durée de la protection.

2) Cependant, si une œuvre, par l'expiration de la durée de la protection qui lui était antérieurement reconnue, est tombée dans le domaine public du pays où la protection est réclamée, cette œuvre n'y sera pas protégée à nouveau.

3) L'application de ce principe aura lieu conformément aux stipulations contenues dans les conventions spéciales existantes ou à conclure à cet effet entre pays de l'Union. A défaut de semblables stipulations, les pays respectifs régleront, chacun pour ce qui le concerne, les modalités relatives à cette application.

4) Les dispositions qui précèdent s'appliquent également en cas de nouvelles adhésions à l'Union et dans le cas où la protection serait étendue par application de l'article 7 ou par abandon de réserves.

Article 19.

Les dispositions de la présente Convention n'empêchent pas de revendiquer l'application de dispositions plus larges qui seraient édictées par la législation d'un pays de l'Union.

Article 20.

Les Gouvernements des pays de l'Union se réservent le droit de prendre entre eux des arrangements particuliers, en tant que ces arrangements conféreront aux auteurs des droits plus étendus que ceux accordés par la Convention, ou qu'ils renfermeraient d'autres stipulations non contraires à la présente Convention. Les dispositions des arrangements existants qui dépendent aux conditions précitées restent applicables.

Article 21.

- 1) Des dispositions particulières concernant les pays en voie de développement figurent dans l'Annexe.
- 2) Sous réserve des dispositions de l'article 28.1) b) l'Annexe forme partie intégrante du présent Acte.

Article 22.

1) a) L'Union a une Assemblée composée des pays de l'Union liés par les articles 22 à 26.

b) Le Gouvernement de chaque pays est représenté par un délégué, qui peut être assisté de suppléants, de conseillers et d'experts.

c) Les dépenses de chaque délégation sont supportées par le Gouvernement qui l'a désignée.

2) a) L'Assemblée :

i) traite de toutes les questions concernant le maintien et le développement de l'Union et l'application de la présente Convention;

ii) donne au Bureau international de la propriété intellectuelle (ci-après dénommé « le Bureau international ») visé dans la Convention instituant l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle (ci-après dénommé « l'Organisation ») des directives concernant la préparation des conférences de révision, compte étant dûment tenu des observations des pays de l'Union qui ne sont pas liés par les articles 22 à 26;

iii) examine et approuve les rapports et les activités du Directeur général de l'Organisation relatifs à l'Union et lui donne toutes directives utiles concernant les questions de la compétence de l'Union;

iv) élit les membres du Comité exécutif de l'Assemblée;

v) examine et approuve les rapports et les activités de son Comité exécutif et lui donne des directives;

vi) arrête le programme, adopte le budget triennal de l'Union et approuve ses comptes de clôture;

vii) adopte le règlement financier de l'Union;

viii) crée les comités d'experts et groupes de travail qu'elle juge utiles à la réalisation des objectifs de l'Union;

ix) décide quels sont les pays non membres de l'Union et quelles sont les organisations intergouvernementales et internationales non gouvernementales qui peuvent être admis à ses réunions en qualité d'observateurs;

x) adopte les modifications des articles 22 à 26;

xi) entreprend toute autre action appropriée en vue d'atteindre les objectifs de l'Union;

xii) s'acquitte de toutes autres tâches qu'implique la présente Convention;

xiii) exerce, sous réserve qu'elle les accepte, les droits qui lui sont confiés par la Convention instituant l'Organisation.

b) Sur les questions qui intéressent également d'autres Unions administrées par l'Organisation, l'Assemblée statue connaissance prise de l'avis du Comité de coordination de l'Organisation.

3) a) Chaque pays membre de l'Assemblée dispose d'une voix.

b) La moitié des pays membres de l'Assemblée constitue le quorum.

c) Nonobstant les dispositions du sous-alinéa b), si, lors d'une session, le nombre des pays représentés est inférieur à la moitié mais égal ou supérieur au tiers des pays membres de l'Assemblée, celle-ci peut prendre des décisions; toutefois, les décisions de l'Assemblée, à l'exception de celles qui concernent sa procédure, ne deviennent exécutoires que lorsque les conditions énoncées ci-après sont remplies. Le Bureau international communique lesdites décisions aux pays membres de l'Assemblée qui n'étaient pas représentés, en les invitant à exprimer par écrit, dans un délai de trois mois à compter de la date de ladite communication, leur

vote ou leur abstention. Si, à l'expiration de ce délai, le nombre des pays ayant ainsi exprimé leur vote ou leur abstention est au moins égal au nombre de pays qui faisait défaut pour que le quorum fût atteint lors de la session, lesdites décisions deviennent exécutoires, pourvu qu'en même temps la majorité nécessaire reste acquise.

d) Sous réserve des dispositions de l'article 26.2), les décisions de l'Assemblée sont prises à la majorité des deux tiers des votes exprimés.

e) L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

f) Un délégué ne peut représenter qu'un seul pays et ne peut voter qu'au nom de celui-ci.

g) Les pays de l'Union qui ne sont pas membres de l'Assemblée sont admis à ses réunions en qualité d'observateurs.

4) a) L'Assemblée se réunit une fois tous les trois ans en session ordinaire, sur convocation du Directeur général et, sauf cas exceptionnels, pendant la même période et au même lieu que l'Assemblée générale de l'Organisation.

b) L'Assemblée se réunit en session extraordinaire sur convocation adressée par le Directeur général, à la demande du Comité exécutif ou à la demande d'un quart des pays membres de l'Assemblée.

5) L'Assemblée adopte son règlement intérieur.

Article 23.

1) L'Assemblée a un Comité exécutif.

2) a) Le Comité exécutif est composé des pays élus par l'Assemblée parmi les pays membres de celle-ci. En outre, le pays sur le territoire duquel l'Organisation a son siège dispose, ex officio, d'un siège au Comité, sous réserve des dispositions de l'article 25.7)b).

b) Le Gouvernement de chaque pays membre du Comité exécutif est représenté par un délégué, qui peut être assisté de suppléants, de conseillers et d'experts.

c) Les dépenses de chaque délégation sont supportées par le Gouvernement qui l'a désignée.

3) Le nombre des pays membres du Comité exécutif correspond au quart du nombre des pays membres de l'Assemblée. Dans le calcul des sièges à pourvoir, le reste subsistant après la division par quatre n'est pas pris en considération.

4) Lors de l'élection des membres du Comité exécutif, l'Assemblée tient compte d'une répartition géographique équitable et de la nécessité pour les pays parties aux Arrangements particuliers qui pourraient être établis en relation avec l'Union d'être parmi les pays constituant le Comité exécutif.

5) a) Les membres du Comité exécutif restent en fonctions à partir de la clôture de la session de l'Assemblée au cours de laquelle ils ont été élus jusqu'au terme de la session ordinaire suivante de l'Assemblée.

b) Les membres du Comité exécutif sont rééligibles dans la limite maximale des deux tiers d'entre eux.

c) L'Assemblée réglemente les modalités de l'élection et de la réélection éventuelle des membres du Comité exécutif.

6) a) Le Comité exécutif :

i) prépare le projet d'ordre du jour de l'Assemblée;

ii) il soumet à l'Assemblée des propositions relatives aux projets de programme et de budget triennal de l'Union préparés par le Directeur général;

iii) se prononce, dans les limites du programme et du budget triennal, sur les programmes et budgets annuels préparés par le Directeur général;

iv) soumet à l'Assemblée, avec les commentaires appropriés, les rapports périodiques du Directeur général et les rapports annuels de vérification des comptes;

v) prend toutes mesures utiles en vue de l'exécution du programme de l'Union par le Directeur général, conformément aux décisions de l'Assemblée et en tenant compte des circonstances survenant entre deux sessions ordinaires de ladite Assemblée;

vi) s'acquitte de toutes autres tâches qui lui sont attribuées dans le cadre de la présente Convention.

b) Sur les questions qui intéressent également d'autres Unions administrées par l'Organisation, le Comité exécutif statue connaissance prise de l'avis du Comité de coordination de l'Organisation.

7) a) Le Comité exécutif se réunit une fois par an en session ordinaire, sur convocation du Directeur général, autant que possible pendant la même période et au même lieu que le Comité de coordination de l'Organisation.

b) Le Comité exécutif se réunit en session extraordinaire sur convocation adressée par le Directeur général, soit à l'initiative de celui-ci, soit à la demande de son président ou d'un quart de ses membres.

8) a) Chaque pays membre du Comité exécutif dispose d'une voix.

b) La moitié des pays membres du Comité exécutif constitue le quorum.

c) Les décisions sont prises à la majorité simple des votes exprimés.

d) L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

e) Un délégué ne peut représenter qu'un seul pays et ne peut voter qu'au nom de celui-ci.

9) Les pays de l'Union qui ne sont pas membres du Comité exécutif sont admis à ses réunions en qualité d'observateurs.

10) Le Comité exécutif adopte son règlement intérieur.

Article 24.

1) a) Les tâches administratives incombant à l'Union sont assurées par le Bureau international, qui succède au Bureau de l'Union réuni avec le Bureau de l'Union institué par le Convention internationale pour la protection de la propriété industrielle.

b) Le Bureau international assure notamment le secrétariat des divers organes de l'Union.

c) Le Directeur général de l'Organisation est le plus haut fonctionnaire de l'Union et la représente.

2) Le Bureau international rassemble et publie les informations concernant la protection du droit d'auteur. Chaque pays de l'Union communique aussitôt que possible au Bureau international le texte de toute nouvelle loi ainsi que tous textes officiels concernant la protection du droit d'auteur.

3) Le Bureau international publie un périodique mensuel.

4) Le Bureau international fournit à tout pays de l'Union, sur sa demande, des renseignements sur les questions relatives à la protection du droit d'auteur.

5) Le Bureau international procède à des études et fournit des services destinés à faciliter la protection du droit d'auteur.

6) Le Directeur général et tout membre du personnel désigné par lui prennent part, sans droit de vote, à toutes les réunions de l'Assemblée, du Comité exécutif et de tout autre comité d'experts ou groupe de travail. Le Directeur général ou un membre du personnel désigné par lui est d'office secrétaire de ces organes.

7) a) Le Bureau international, selon les directives de l'Assemblée et en coopération avec le Comité exécutif, prépare les conférences de révision des dispositions de la Convention autres que les articles 22 à 26.

b) Le Bureau international peut consulter des organisations intergouvernementales et internationales non

gouvernementales sur la préparation des conférences de revision.

c) Le Directeur général et les personnes désignées par lui y prennent part, sans droit de vote, aux délibérations dans ces conférences.

8) Le Bureau international exécute toutes autres tâches qui lui sont attribuées.

Article 25.

1) a) L'Union a un budget.

b) Le budget de l'Union comprend les recettes et les dépenses propres à l'Union, sa contribution au budget des dépenses communes aux Unions, ainsi que, le cas échéant, la somme mise à la disposition du budget de la Conférence de l'Organisation.

c) Sont considérées comme dépenses communes aux Unions les dépenses qui ne sont pas attribuées exclusivement à l'Union mais également à une ou plusieurs autres Unions administrées par l'Organisation. La part de l'Union dans ces dépenses communes est proportionnelle à l'intérêt que ces dépenses présentent pour elle.

2) Le budget de l'Union est arrêté compte tenu des exigences de coordination avec les budgets des autres Unions administrées par l'Organisation.

3) Le budget de l'Union est financé par les ressources suivantes :

- i) les contributions des pays de l'Union;
- ii) les taxes et sommes dues pour les services rendus par le Bureau international au titre de l'Union;
- iii) le produit de la vente des publications du Bureau international concernant l'Union et les droits afférents à ces publications;
- iv) les dons, legs et subventions;
- v) les loyers, intérêts et autres revenus divers.

4) a) Pour déterminer sa part contributive dans le budget, chaque pays de l'Union est rangé dans une classe et paie ses contributions annuelles sur la base d'un nombre d'unités fixé comme suit :

Classe I	25
Classe II	20
Classe III	15
Classe IV	10
Classe V	5
Classe VI	3
Classe VII	1

b) A moins qu'il ne l'ait fait précédemment, chaque pays indique, au moment du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, la classe dans laquelle il désire être rangé. Il peut changer de classe. S'il choisit une classe inférieure, le pays doit en faire part à l'Assemblée lors d'une de ses sessions ordinaires. Un tel changement prend effet au début de l'année civile suivant ladite session.

c) La contribution annuelle de chaque pays consiste en un montant dont le rapport à la somme totale des contributions annuelles au budget de l'Union de tous les pays est le même que le rapport entre le nombre des unités de la classe dans laquelle il est rangé et le nombre total des unités de l'ensemble des pays.

d) Les contributions sont dues au premier janvier de chaque année.

e) Un pays en retard dans le paiement de ses contributions ne peut exercer son droit de vote, dans aucun des organes de l'Union dont il est membre, si le montant de son arriéré est égal ou supérieur à celui des contributions dont il est redevable pour les deux années complètes écoulées. Cependant, un tel pays peut être autorisé à conserver l'exercice de son droit de vote au sein dudit organe aussi longtemps que ce dernier estime que le retard résulte de circonstances exceptionnelles et inévitables.

f) Dans le cas où le budget n'est pas adopté avant le début d'un nouvel exercice, le budget de l'année précédente est reconduit selon les modalités prévues par le règlement financier.

5) Le montant des taxes et sommes dues pour des services rendus par le Bureau international au titre de l'Union est fixé par le Directeur général, qui en fait rapport à l'Assemblée et au Comité exécutif.

6) a) L'Union possède un fonds de roulement constitué par un versement unique effectué par chaque pays de l'Union. Si le fonds devient insuffisant, l'Assemblée décide de son augmentation.

b) Le montant du versement initial de chaque pays au fonds précité ou de sa participation à l'augmentation de celui-ci est proportionnel à la contribution de ce pays pour l'année au cours de laquelle le fonds est constitué ou l'augmentation décidée.

c) La proportion et les modalités de versement sont arrêtées par l'Assemblée, sur proposition du Directeur général et après avis du Comité de coordination de l'Organisation.

7) a) L'Accord de siège conclu avec le pays sur le territoire duquel l'Organisation a son siège prévoit que, si le fonds de roulement est insuffisant, ce pays accorde des avances. Le montant de ces avances et les conditions dans lesquelles elles sont accordées font l'objet, dans chaque cas, d'accords séparés entre le pays en cause et l'Organisation. Aussi longtemps qu'il est tenu d'accorder des avances, ce pays dispose *ex officio* d'un siège au Comité exécutif.

b) Le pays visé au sous-alinéa a) et l'Organisation ont chacun le droit de dénoncer l'engagement d'accorder des avances moyennant notification par écrit. La dénonciation prend effet trois ans après la fin de l'année au cours de laquelle elle a été notifiée.

3) La vérification des comptes est assurée selon les modalités prévues par le règlement financier, par un ou plusieurs pays de l'Union ou par des contrôleurs extérieurs, qui sont avec leur consentement, désignés par l'Assemblée.

Article 26.

1) Des propositions de modification des articles 22, 23, 24, 25 et du présent article peuvent être présentées par tout pays membre de l'Assemblée, par le Comité exécutif ou par le Directeur général. Ces propositions sont communiquées par ce dernier aux pays membres de l'Assemblée six mois au moins avant d'être soumises à l'examen de l'Assemblée.

2) Toute modification des articles visés à l'alinéa 1) est adoptée par l'Assemblée. L'adoption requiert les trois quarts des votes exprimés; toutefois, toute modification de l'article 22 et du présent alinéa requiert les quatre cinquièmes des votes exprimés.

3) Toute modification des articles visés à l'alinéa 1) entre en vigueur un mois après la réception par le Directeur général des modifications écrites d'acceptation, effectuée en conformité avec leurs règles constitutionnelles respectives, de la part des trois quarts des pays qui étaient membres de l'Assemblée au moment où la modification a été adoptée. Toute modification desdits articles ainsi acceptée lie tous les pays qui sont membres de l'Assemblée au moment où la modification entre en vigueur ou qui en deviennent membres à une date ultérieure; toutefois, toute modification qui augmente les obligations financières des pays de l'Union ne lie que ceux d'entre eux qui ont notifié leur acceptation de ladite modification.

Article 27.

1) La présente Convention sera soumise à des révisions en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

2) A cet effet, des conférences auront lieu, successivement, dans l'un des pays de l'Union, entre les délégués desdits pays.

3) Sous réserve des dispositions de l'article 26 applicables à la modification des articles 22 à 25, toute révision du présent Acte, y compris l'Annexe, requiert l'unanimité des votes exprimés.

Article 28.

1) a) Chacun des pays de l'Union qui a signé le présent Acte peut le ratifier et, s'il ne l'a pas signé, peut y adhérer. Les instruments de ratification ou d'adhésion sont déposés auprès du Directeur général.

b) Chacun des pays de l'Union peut déclarer dans son instrument de ratification ou d'adhésion que sa ratification ou son adhésion n'est pas applicable aux articles 1 à 21 et à l'Annexe; toutefois, si ce pays a déjà fait une déclaration selon l'article VI. 1) de l'Annexe, il peut seulement déclarer dans ledit instrument que sa ratification ou son adhésion ne s'applique pas aux articles 1 à 20.

c) Chacun des pays de l'Union qui, conformément au sous-alinéa b), a exclu des effets de sa ratification ou de son adhésion les dispositions visées dans ledit sous-alinéa peut, à tout moment ultérieur, déclarer qu'il étend les effets de sa ratification ou de son adhésion à ces dispositions. Une telle déclaration est déposée auprès du Directeur général.

2) a) Les articles 1 à 21 et l'Annexe entrent en vigueur trois mois après que les deux conditions suivantes ont été remplies :

i) cinq pays de l'Union au moins ont ratifié le présent Acte ou y ont adhéré sans faire de déclaration selon l'alinéa 1) b).

ii) l'Espagne, les Etats-Unis d'Amérique, la France et le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord sont devenus liés par la Convention universelle sur le droit d'auteur, telle qu'elle a été révisée à Paris le 24 juillet 1971.

b) L'entrée en vigueur visée au sous-alinéa a) est effective à l'égard des pays de l'Union qui, trois mois au moins avant ladite entrée en vigueur, ont déposé des instruments de ratification ou d'adhésion ne contenant pas de déclaration selon l'alinéa 1) b).

c) A l'égard de tout pays de l'Union auquel le sous-alinéa b) n'est pas applicable et qui ratifie le présent Acte ou y adhère sans faire de déclaration selon l'alinéa 1) b), les articles 1 à 21 et l'Annexe entrent en vigueur trois mois après la date à laquelle le Directeur général a notifié le dépôt de l'instrument de ratification ou d'adhésion considéré, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans l'instrument déposé. Dans ce dernier cas, les articles 1 à 21 et l'Annexe entrent en vigueur à l'égard de ce pays à la date ainsi indiquée.

d) Les dispositions des sous-alinéas a) à c) n'ont effet pas l'application de l'article VI de l'Annexe.

3) A l'égard de tout pays de l'Union qui ratifie le présent Acte ou y adhère avec ou sans déclaration selon l'alinéa 1) b), les articles 22 à 28 entrent en vigueur trois mois après la date à laquelle le Directeur général a notifié le dépôt de l'instrument de ratification ou d'adhésion considéré, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans l'instrument déposé. Dans ce dernier cas, les articles 22 à 28 entrent en vigueur à l'égard de ce pays à la date ainsi indiquée.

Article 29.

1) Tout pays étranger à l'Union peut adhérer au présent Acte et devenir de ce fait, partie à la présente Convention et membre de l'Union. Les instruments d'adhésion sont déposés auprès du Directeur général.

2) a) Sous réserve du sous-alinéa b), la présente Convention entre en vigueur à l'égard de tout pays étranger à l'Union trois mois après la date à laquelle le Directeur général a notifié le dépôt de son instrument d'adhésion, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans l'instrument déposé. Dans ce dernier cas, la présente Convention entre en vigueur à l'égard de ce pays à la date ainsi indiquée.

b) Si l'entrée en vigueur en application du sous-alinéa a) précède l'entrée en vigueur des articles 1 à 21 et de l'Annexe en application de l'article 28.2) a), ledit pays sera lié, dans l'intervalle, par les articles 1 à 20 de l'Acte de Bruxelles de la présente Convention, qui sont substitués aux articles 1 à 21 et à l'Annexe.

Article 29bis

La ratification du présent Acte ou l'adhésion à cet Acte par tout pays qui n'est pas lié par les articles 22 à 38 de l'Acte de Stockholm de la présente Convention vaut, à seule fin de pouvoir appliquer l'article 14.2) de la Convention instituant l'Organisation, ratification de l'Acte de Stockholm ou adhésion à cet Acte avec la limitation prévue par l'article 28.1) b) i) dudit Acte.

Article 30.

1) Sous réserve des exceptions permises par l'alinéa 2) du présent article, par l'article 23.1) b), par l'article 33.2), ainsi que par l'Annexe, la ratification ou l'adhésion emporte de plein droit accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

2) a) Tout pays de l'Union ratifiant le présent Acte ou y adhérant peut, sous réserve de l'article V.2) de l'Annexe, conserver le bénéfice des réserves qu'il a formulées antérieurement, à la condition d'en faire la déclaration lors du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion.

b) Tout pays étranger à l'Union peut déclarer, en adhérant à la présente Convention et sous réserve de l'article V.2) de l'Annexe, qu'il entend substituer, provisoirement au moins, à l'article 8 du présent Acte, concernant le droit de traduction, les dispositions de l'article 5 de la Convention d'Union de 1886 complété à Paris en 1896, étant bien entendu que ces dispositions ne visent que la traduction dans une langue d'usage général dans ce pays. Sous réserve de l'article 1.6) b) de l'Annexe tout pays a la faculté d'appliquer, en ce qui concerne le droit de traduction des œuvres ayant pour pays d'origine un pays faisant usage d'une telle réserve, une protection équivalente à celle accordée par ce dernier pays.

c) Tout pays peut, à tout moment, retirer de telles réserves, par notification adressée au Directeur général.

Article 31.

1) Tout pays peut déclarer dans son instrument de ratification ou d'adhésion, ou peut informer le Directeur général par notification écrite à tout moment ultérieur, que la présente Convention est applicable à tout ou partie des territoires, désignés dans la déclaration ou la notification, pour lesquels il assume la responsabilité des relations extérieures.

2) Tout pays qui a fait une telle déclaration ou effectué une telle notification peut, à tout moment, notifier au Directeur général que la présente Convention

ceuse d'être applicable à tout ou partie de ces territoires.

3) a) Toute déclaration faite en vertu de l'alinéa 1) prend effet à la même date que la ratification ou l'adhésion dans l'instrument de laquelle elle a été incluse, et toute notification effectuée en vertu de cet alinéa prend effet trois mois après sa notification par le Directeur général.

b) Toute notification effectuée en vertu de l'alinéa 2) prend effet douze mois après sa réception par le Directeur général.

4) Le présent article ne saurait être interprété comme impliquant la reconnaissance ou l'acceptation tacite par l'un quelconque des pays de l'Union de la situation de fait de tout territoire auquel la présente Convention est rendue applicable par un autre pays de l'Union en vertu d'une déclaration faite en application de l'alinéa 1)

Article 32.

1) Les présent Acte remplace dans les rapports entre les pays de l'Union, et dans la mesure où il s'applique, la Convention de Berne du 9 septembre 1886 et les Actes de révision subséquents. Les Actes précédemment en vigueur conservent leur application, dans leur totalité ou dans la mesure où le présent Acte ne les remplace pas en vertu de la phrase précédente, dans les rapports avec les pays de l'Union qui ne ratifieraient pas le présent Acte ou n'y adhéreraient pas.

2) Les pays étrangers à l'Union qui deviennent parties au présent Acte l'appliquent, sous réserve des dispositions de l'alinéa 3), à l'égard de tout pays de l'Union qui n'est pas lié par cet Acte ou qui, bien qu'en étant lié par celui-ci, a fait la déclaration prévue à l'article 28.1) b). Lesdits pays admettent que le pays de l'Union considéré, dans ses relations avec eux :

i) applique les dispositions de l'Acte le plus récent par lequel il est lié, et
ii) sous réserve de l'article 1.6), de l'Annexe, a la faculté d'adapter la protection au niveau prévu par le présent Acte.

3) Tout pays qui a invoqué le bénéfice de l'une quelconque des facultés prévues par l'Annexe peut appliquer les dispositions de l'Annexe qui concernent la ou les facultés dont il a invoqué le bénéfice dans ses relations avec tout autre pays de l'Union qui n'est pas lié par le présent Acte, à condition que ce dernier pays ait accepté l'application desdites dispositions.

Article 33.

1) Tout différend entre deux ou plusieurs pays de l'Union concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention, qui ne sera pas réglé par voie de négociation, peut être porté par l'un quelconque des pays en cause devant la Cour internationale de Justice par voie de requête conforme au Statut de la Cour, à moins que les pays en cause ne conviennent d'un autre mode de règlement. Le Bureau international sera informé par le pays requérant du différend soumis à la Cour; il en donnera connaissance aux autres pays de l'Union.

2) Tout pays peut, au moment où il signe le présent Acte ou dépose son instrument de ratification ou d'adhésion, déclarer qu'il ne se considère pas lié par les dispositions de l'alinéa 1). En ce qui concerne tout différend entre un tel pays et tout autre pays de l'Union, les dispositions de l'alinéa 1) ne sont pas applicables.

3) Tout pays qui a fait une déclaration conformément aux dispositions de l'alinéa 2) peut, à tout moment, la retirer par une notification adressée au Directeur général.

Article 34.

1) Sous réserve de l'article 29 bis, aucun pays ne peut adhérer, après l'entrée en vigueur des articles 1 à 21 et de l'Annexe, à des Actes antérieures de la présente Convention ni les ratifier.

2) Après l'entrée en vigueur des articles 1 à 21 et de l'Annexe, aucun pays ne peut faire de déclaration en vertu de l'article 5 du Protocole relatif aux pays en voie de développement annexé à l'Acte de Stockholm.

Article 35.

1) La présente Convention demeure en vigueur sans limitation de durée.

2) Tout pays peut dénoncer le présent Acte par notification adressée au Directeur général. Cette dénonciation emporte aussi dénonciation de tous les Actes antérieurs et ne produit son effet qu'à l'égard du pays qui l'a faite, la Convention restant en vigueur et exécutoire à l'égard des autres pays de l'Union.

3) La dénonciation prend effet un an après le jour où le Directeur général a reçu la notification.

4) La faculté de dénonciation prévue par le présent article ne peut être exercée par un pays avant l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de la date à laquelle il est devenu membre de l'Union.

Article 36.

1) Tout pays partie à la présente Convention s'engage à adopter, conformément à sa constitution, les mesures nécessaires pour assurer l'application de la présente Convention.

2) Il est entendu qu'au moment où un pays devient lié par la présente Convention, il doit être en mesure, conformément à sa législation interne, de donner effet aux dispositions de la présente Convention.

Article 37.

1) a) Le présent Acte est signé en un seul exemplaire dans les langues anglaise et française et, sous réserve de l'alinéa 2) est déposé auprès du Directeur général.

b) Des textes officiels sont établis par le Directeur général, après consultation des Gouvernements intéressés, dans les langues allemande, arabe, espagnole, italienne et portugaise, et dans les autres langues que l'Assemblée pourra indiquer.

c) En cas de contestation sur l'interprétation des divers textes, le texte français fera foi.

2) Le présent Acte reste ouvert à la signature jusqu'au 31 janvier 1972. Jusqu'à cette date, l'exemplaire visé à l'alinéa 1) a) sera déposé auprès du Gouvernement de la République française.

3) Le Directeur général transmet deux copies certifiées conformes du texte signé du présent Acte aux Gouvernements de tous les pays de l'Union et, sur demande, au Gouvernement de tout autre pays.

4) Le Directeur général fait enregistrer le présent Acte auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

5) Le Directeur général notifie aux Gouvernements de tous les pays de l'Union les signatures, les décrets d'instruments de ratification ou d'adhésion et de déclarations comprises dans ces instruments ou faites en application des articles 28.1) c), 30.2) a) et b) et 33.2), l'entrée en vigueur de toutes dispositions du présent Acte, les notifications de dénonciation et les notifications faites en application des articles 30.2) c), 31.1) et 2), 33.3) et 38.1), ainsi que les notifications visées dans l'Annexe.

Article 38.

1) Les pays de l'Union qui n'ont pas ratifié le présent Acte ou qui n'y ont pas adhéré et qui ne sont

pas liés par les articles 22 à 26 de l'Acte de Stockholm peuvent, jusqu'au 26 avril 1975, exercer, s'ils le désirent, les droits prévus par lesdits articles comme s'ils étaient liés par eux. Tout pays qui désire exercer lesdits droits dépose à cette fin auprès du Directeur général une notification écrite qui prend effet à la date de sa réception. De tels pays sont réputés être membres de l'Assemblée jusqu'à ladite date.

2) Aussi longtemps que tous les pays de l'Union ne sont pas devenus membres de l'Organisation, le Bureau international de l'Organisation agit également en tant que Bureau de l'Union, et le Directeur général en tant que Directeur de ce Bureau.

3) Lorsque tous les pays de l'Union sont devenus membres de l'Organisation, les droits, obligations et biens du Bureau de l'Union sont dévolus au Bureau international de l'Organisation.

ANNEXE

Article I

1) Tout pays considéré, conformément à la pratique établie de l'Assemblée générale des Nations Unies, comme un pays en voie de développement, qui ratifie le présent Acte, dont la présente Annexe forme partie intégrante, ou qui y adhère et qui, en regard à sa situation économique et à ses besoins sociaux ou culturels ne s'estime pas en mesure dans l'immédiat de prendre les dispositions propres à assurer la protection de tous les droits tels que prévus dans le présent Acte, peut, par une notification déposée auprès du Directeur général, au moment du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion ou, sous réserve de l'article V.1 c), à toute date ultérieure, déclarer qu'il invoquera le bénéfice de la faculté prévue par l'article II ou de celle prévue par l'article III ou de l'une et l'autre de ces facultés. Il peut, au lieu d'invoquer le bénéfice de la faculté prévue par l'article II, faire une déclaration conformément à l'article V.1 a).

2) a) Toute déclaration faite aux termes de l'alinéa 1) et notifiée avant l'expiration d'une période de dix ans, à compter de l'entrée en vigueur des articles 1 à 21 et de la présente Annexe conformément à l'article 28.2), reste valable jusqu'à l'expiration de ladite période. Elle peut être renouvelée en tout ou en partie pour d'autres périodes successives de dix ans par notification déposée auprès du Directeur général pas plus de quinze mois mais pas moins de trois mois avant l'expiration de la période décennale en cours.

b) Toute déclaration faite aux termes de l'alinéa 1) et notifiée après l'expiration d'une période de dix ans, à compter de l'entrée en vigueur des articles 1 à 21 et de la présente Annexe conformément à l'article 28.2), reste valable jusqu'à l'expiration de la période décennale en cours. Elle peut être renouvelée comme prévu dans la seconde phrase du sous-alinéa a).

3) Tout pays de l'Union qui a cessé d'être considéré comme un pays en voie de développement tel que visé à l'alinéa 1) n'est plus habilité à renouveler sa déclaration telle que prévue à l'alinéa 2) et, qu'il retire ou non officiellement sa déclaration, ce pays perdra la possibilité d'invoquer le bénéfice des facultés visées à l'alinéa 1), soit à l'expiration de la période décennale en cours, soit trois ans après qu'il aura cessé d'être considéré comme un pays en voie de développement, le délai qui expire le plus tard devant être appliqué.

4) Lorsqu'au moment où la déclaration faite aux termes de l'alinéa 1) ou de l'alinéa 2) cesse d'être valable il y a en stock des exemplaires produits sous l'empire d'une licence accordée en vertu des dispositions de la présente Annexe, de tels exemplaires pour-

ront continuer d'être mis en circulation jusqu'à leur épuisement.

5) Tout pays qui est lié par les dispositions du présent Acte et qui a déposé une déclaration ou une notification conformément à l'article 31.1) au sujet de l'application dudit Acte à un territoire particulier dont la situation peut être considérée comme analogue à celle des pays visés à l'alinéa 1) peut, à l'égard de ce territoire, faire la déclaration visée à l'alinéa 1) et la notification de renouvellement visée à l'alinéa 2). Tant que cette déclaration ou cette notification sera valable, les dispositions de la présente Annexe s'appliqueront au territoire à l'égard duquel elle a été faite.

6) a) Le fait qu'un pays invoque le bénéfice de l'une des facultés visées à l'alinéa 1) ne permet pas à un autre pays de donner, aux œuvres dont le pays d'origine est le premier pays en question, une protection inférieure à celle qu'il est obligé d'accorder selon les articles 1 à 20.

b) La faculté de réciprocité prévue par l'article 30.2) b), deuxième phrase, ne peut, jusqu'à la date à laquelle expire le délai applicable conformément à l'article 1.3), être exercée pour les œuvres dont le pays d'origine est un pays qui a fait une déclaration conformément à l'article V.1 a).

Article II

1) Tout pays qui a déclaré qu'il invoquera le bénéfice de la faculté prévue par le présent article sera habilité, pour ce qui concerne les œuvres publiées sous forme imprimée ou sous toute autre forme analogue de reproduction, à substituer au droit exclusif de traduction prévu par l'article 8 un régime de licences non exclusives et incessibles, accordées par l'autorité compétente dans les conditions ci-après et conformément à l'article IV.

2) a) Sous réserve de l'alinéa 3), lorsque, à l'expiration d'une période de trois années ou d'une période plus longue déterminée par la législation nationale dudit pays, à compter de la première publication d'une œuvre, la traduction n'en a pas été publiée dans une langue d'usage général dans ce pays, par le titulaire du droit de traduction ou avec son autorisation, tout ressortissant dudit pays pourra obtenir une licence pour faire une traduction de l'œuvre dans ladite langue et publier cette traduction sous forme imprimée ou sous toute autre forme analogue de reproduction.

b) Une licence peut aussi être accordée en vertu du présent article si toutes les éditions de la traduction publiée dans la langue concernée sont épuisées.

3) a) Dans le cas de traductions dans une langue qui n'est pas d'usage général dans un ou plusieurs pays développés, membres de l'Union, une période d'une année sera substituée à la période de trois années visée à l'alinéa 2) a).

b) Tout pays visé à l'alinéa 1) peut, avec l'accord unanime des pays développés, membres de l'Union, dans lesquels la même langue est d'usage général, remplacer, dans le cas de traductions vers cette langue, la période de trois ans visée à l'alinéa 2) a) par une période plus courte fixée conformément audit accord, cette période ne pouvant toutefois être inférieure à une année. Néanmoins, les dispositions de la phrase précédente ne sont pas applicables lorsque la langue dont il s'agit est l'anglais, l'espagnol ou le français. Tout accord en ce sens sera notifié au Directeur général par les Gouvernements qui l'auront conclu.

4) a) Toute licence visée au présent article ne pourra être accordée avant l'expiration d'un délai supplémentaire de six mois, dans le cas où elle peut être obtenue à l'expiration d'une période de trois années, et de

neuf mois, dans le cas où elle peut être obtenue à l'expiration d'une période d'une année.

1) à compter de la date à laquelle le requérant accomplit les formalités prévues par l'article IV.1);

ii) ou bien, si l'identité ou l'adresse du titulaire du droit de traduction n'est pas connue, à compter de la date à laquelle le requérant procède, comme prévu à l'article IV.2), à l'envoi des copies de la requête soumise par lui à l'autorité qui a compétence pour accorder la licence.

b) Si, durant le délai de six ou de neuf mois, une traduction dans la langue pour laquelle la requête a été soumise est publiée par le titulaire du droit de traduction ou avec son autorisation, aucune licence ne sera accordée en vertu du présent article.

5) Toute licence visée au présent article ne pourra être accordée qu'à l'usage scolaire, universitaire ou de la recherche.

6) Si la traduction d'une œuvre est publiée par le titulaire du droit de traduction ou avec son autorisation à un prix comparable à celui qui est en usage dans le pays en cause pour des œuvres analogues, toute licence accordée en vertu du présent article prendra fin si cette traduction est dans la même langue et son contenu essentiellement le même que celle et celui de la traduction publiée en vertu de la licence. La mise en circulation de tous les exemplaires déjà produits avant l'expiration de la licence pourra se poursuivre jusqu'à leur épuisement.

7) Pour les œuvres qui sont composées principalement d'illustrations, une licence pour faire et publier une traduction du texte et pour reproduire et publier les illustrations ne peut être accordée que si les conditions de l'article III sont également remplies.

8) Aucune licence ne peut être accordée en vertu du présent article lorsque l'auteur a retiré de la circulation tous les exemplaires de son œuvre.

9) a) Une licence pour faire une traduction d'une œuvre qui a été publiée sous forme imprimée ou sous toute autre forme analogue de reproduction peut aussi être accordée à tout organisme de radiodiffusion ayant son siège dans un pays visé à l'alinéa 1), à la suite d'une demande faite auprès de l'autorité compétente de ce pays par ledit organisme, pourvu que toutes les conditions suivantes soient remplies :

i) la traduction est faite à partir d'un exemplaire produit et acquis en conformité avec la législation dudit pays;

ii) la traduction est utilisable seulement dans les émissions destinées à l'enseignement ou à la diffusion d'informations à caractère scientifique ou technique destinées aux experts d'une profession déterminée;

iii) la traduction est utilisée exclusivement aux fins énumérées au point ii) dans des émissions faites licitement et destinées aux bénéficiaires sur le territoire dudit pays, y compris les émissions faites au moyen d'enregistrements sonores ou visuels réalisés licitement et exclusivement pour de telles émissions;

iv) toutes les utilisations faites de la traduction n'ont aucun caractère lucratif.

b) Des enregistrements sonores ou visuels d'une traduction qui a été faite par un organisme de radiodiffusion sous l'empire d'une licence accordée en vertu du présent alinéa peuvent, aux fins et sous réserve des conditions énumérées dans le sous-alinéa a) et avec l'accord de cet organisme, être aussi utilisés par tout autre organisme de radiodiffusion ayant son siège dans le pays dont l'autorité compétente a accordé la licence en question.

c) Pourvu que tous les critères et conditions énumérés au sous-alinéa a) soient respectés, une licence peut

également être accordée à un organisme de radiodiffusion pour traduire tout texte incorporé dans une fixation audio-visuelle faite et publiée aux seules fins de l'usage scolaire et universitaire.

d) Sous réserve des sous-alinéas a) à c), les dispositions des alinéas précédents sont applicables à l'étranger et à l'exercice de toute licence accordée en vertu du présent alinéa.

Article III

1) Tout pays qui a déclaré qu'il invoquera le bénéfice de la faculté prévue par le présent article sera habilité à substituer au droit exclusif de reproduction prévu à l'article 9 un régime de licences non exclusives et incessibles, accordées par l'autorité compétente dans les conditions ci-après et conformément à l'article IV.

2) a) A l'égard d'une œuvre à laquelle le présent article est applicable en vertu de l'alinéa 7) et lorsque,

i) de la période fixée à l'alinéa 3) et calculée à partir de la première publication d'une édition déterminée d'une telle œuvre, ou

ii) d'une période plus longue fixée par la législation nationale du pays visé à l'alinéa 1) et calculée à partir de la même date, des exemplaires de cette édition n'ont pas été mis en vente, dans ce pays pour répondre aux besoins, soit du grand public, soit de l'enseignement scolaire et universitaire, par le titulaire du droit de reproduction ou avec son autorisation, à un prix comparable à celui qui est en usage dans ledit pays pour des œuvres analogues, tout ressortissant dudit pays pourra obtenir une licence pour reproduire et publier cette édition, à ce prix ou à un prix inférieur, en vue de répondre aux besoins de l'enseignement scolaire et universitaire.

b) Une licence pour reproduire et publier une édition qui a été mise en circulation comme le décrit le sous-alinéa a) peut aussi être accordée en vertu des conditions prévues par le présent article si, après l'expiration de la période applicable, des exemplaires autorisés de cette édition ne sont plus en vente, pendant une durée de six mois, dans le pays concerné pour répondre aux besoins, soit du grand public, soit de l'enseignement scolaire et universitaire, à un prix comparable à celui qui est demandé dans ledit pays pour des œuvres analogues.

3) La période à laquelle se réfère l'alinéa 2)a)ii) est de cinq années. Toutefois,

i) pour les œuvres qui traitent des sciences exactes et naturelles et de la technologie, elle sera de trois années;

ii) pour les œuvres qui appartiennent au domaine de l'imagination, telles que les romans, les œuvres poétiques, dramatiques et musicales, et pour les livres d'art, elle sera de sept années.

4) a) Dans le cas où elle peut être obtenue à l'expiration d'une période de trois années, la licence ne pourra être accordée en vertu du présent article avant l'expiration d'un délai de six mois.

i) à compter de la date à laquelle le requérant accomplit les formalités prévues par l'article IV.1);

ii) ou bien, si l'identité ou l'adresse du titulaire du droit de reproduction n'est pas connue, à compter de la date à laquelle le requérant procède, comme prévu à l'article IV.2), à l'envoi des copies de la requête soumise par lui à l'autorité qui a compétence pour accorder la licence.

b) Dans les autres cas et si l'article IV.2) est applicable, la licence ne pourra être accordée avant l'expiration d'un délai de trois mois à compter de l'envoi des copies de la requête.

c) Si durant le délai de six ou de trois mois visé aux sous-alinéas a) et b) la mise en vente comme le décrit l'alinéa 2)a) a eu lieu, aucune licence ne sera accordée en vertu du présent article.

d) Aucune licence ne peut être accordée lorsque l'auteur a retiré de la circulation tous les exemplaires de l'édition pour la reproduction et la publication de laquelle la licence a été demandée.

5) Une licence en vue de reproduire et de publier une traduction d'une oeuvre ne sera pas accordée, en vertu du présent article, dans les cas ci-après :

i) lorsque la traduction dont il s'agit n'a pas été publiée par le titulaire du droit de traduction ou avec son autorisation;

ii) lorsque la traduction n'est pas faite dans une langue d'usage général dans le pays où la licence est demandée.

6) Si des exemplaires d'une édition d'une oeuvre sont mis en vente dans le pays visé à l'alinéa 1) pour répondre aux besoins, soit du grand public, soit de l'enseignement scolaire et universitaire, par le titulaire du droit de reproduction ou avec son autorisation, à un prix comparable à celui qui est en usage dans ledit pays pour des oeuvres analogues, toute licence accordée en vertu du présent article prendra fin si cette édition est dans la même langue et son contenu essentiellement le même que celle et celui de l'édition publiée en vertu de la licence. La mise en circulation de tous les exemplaires déjà produits avant l'expiration de la licence pourra se poursuivre jusqu'à leur épuisement.

7) a) Sous réserve du sous-alinéa b), les oeuvres auxquelles le présent article est applicable ne sont que les oeuvres publiées sous forme imprimée ou sous toute autre forme analogue de reproduction.

b) Le présent article est également applicable à la reproduction audio-visuelle de fixations licites audio-visuelles en tant qu'elles constituent ou incorporent des oeuvres protégées ainsi qu'à la traduction du texte qui les accompagne dans une langue général dans le pays où la licence est demandée, étant bien entendu que les fixations audio-visuelles dont il s'agit ont été conçues et publiées aux seules fins de l'usage scolaire et universitaire.

Article IV

1) Toute licence visée à l'article II ou à l'article III ne pourra être accordée que si le requérant, conformément aux dispositions en vigueur dans le pays en cause, justifie avoir demandé au titulaire du droit l'autorisation de faire une traduction et de la publier ou de reproduire et publier l'édition, selon le cas, et n'a pu obtenir son autorisation, ou, après deux diligences de sa part, n'a pu l'obtenir. En même temps qu'il fait cette demande au titulaire du droit, le requérant doit en informer tout centre national ou international d'information visé à l'alinéa 2).

2) Si le titulaire du droit n'a pu être atteint par le requérant, celui-ci doit adresser, par la poste aérienne, sous pli recommandé, des copies de la demande soumise par lui à l'autorité qui a compétence pour accorder la licence, à l'éditeur dont le nom figure sur l'oeuvre et à tout centre national ou international d'information qui peut avoir été désigné, dans une notification déposée à cet effet auprès du Directeur général, par le Gouvernement du pays où l'éditeur est présumé avoir le siège principal de ses opérations.

3) Le nom de l'auteur doit être indiqué sur tous les exemplaires de la traduction ou de la reproduction publiée sous l'empire d'une licence accordée en vertu de l'article II ou de l'article III. Le titre de l'oeuvre doit figurer sur tous ces exemplaires. S'il s'agit d'une

traduction, le titre original de l'oeuvre doit en tout cas figurer sur tous ceux-ci.

4) a) Toute licence accordée en vertu de l'article II ou de l'article III ne s'étendra pas à l'exportation d'exemplaires et elle ne sera valable que pour la publication de la traduction ou de la reproduction, selon le cas, à l'intérieur du territoire du pays où cette licence a été demandée.

b) Aux fins de l'application du sous-alinéa a), doit être regardé comme exportation l'envoi d'exemplaires à partir d'un territoire vers le pays qui, pour ce territoire, a fait une déclaration conformément à l'article 1.5).

c) Lorsqu'un organisme gouvernemental ou tout autre organisme public d'un pays qui a accordé, conformément à l'article II, une licence de faire une traduction dans une langue autre que l'anglais, l'espagnol ou le français envoie des exemplaires de la traduction publiée en vertu d'une telle licence à un autre pays, une telle expédition ne sera pas considérée, aux fins du sous-alinéa a), comme étant une exportation si toutes les conditions suivantes sont remplies :

i) les destinataires sont des particuliers ressortissants du pays dont l'autorité compétente a accordé la licence, ou des organisations groupant de tels ressortissants;

ii) les exemplaires ne sont utilisés que pour l'usage scolaire, universitaire ou de la recherche;

iii) l'envoi des exemplaires et leur distribution ultérieure aux destinataires n'ont aucun caractère lucratif; et

iv) le pays auquel les exemplaires ont été envoyés a conclu un accord avec le pays dont l'autorité compétente a délivré la licence pour en autoriser la réception ou la distribution, ou ces deux opérations, et le Gouvernement de ce dernier pays a notifié au Directeur général, un tel accord.

5) Tout exemplaire publié sous l'empire d'une licence accordée en vertu de l'article II ou de l'article III doit contenir une mention dans la langue appropriée précisant que l'exemplaire n'est mis en circulation que dans le pays ou le territoire auquel ladite licence s'applique.

6) a) Des mesures appropriées seront prises sur le plan national pour que :

i) la licence comporte en faveur du titulaire du droit de traduction ou de reproduction, selon le cas, une rémunération équitable et conforme à l'échelle des rémunérations normalement versées dans le cas de licences librement négociées entre les intéressés dans les deux pays concernés; et

ii) soient assurés le paiement et le transfert de cette rémunération; s'il existe une réglementation nationale en matière de devises, l'autorité compétente ne ménagera aucun effort, en recourant aux mécanismes internationaux, pour assurer le transfert de la rémunération, en monnaie internationalement convertible ou en son équivalent.

b) Des mesures appropriées seront prises dans le cadre de la législation nationale pour que soit garantie une traduction correcte de l'oeuvre ou une reproduction exacte de l'édition dont il s'agit, selon le cas.

Article V.

1) a) Tout pays habilité à déclarer qu'il invoquera le bénéfice de la faculté prévue par l'article V peut, lorsqu'il ratifie le présent Acte, ou y adhère, ou lieu de faire une telle déclaration,

i) faire, s'il est un pays auquel l'article 30.2) a) est applicable, une déclaration aux termes de cette disposition pour ce qui concerne le droit de traduction;

ii) faire, s'il est un pays auquel l'article 30.2) a) n'est pas applicable, et même s'il n'est pas un pays étranger à l'Union, une déclaration comme prévu par l'article 30.2) b), première phrase.

b) Dans le cas d'un pays qui a cessé d'être considéré comme un pays en voie de développement tel que visé à l'article 1.1), une déclaration faite conformément au présent alinéa reste valable jusqu'à la date à laquelle expire le délai applicable conformément à l'article 1.3).

c) Tout pays qui a fait une déclaration conformément au présent alinéa ne peut invoquer ultérieurement le bénéfice de la faculté prévue par l'article II, même s'il retire ladite déclaration.

2) Sous réserve de l'alinéa 3), tout pays qui a invoqué le bénéfice de la faculté prévue par l'article II ne peut faire ultérieurement une déclaration conformément à l'alinéa 1).

3) Tout pays qui a cessé d'être considéré comme un pays en voie de développement tel que visé à l'article 1.1) pourra, deux ans au plus tard avant l'expiration du délai applicable conformément à l'article 1.3), faire une déclaration au sens de l'article 30.2) b), première phrase, nonobstant le fait qu'il ne s'agit pas d'un pays étranger à l'Union. Cette déclaration prendra effet à la date à laquelle expire le délai applicable conformément à l'article 1.3).

Article VI.

1) Tout pays de l'Union peut déclarer, à partir de la date du présent Acte et à tout moment avant de devenir lié par les articles 1 à 21 et par la présente Annexe :

i) s'il s'agit d'un pays qui, s'il était lié par les articles 1 à 21 et par la présente Annexe, serait habilité à in-

voquer le bénéfice des facultés visées à l'article 1.1), qu'il appliquera les dispositions de l'article II ou de l'article III, ou bien des deux, aux oeuvres dont le pays d'origine est un pays qui, en application du point ii) ci-après, accepte l'application de ces articles à de telles oeuvres ou qui est lié par les articles 1 à 21 et par la présente Annexe; une telle déclaration peut se référer à l'article V au lieu de l'article II;

ii) qu'il accepte l'application de la présente Annexe aux oeuvres dont il est le pays d'origine, par les pays qui ont fait une déclaration en vertu du point i) ci-dessus ou une notification en vertu de l'article 1.

2) Toute déclaration selon l'alinéa 1) doit être faite par écrit et déposée auprès du Directeur général. Elle prend effet à la date de son dépôt.

EN FOI DE QUOI, les soussignés,
dûment autorisés à cet effet, ont
signé le présent Acte*.

FAIT à Paris, le 24 juillet 1971.

*Le 24 juillet 1971, cet Acte a été signé par les Plénipotentiaires des 28 pays suivants : Allemagne (République fédérale), Brésil, Cameroun, Ceylan, Chypre, Côte d'Ivoire, Danemark, Espagne, France, Hongrie, Inde, Israël, Italie, Liban, Liechtenstein, Luxembourg, Maroc, Mexique, Monaco, Pays-Bas, République populaire du Congo, Royaume-Uni, Saint-Siège, Sénégal, Suède, Suisse, Tunisie, Yougoslavie.

Conformément à l'article 37, la Convention reste ouverte à la signature jusqu'au 31 janvier 1972.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ συνδέσεως Παγκοσμίου Ὄργανώσεως προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διανοίας ὑπερραρξία ἐν Στουβόλμπερ τῆ 14ῃ Ἰουλίου 1907.

Τὰ Συμβαλλόμενα μέρη,

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν ἑαυτὰς συνειρομένων εἰς τὴν καλλιτέραν καταπόνησιν καὶ συνεργασίαν μεταξὺ τῶν Κρατῶν, πρὸς ἀμείωτον αὐτῶν ἔργων δόσει τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἰσότητός των.

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των, πρὸς τὴν σκοπὸν νὰ ἐνθαρρύνουν τὴν δημιουργικὴν δραστηριότητα, ὅπως προωθήσουν τὴν προστασίαν τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διανοίας ἀπὸ τῶν κόπων.

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των ὅπως ἐκυγχρονίσουν καὶ καταστήσουν πλεονεκτήματα ἀποτελεσματικὴν τὴν δικαιοσύνην τῶν Ἐνώσεων, αἵτινες ἔχουν σκοπὸν τὴν προστασίαν τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας ὡς καὶ τὴν προστασίαν τῶν φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, μὴ ἀγνοήσαντες τῆς ἀνεξαρτησίας ἐκείτης τῶν Ἐνώσεων.

Συμφωνήσαν τὰ κάτωθι:

Ἄρθρον 1.

Ἔννοια τοῦ Ὄργανου.

Ὁ Παγκόσμιος Ὄργανισμὸς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διανοίας ἱκρύβεται διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ὄργανοι.

Ἐς τὴν παρούσαν Σύμβασιν ἑνομοῦται:

I. Ὁ Ὄργανισμὸν τῶν Παγκόσμιων Ὄργανισμῶν προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διανοίας (OMPI) εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν.

II. Ἁδιεθῆς Γραφεῖον, τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον προστασίας τῶν ἔργων τῆς διανοίας.

III. Ἐνώσεις τῶν Παρισίων, τὴν Σύμβασιν διὰ τὴν Προστασίαν τῆς Βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας, ὑπερραρξία ἐν 20ῖν Μαρτίου 1883, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐπ' αὐτῆς γεννημένων ἀναδιορθεύσεων.

IV. Ἐνώσεις τῆς Βέρνης, τὴν Σύμβασιν διὰ τὴν προστασίαν τῶν Φιλολογικῶν καὶ Καλλιτεχνικῶν ἔργων τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1886, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐπ' αὐτῆς γεννημένων ἀναδιορθεύσεων.

V. Ἡ Ἐνωσις τῶν Παρισίων, τὴν Διεθνή Ἐνωσιν, συσταθεῖσαν ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῶν Παρισίων.

VI. Ἡ Ἐνωσις τῆς Βέρνης, τὴν Διεθνή Ἐνωσιν, συσταθεῖσαν ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς Βέρνης.

VII. Ἡ Ἐνώσις, τὴν Ἐνωσιν τῶν Παρισίων, τὴν Ἐθελικὴν Ἐνώσιν καὶ Συμφωνίαν, ἱερυθίστως σχετικῶς μὴ τῆς Ἐνωσιν ταύτης, τὴν Ἐνωσιν τῆς Βέρνης, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην διεθνή συμφωνίαν, σκοποῦ ἔχουσαν τὴν προώθησιν τῆς προστασίας τῶν ἔργων τῆς διανοίας, ἢ διευθύνουσιν τῆς ὁμοίας ἐξουσιοδοτεῖται ὑπὸ τοῦ Ὄργανου, βάσει τοῦ ἄρθρου 4 III.

VIII. Ἡ ἰδιοκτητικῶν ἔργων διανοίας, τὰ δικαιώματα σχετικὰ πρὸς:

- τὰ φιλολογικὰ, καλλιτεχνικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ἔργα,
- τὰς ἐφευρέσεις ἐφευρημάτων καλλιτεχνικῶν καὶ τεχνολογικῶν ἐκτελεσθέντων καλλιτεχνικῶν, τοὺς φωνογράμους καὶ τὰς ραδιοφωνικὰς ἐκπομπάς,
- τὰς ἐφευρέσεις εἰς ὅσας τὰς τοιαύτας τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος,
- τὰς ἐπιστημονικὰς ἀνακλήσεις,
- τὰ βιομηχανικὰ σχέδια καὶ πρότυπα,
- τὰ ἱστορικὰ σήματα, τὰ σήματα χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν πώλησιν ἢ διαφήμισιν ὑπηρεσιῶν καὶ τὰ βιομηχανικὰ σήματα, ὡς καὶ τὰ ἱστορικὰ σήματα καὶ τὰς ἱστορικὰς ἐπισημοσύνας,
- τὴν προστασίαν κατὰ τὸν παρόντος ἀπογορευτοῦ, ὡς καὶ ὅσων τὰ λοιπὰ δικαιώματα ἀπορροισθέντα ἐκ τῆς δραστηριότητος τῆς διανοίας εἰς τὴν βιομηχανικὴν, ἐπιστημονικὴν καὶ φιλολογικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν τοιαύτα.

Ἄρθρον 3.

Σκοπὸς τοῦ Ὄργανου.

Ὁ Ὄργανισμὸς ἔχει ὡς σκοποῦ:

I. Τὴν προώθησιν τῆς προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διανοίας ἀπὸ τῶν κόπων διὰ τῆς συνεργασίας τῶν Κρατῶν, ἐν συνεργασίᾳ ἐπίσταται περιττώσασιν κατὰ παντὸς ἐτέρου διανοῦντος ὄργανοι.

II. Τὴν ἐξασφάλισιν τῆς Δικαιοδικτικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν Ἐνώσεων.

Ἄρθρον 4.

Ἀρροδιότητες.

Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιτελέσεως τοῦ ὀριζομένου εἰς τὸ ἄρθρον 3 σκοποῦ, Ὁ Ὄργανισμὸς, διὰ τῶν ἀρροδιῶν ὀργάνων του καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπικὴν τῆς ἀρροδιότητος ἐκείτης τῶν Ἐνώσεων:

I. Ἐργάζεται διὰ τὴν προώθησιν τῆς υιοθετήσεως μέτρων, προωζομένων διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διανοίας ἀπὸ τῶν κόπων καὶ τὴν ἐναρμόνισιν τῶν ἰσχυρίων νομοθετικῶν εἰς τὸν τοιαύτου τοῦ.

II. Ἐξασφαλίζει τὰς δικαιοδικτικὰς ὑπερραρξίας τῆς Ἐνώσεως τῶν Παρισίων, τῶν εθελικῶν Ἐνώσεων συσταθεῖσαν σχετικῶς πρὸς τὴν Ἐνωσιν ταύτην καὶ τῆς Ἐνωσιν τῆς Βέρνης.

III. Δύνανται νὰ ἀποδοχῆ ὅπως ἀναλόγη τὴν διοικητικὴν τὴν ὑποῖαν ἀπαιτεῖ ἡ εἰς εἰς ἐφαρμογὴν πάσης ἄλλης διεθνοῦς συμφωνίας ἀποδοχῆ εἰς τὴν προώθησιν τῆς προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διανοίας ἢ νὰ συμπράξῃ εἰς μίαν τοιαύτην διοικητικὴν.

IV. Ἐνθαρρύνει τὴν σύναμιν πάσης διεθνοῦς συμφωνίας τεινούσης εἰς τὴν προώθησιν τῆς προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διανοίας.

V. Προσφέρει τὴν συνεργασίαν του εἰς τὰ Κράτη, τὰ ὅποια τοῦ ζητοῦν τεχνολογικὰς φέροντας δοθεῖσαι εἰς τὸν τομέα τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διανοίας.

VI. Συγκρατῶναι καὶ διαβιβάζει κάθε πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὴν προστασίαν τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διανοίας ἰκανοὶ καὶ ἐνθαρρύνει μάλιστα ἐπὶ τῶν τοιαύτου τοιαύτου καὶ δημοσιεύει τὰ ἀποβλήματα τῶν μελετῶν.

VII. Ἐξασφαλίζει τὰς ὑπερραρξίας τὰς διευκολύνουσας τὴν διεθνή προστασίαν τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διανοίας καὶ ἐφαρμοζόμενης περιττώσασιν προβαίνει εἰς σχετικὰς καταχωρήσεις καὶ δημοσιεύει τὰς ἐπιβίβεις τὰς σχετικὰς μὲ τὰς καταχωρήσεις ταύτας.

VIII. Λαμβάνει ὅσων τὰ λοιπὰ κατάλληλα μέτρα.

Ἄρθρον 5.

Μέλη.

1. Δύνανται νὰ κατατῆ μέλος τοῦ Ὄργανου πᾶν Κράτος, ἕναρ τεχνολογικῶν μέλος μίαν τῶν Ἐνώσεων τοῦ ἄρθρου 2 VII.

2. Δύνανται ὅπως νὰ κατατῆ μέλος τοῦ Ὄργανου, πᾶν Κράτος, μὴ μέλος μίαν τῶν Ἐνώσεων, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι:

I. Ἐναι μέλος τοῦ Ὄργανου ἠμωμένων Ἐθνῶν, μίαν τῶν εθελικῶν ὀργανώσεων ἧτις εἶναι συνδεθήμεναι μὲ τὸν Ὄργανισμὸν ἠμωμένων Ἐθνῶν ἢ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἀπομνημονεύσεως ἢ εἶναι συμβαλλόμενον μέρος εἰς τὸ Κρατικὸν τῶν Διεθνοῦν Δικαστηρίων ἢ

II. ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἢνα συμμετάσχη τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἄρθρον 6.

Γενικὴ Συνέλευσις.

1. α) Ἐπίσταται Γενικὴ Συνέλευσις περιλαμβανομένη τὰ Κράτη μέλη τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὰ ὅποια εἶναι μέλη μὴ τολύγουται τῶν Ἐνώσεων.

β) Ἡ Καθῆμενος ἐκείτου Κράτους μέλος ἀπορροιστεῖται ἢς ὅπως ἀπορροιστεῖται, ἢνεργὸς νὰ ἐπιβιβῆται ὑπὸ ἀνακλήσεως, συμβόλων καὶ εἰδικῶν.

γ) Αι δαπάναι έκδοσης αντίπροσωπίας βαρύνουν τήν Κυβέρνηση, ήτις διαφέρει ταύτην.

2. Η Γενική Συνέλευσις:

I. Διαρκεί τόν Γενικόν Διευθυντήν κατόπιν προτάσεως τής 'Επιτροπής Συντονισμού.

II. 'Εξετάζει και έγκρινας τās έκδόσεις τού Γενικού Διευθυντού σχετικάς μέ τών 'Όργανων και δίδει εις αύτήν τās άνάγκαια καταυθυντήριους γραμμάς.

III. 'Εξετάζει και έγκρινας τās έκδόσεις και τās δραστηριότητας τής 'Επιτροπής Συντονισμού και δίδει εις αύτήν καταυθυντήριους γραμμάς.

IV. Υποβάλλει τόν τριετή προϋπολογισμόν τών κοινών δαπανών τών 'Εθνικών.

V. Έγκρινας τās προτεινομένης υπό τού Γενικού Διευθυντού διατάξεις άφορώσας τήν διοίκησιν σχετικάς πρός τήν θέσιν εις έργαστήριον τών διεθνών συμφωνιών, τών αναρρομένων εις τού άρθρον 4.III).

VI. Υποβάλλει τόν οικονομικόν κανονισμόν τού 'Όργανισμού. VII. Προεδρεύει τās γλώσσας έργασίας τής Προγραμμάτιος, λαμβανόμενης ύπ' όφην τής πρακτικής τών 'Ηνωμένων 'Εθνών.

VIII. Καλεί ίνα κατατεθούν μέλη τής παρούσης Συμβάσεως, τά Κράτη τού άρθρου 5.2(II).

IX. Απορρίπτει ποία είναι τά Κράτη ή μέλη τού 'Όργανισμού και ποία διακυβερνητική όργανισμοί και διεθνείς ή κυβερνητικοί όστινας βννάνται νά γίνων δεκτοί εις τās συνόδους τώ ός παρατηρηταί.

X. Έκτελεί πάσαν άλλην προσπάθειαν χρήσιμον έν τώ πλαίσιω τής παρούσης Συμβάσεως.

3. α) Έκαστον Κράτος, ανεξαρτήτως εάν είναι μέλος μιάς ή περισσοτέρων 'Εθνικών, διαδέχεται μίαν φέρων εις τήν Γενικήν Συνέλευσιν.

6) Τό ήμισυ τών Κρατών μελών τής Γενικής Συνελεύσεως αποτελεί άπαρτίαν.

γ) Παρά τās διατάξεις τής ύποπαραγράφου β), εάν κατά μίαν σύνοδον, 6 άρθρου τών άντιπροσωπευόμενων Κρατών είναι κατώτερος τού ήμισιου, αλλά ίσος ή άνωτερος τού τρίτου τών Κρατών μελών τής Γεν. Συνελεύσεως, αύτη βννάναι νά λήθι άποφάσις. Έν τούτοις, αι άποφάσεις τής Γενικής Συνελεύσεως, έκτός τών άφορώσων τήν διαδικασίαν ταύτην, καθίστανται έκτελεσιμοί μόνον όταν έκπληρωθούν οι κατώτεροι άναρρομένοι όροι. Τό Διεθνές Γραφείον, κομμοποιεί τās ός άνω άποφάσεις εις τά Κράτη μέλη τής Γενικής Συνελεύσεως, τó όποιο δέν άντιπροσωπεύονται, καλούν αύτά νά εκπράξουν σχετικάς, έντις προδεδημένας τριών μηνών από τής παραρτήσεως τής κοινοποιήσεως, τήν φέρων τών ή τήν άποχών των.

Έάν, κατά τήν έκπλησιν τής ημερομηνίας ταύτης, 6 άρθρου τών Κρατών, άτινα εξέπρασταν όλώτα τήν φέρων των ή τήν άποχών των είναι τούλάχιστον ίσος πρός τών άριθμών τών Κρατών, τών απελευθεμένων διά τήν έπίτευσιν τής άπαρτίας κατά τήν συνελεύσιν, αί έν λόγω άποφάσεις καθίστανται έκτελεσιμοί, υπό τών όρων έν ύπόκειν είσότη ή απαιτούμενη πλειοψηφία.

δ) 'Υπό τήν έπιφύλαξιν τών διατάξεων, τών ύποπαραγράφων α' και γ', ή Γενική Συνέλευσις λαμβάνει τās άποφάσεις τών κατόπιν πλειοψηφίας τών δύο τρίτων τών φέρων.

ε) Η άποχών τών διατάξεων, τών άφορώσων τήν διοίκησιν τήν σχετική πρός τήν θέσιν εις έργαστήριον τών διεθνών συμφωνιών τού άρθρου 4.III) απαιτεί τήν πλειοψηφίαν τών τριών τετάρτων τών φέρων.

ζ) Η έγκρισις συμφωνίας μετά τών 'Όργανισμώ 'Ηνωμένων 'Εθνών, συμφώνως πρός τās διατάξεις τών άρθρων 57 και 63 τού Καταστατικού Χάρτου τών 'Ηνωμένων 'Εθνών, απαιτεί πλειοψηφίαν τών ενάς δεκάτων τών φέρων.

η) Ο διορισμός τού Γενικού Διευθυντού (παράγρ. 2/Ι), ή έγκρισις των προταθέντων υπό τού Γενικού Διευθυντού διατάξεων άφορώσων τήν διοίκησιν τήν σχετική πρός τήν θέσιν έν λογία τών διεθνών συμφωνιών (παράγρ. 2/V) και ή μεταρροφή τής έδρας (άρθρον 10) απαιτούν τήν προπλειοψηφήν πλειοψηφίαν, σύχί μόνον εις τήν Γεν. Συνέλευσιν, άλλό

πρότι εις τήν Συνέλευσιν τής 'Ενώσεως τών Παρισίων και εις τήν Συνέλευσιν τής 'Ενώσεως τής Βέρνας.

θ) Η άποχών δέν διαρκεί φέρως.

ι) Ο 'Αντιπροσώπος βννάναι νά άντιπροσωπεύω μόνον έν Κράτος και νά φέρη μόνον εις τó όνομα τούτου.

4. α) Η Γενική Συνέλευσις συνεδριάζει διά τριετίαν εις τακτικόν συνέλευσιν κατόπιν προκλήσεως τού Γενικού Διευθυντού.

6) Η Γενική Συνέλευσις συνεδριάζει έκτάκτως κατόπιν προκλήσεως τού Γενικού Διευθυντού, τή αίτιή τής 'Επιτροπής Συντονισμού ή τή αίτιή ένός τεσσάρων τών Κρατών μελών τής Γενικής Συνελεύσεως.

γ) Αι συνεδριάσεις λαμβάνουν χώραν εις τήν έδραν τού 'Όργανισμού.

5. Τά Κράτη μέλη τής παρούσης Συμβάσεως, άτινα δέν είναι μέλη μιάς τών 'Εθνικών, γίνονται δεκτά εις τās συνεδριάσεις τής Γενικής Συνελεύσεως ός παρατηρηταί.

6. Η Γενική Συνέλευσις καταρτίζει τόν έσωτερικόν αύτης κανονισμόν.

*Άρθρον 7.

Διάδικησις.

1. α) Συνιστάται διαδικασία περιλαμβανόμενα τά Κράτη μέλη τής παρούσης Συμβάσεως, ανεξαρτήτως εάν είναι ή όχι μέλη μιάς τών 'Εθνικών.

6) Η Κοιλήτρις έκάστου Κράτους εκπροσωπείται ύπ' ενός άντιπροσώπου, όστις βννάναι νά βοηθήται υπό άναπληρωτών, συμβούλων και ειδικών.

γ) Αι δαπάναι έκδοσης άντιπροσωπίας αναλαμβάνονται υπό τού Κράτους, τó όποιο διαφέρει ταύτην.

2. Η Διάδικησις.

I. Σχετική όσάτια γενικώς άνταρρομένη εις τόν τομέα τής δικαιοκρατίας επί των έργων τής διεύσεως και βννάναι νά υφίσταται συστώσεις σχετικάς πρός τó όνομα ταύτη, οσάδιαν συγχρητισμένη τής αρμοδιότητας και τής αουνομίας τών 'Κοινωνιών.

II. Υποβάλλει τόν τριετή προϋπολογισμόν τής δικαιοκρατίας. III. Καταρτίζει, έν τών όριων τού προϋπολογισμού ταύτου, τó τριετής πρόγραμμα τεχνικό—νομικής βοηθείας.

IV. Υποβάλλει τās προπονήσεις τής παρούσης Συμβάσεως συμφώνως πρός τήν διαδικασίαν τού άρθρου 17.

V. Απορρίπτει ποία είναι τά Κράτη ή μέλη τού 'Όργανισμού και ποία είναι οι διακυβερνητικοί όργανισμοί και οι διεθνείς ή κυβερνητικοί όργανισμοί, όστινας βννάναι νά γίνων δεκτοί εις τās συνεδριάσεις ός παρατηρηταί.

VI. Έκτελεί πάσαν άλλην προσπάθειαν, χρήσιμον έν τώ πλαίσιω τής παρούσης συμβάσεως.

3. α) Έκαστον Κράτος μέλος διαδέχεται μίαν φέρων εις τήν Διάδικησιν.

6) Τό τρίτον τών Κρατών μελών αποτελεί τήν άπαρτίαν.

γ) 'Υπό τήν έπιφύλαξιν τών διατάξεων τού *Άρθρου 17, ή Διάδικησις λαμβάνει άπόφας τās άποφάσεις τής κατόπιν πλειοψηφίας τών δύο τρίτων τών φέρων.

δ) Τό ποσό συνεισφοράς τών Κρατών μελών εις τήν παρούσιν Συμβάσιν, με όποιον μέλην μιάς τών 'Εθνικών, καθορίζεται διά φέρως, εις τήν όσάτια μόνον οι άντιπροσώποι τών Κρατών τούτων έγών ειδικίμως συμμετοχής.

ε) Η άποχών δέν διαρκεί φέρως.

ζ) Ο 'Αντιπροσώπος βννάναι νά άντιπροσωπεύω, μόνον έν Κράτος και νά φέρη μόνον εις τó όνομα τού Κράτους τούτου.

4. α) Η Διάδικησις συνεδριάζει εις τακτικόν συνέλευσιν κατόπιν προκλήσεως τού Γενικού Διευθυντού και τή αίτιή τής έπιτροπής και εις τόν υπό τών υπό τής Γενικής Συνελεύσεως.

6) Η Διάδικησις συνεδριάζει εις έκτακτον συνέδριον κατόπιν προκλήσεως τού Γεν. Διευθυντού και τή αίτιή τής πλειοψηφίας τών Κρατών μελών.

5. Τό Συνέδριον καταρτίζει τόν έσωτερικόν αύτου κανονισμόν.

Άρθρον 8.

Συντονιστική Έπιτροπή.

1. α) Συνιστάται Συντονιστική Έπιτροπή, περιλαμβανόμενα τα Κράτη Μέλη της παρούσης Συμβάσεως, τα οποία είναι μέλη της Εκτελεστικής Έπιτροπής της Ένώσεως των Παρισίων, της Εκτελεστικής Έπιτροπής της Ένώσεως της Βέρνης ή μιας εκ των δύο. Εν τούτοις, ένα μία εκ των Κατασκευαστικών Έπιτροπών περιλαμβανόμενων πλέον του τεταρτού των χωρών μελών της Συνελεύσεως, ήτις εξέλεξε ταύτην, ή εν λόγω Έπιτροπή όρισε, μεταξύ των μελών της, τα Κράτη, τα οποία θά καταστήσουν μέλη της Συντονιστικής Έπιτροπής, ούτως ώστε ο αριθμός των να μη υπερβαίνει το άνω αναφερόμενόν τεταρτον, νοουμένου ότι ή χώρα, επί του εδαφού της οποίας έχει την έδραν του ο Όργανισμός, δεν συμπεριλαμβάνεται εις τον υπολογισμόν του ενός τούτου τεταρτού.

β) Η Κυβέρνησις εκάστου Κράτους μέλους της Συντονιστικής Έπιτροπής εκπροσωπείται ήρ' ενός αντιπροσώπου, οστις δύναται να λαμβάνη την έδραν των ανακληρωθέντων αντιπροσώπων, συμβούλων και ειδικών.

γ) Όταν ή Εκτελεστική Έπιτροπή έπιθυμεί είτε θέματα ενδιαφέροντα άρ' αφέσεως ή πρόγραμμα ή τον προϋπολογισμόν της διακρίσεως και των ημερησίων αυτού διατάξεων, είτε πρότασις προετοιμάσεως της παρούσης Συμβάσεως, έπιπροσέχεται τα δικαιώματα ή υποχρεώσεις των Κρατών μελών εις την παρούσαν Σύμβασιν, τα οποία δεν είναι μέλη μιας των Ένώσεων, εν τέταρτον των Κρατών τούτων συμμαχούν εις τας συνεδριάσεις της Συντονιστικής Έπιτροπής με τα αυτά δικαιώματα των μελών της Έπιτροπής τούτης.

Η Έπιτροπή εκλέγει εις εκάστην τακτικήν συνεδρίαν, τα καλούμενα ίνα συμμετάσχον εις τας συνεδριάσεις ταύτας Κράτη.

2) Τας όπτασις εκάστης αντιπροσωπείας αναλαμβάνει το Κράτος, το οποίο διορίζει ταύτην.

3. Έάν αι Διευτι Ένώσεις, αι δικαιουμέναι υπό του Οργανισμού, έπιθυμούν να αντιπροσωπούνται ως ταύταις εντός των κόλων της Συντονιστικής Έπιτροπής, αι αντιπροσώποι των δύο να έρίζονται μεταξύ των Κρατών μελών της Συντονιστικής Έπιτροπής.

3. Η Συντονιστική Έπιτροπή:

1. Παρέχει γνώσεις εις τα όργανα των Ένώσεων, την Γενικήν Συνέλευσιν, την Διασκεψιν και τον Γενικόν Διευθυντήν, δι' όσωντα τα διακρίματα και οικονομικά θέματα ως και διά θέματα κοινού ενδιαφέροντος είτε εις δύο ή περισσότερας Ένώσεις είτε εις μίαν ή περισσότερας Ένώσεις και εις τον Οργανισμόν και κυρίως διά τον προϋπολογισμόν των διακρίσεων, κοινών μεταξύ των Ένώσεων.

II. Προτοιμάζει το σχέδιον ημερησίας διατάξεως της Γενικής Συνελεύσεως.

III. Προτοιμάζει το σχέδιον της ημερησίας διατάξεως και τα σχέδια προγράμματος και προϋπολογισμού της Διασκεψέως.

IV. Έκφέρει απόψεις επί της έσεως του τριετούς προϋπολογισμού κοινών διακρίσεων των Ένώσεων και του τριετούς προϋπολογισμού του Συνόλου, ως και επί της έσεως του τριετούς προγράμματος τεχνικο-οικονομικής έστρεφείας, επί των έτεριον προϋπολογισμών και των αντίστοιχών έτεριον προγραμμάτων.

V. Κατά των λήξεων της όφτειας του Γενικού Διευθυντού ή εις περιπτώσιν καθ' ήν ή όστις αείνη θά παραμείνη κα.η. προτείνει το ένομα ενός υποψηφίου διά τον διορισμόν του εις την θέση ταύτην υπό της Γενικής Συνελεύσεως. Έάν ή Γενική Συνέλευσις δεν διορίση τον υποψήφιον, εν έπείκειν ή Συντονιστική Έπιτροπή προτείνει έτερον υποψήφιον. Η αύτη διαδικασία επαναλαμβάνεται έως του διορισμού υπό της Γενικής Συνελεύσεως του τελευταίου προτάμεντου υποψηφίου.

VI. Έάν ή όστις του Γενικού Διευθυντού κοινοίη μεταξύ δύο συνόλων της Γενικής Συνελεύσεως, διαρίζει προωριζόμεν

Γενικόν Διευθυντήν διά την περίοδον πρό της αναλήψεως καθηκόντων υπό του νέου Γενικού Διευθυντού.

VII. Εκλαμβάνεται πάσης άλλης προσπάθειας ήτις της έχει αναθέσει εν τη πλασει της παρούσης Συμβάσεως.

4. α) Η Συντονιστική Έπιτροπή συνεγίεται από τας έτους εις τακτικήν ούνοδον κατόν προελέχτους του Γενικού Διευθυντού. Συνέρχεται κατ' άρχην, εις την έδραν του Οργανισμού.

β) Η Συντονιστική Έπιτροπή συνεγίεται εις έκτακτον συνεδρίαν κατόν προελέχτους του Γενικού Διευθυντού ή κατόν πρωτόβουλιαν τούτου είτε τη αίτησι του προέδρου ούτης ή ενός τεταρτού των μελών της.

5. α) Έκαστον Κράτος ανεξαρτήτως εάν είναι μέλος μίος μόνον των εκτελεστικών έπιτροπών της παραγράφου 1) α) ή και των δύο, διαδέχεται μίαν μόνον φήραν εις την Συντονιστική Έπιτροπήν.

β) Το ζήτη των μελών της Συντονιστικής Έπιτροπής άποστέλλει την άπαιτην.

γ) Ο Αντιπρόεδρος δύναται να έκπροσωπή εν μόνον Κράτος και δεν δύναται να φέρησιν εφή μόνον εις το ένομα του.

6. α) Η Συντονιστική Έπιτροπή εκαρξεί της γνώσεως της και λαμβάνει τας απόψεις της δι' άλλης πλειοψηφίας. Η άποψη των θεωρείται ως φήρα.

β) Άλλα και εάν έπιτυχούσιν άλλη πλειοψηφία, πάν μέλη της Συντονιστικής Έπιτροπής δύναται, όφμως μετά των φήρων, να λήρση την πραγματοποιήσιν νέου υπολογισμού των φήρων, κατά τον ακόλουθον τρόπον: δύο θεωρητικαί καταστάσεις θά καταρτισθούν, επί των οποίων θά έμφοιούνται αντίστοιχα τα ένοματα των Κρατών μελών της Εκτελεστικής Έπιτροπής της Ένώσεως των Παρισίων και των Κρατών μελών της Εκτελεστικής Έπιτροπής της Ένώσεως της Βέρνης. Η φήρα εκάστου Κράτους θά έγγραφη έναντι του ένοματός του ήρ' εκάστης των καταστάσεων εις τας όποιας έμφαίνεται. Εξ περιπτώσιν καθ' ήν ο ειδικός ενός τούτου υπολογισμού διαίρη ήν ή άλλη πλειοψηφία δεν έχει έπιταχθή εις εκάστην των καταστάσεων, ή πρότασις δεν θά θεωρηθί ως υιοθετήσεται.

7. II αν Κράτος μέλος του Οργανισμού, το όποιον δεν είναι μέλος της Συντονιστικής Έπιτροπής δύναται να έκπροσωπηται εις τας συνελεύσεις της Έπιτροπής ταύτης υπό παρατηρητήν, μη δικαίωμα συμμετοχής εις τας συζητήσεις αλλά άνω δικαιώματος φήρα.

8. Η Συντονιστική Έπιτροπή καθαρίζει τον έσωτερικόν αυτής κανονισμόν.

Άρθρον 9.

Διεθνής Γραφείον.

1. Το Διεθνές Γραφείον άποστέλλει την γραμματείαν του Οργανισμού.

2. Το Διεθνές Γραφείον διευθύνεται υπό του Γενικού Διευθυντού, εστεθωμένον υπό δύο ή περισσότερων Γενικών Ύποδιευθυντών.

3. Ο Γενικός Διευθυντής διαρίσσει δι' ώρισμένων χρονών διάστημα, το όποιον δεν δύναται να είναι κατώτερον των έξι έτών. Ο διορισμός του δύναται να είναι ανανεώθ διά προδεδειγμένας περιόδους. Η διάρκεια της πρώτης περιόδου και των έδεχόμενων έπιφώνων περιόδων, ως και όσωναι οι όροι του διορισμού του καθορίζονται υπό της Γενικής Συνελεύσεως.

4. α) Ο Γενικός Διευθυντής είναι ο άνώτερος υπάλληλος του Οργανισμού.

β) Έκπροσωπεί τον Οργανισμόν.

γ) Λογούσσει εις την Γενικήν Συνέλευσιν και συμμετερείται προς τας όδηγας ούτης εις δι. έπιφύ εις τας έπιτερείας και έξωτερικας υποθέσεις του Οργανισμού.

5. Ο Γενικός Διευθυντής προτοιμάζει τα σχέδια του προϋπολογισμού και του προγράμματος, ως και τας περιουσιακάς έκθέσεις δραστηριότητος. Τας διατάξεις εις τας Κυβερνήσεις των ανεξαρτητομένων Κρατών και εις τα όρμηδια όργανα των Ένώσεων και του Οργανισμού.

6. Ο Γενικός Διευθυντής και πάν μέλος του προσωπικού,

διορισθέν ὑπ' αὐτοῦ, λαμβάνουν μέρος, ὄντι δικαιοκράτος φήρο, εἰς ἀπόφασι τὰς συνεδριάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. τῆς Διασκεψέως τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ πάσης ἄλλης Ἐπιτροπῆς καὶ ὁμάδος ἐργασίας. Ὁ Γενικός Διευθυντής ὑπὸ τὴν μίαν τοῦ προσωπικοῦ, διορισθέν ὑπ' αὐτοῦ, εἶναι EX OFFICIO γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς τούτων.

7. Ὁ Γενικός Διευθυντής διορίζει τὸ ἀνάγκην προσωπικὸν διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ Διεύθυντος Γραφείου. Διορίζει τοὺς Γενικούς ὑποδιευθυντάς κατὰν ἐγκρίσεως τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς. Οἱ ἄλλοι ἐργασίας καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Προσωπικοῦ, τὸ ὅστιον δέον νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰν προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Ἡ ἀνάγκη ἐξασφαλίσεως τῶν υπηρεσιῶν ὑπαλλήλων ἐξέχουσ ἐξειδικευμένον λόγην τῆς ἀποτελεσματικῆς ἀποδόσεως των, τῆς ἀρμοδιότητος των καὶ τῆς ἀκαραιφτητάτος των, δέον νὰ ἀποτείλῃ τὴν κορυφαίαν αἰτίαν κατὰ τὴν προσηλὴν καὶ τὴν προδριστημένην τὴν ἔργων ἐπιπέδων τῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ. Θὰ λαμβάνηται σοβαρὰ ὄψις ἔνθα ἢ πρὸς τοὺς ἐξασφαλίσεως τῆς προήψεως προσωπικοῦ ἐπὶ τὸ δυνάτον μεγαλύτερας γεωγραφικῆς κλίμακος.

8. Τὸ λειτουργικὸν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ εἶναι ἀσπέρως διεθνῶς χαρακτῆρος. Κατὰ τὴν ἀκρίτην τὴν καθυκόντων των, οἷτοι δέον νὰ μὴ ᾤσονται ἢ λαμβάνουν ὁδηγίας ὑπ' ἑτέρας Κυβερνήσεως ἢ ἑτέρας ἑθνεῶν πρὸς τὸν Ὀργανισμόν. Δέον νὰ ἀπέχουν πάσης πρῆψεως, ἢ οἷσας τῆς ὁποίας δύνανται νὰ ἐκθέσθῃ τὴν θέσιν των ὡς διεθνῶν ὑπαλλήλων. Ἐκαστον Κράτος μέλος ἀναλαμβάνει νὰ σέβεται τὴν ἀπεκλιτικὴν διεθνήν χαρακτῆρα τῶν λειτουργημάτων τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ Προσωπικοῦ καὶ νὰ μὴ ἐπιπέσθῃ ὅπως ἐκπεράσθῃ τούτους εἰς τὴν ἐπιτέλειαν τῶν καθυκόντων των.

*Ἄρθρον 10.

Ἔδρα.

1. Ὁ Ὀργανισμὸς θὰ ἔδρῃ ἐν Γενεύῃ.
2. Ἡ μεταφορά τῆς ἑδρας δύνανται νὰ ἀπορριπθῇ ὑπὸ τούτους ὅρους τοῦ ἄρθρου 6.3)δ) καὶ η).

*Ἄρθρον 11.

Οἰκονομικά.

1. Ὁ Ὀργανισμὸς ἔχει δύο διακεκομμένους προϋπολογισμούς: τὸν προϋπολογισμὸν τῶν κοινῶν ἐπαχῶν τῶν Ἐθνώσεων καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Διασκεψέως.

2. α) Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν κοινῶν ἐπαχῶν τῶν Ἐθνώσεων περιλαμβάνει τὰς προήψεις τῶν ἐξόδων, ὅτινα ἐμφανίζονται ἀνεπαρῆρον διὰ πλείων Ἐθνώσεων.

β) Ὁ προϋπολογισμὸς οἷτος χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὰς κάτωθι πηγὰς:

I. Τὰς συνεισφορὰς τῶν Ἐθνώσεων, νοουμένου διὰ τὸ ποσὸν τῆς συνεισφορᾶς καθορίζεται ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ἐκαστῆς Ἐθνώσεως λαμβανόμεναι ὑπ' ὅσων τὸ μέτρον κατὰ τὸ ὅστιον αἱ κοιναὶ ἀποφασίαι πραγματοποιοῦνται ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Ἐθνώσεως ταύτης.

II. Τὰ τέλη καὶ τὰ ἐπιβλήματα ποσὸν διὰ τὰς παρεργασίας υπηρεσίας ὑπὸ τοῦ Διεύθυντος Γραφείου, τὸ ὅστιον δὲν ἔχουν ἄμετρον σχέτιον μὲ μίαν ἐκ τῶν Ἐθνώσεων καὶ τὸ ὅστιον δὲν εἰσπράττειται διὰ παραγεμένους ὑπὸ τοῦ Διεύθυντος Γραφείου υπηρετικῆς εἰς τὸν τομέα τῆς τεχνικῆς—νομικῆς βοηθείας.

III. Τὰ προϊόν τῶν πωληθέντων τῶν δημοσίων τοῦ Διεύθυντος Γραφείου, ἐκδόσεων μὴ ἄρρητων ὑπ' αὐτοῦ μίαν ἐκ τῶν Ἐθνώσεων καὶ τὰ δικαιώματα, σχετικῶς μὲ τὰς ὡς ἀνω ἐκδόσεις.

IV. Τὰς δωρεὰς, κληροδοτήματα καὶ ἐπιχορηγήσεις πρὸς τὸν Ὀργανισμόν, ἐκτὸς τῶν προβλεπομένων εἰς τὴν παράγραφον 3) ἄ IV).

V. Τὰ ἐνοίκια, οἷ τῶν καὶ λοιπὰ εἰσδηλήματα τοῦ Ὀργανισμοῦ.

3. α) Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Διασκεψέως περιλαμβάνει τὰς

προήψεις ἐπαχῶν τῶν Συνόδων τῆς Διασκεψέως καὶ διὰ τὸ πρόγραμμα τεχνικῆς—νομικῆς βοηθείας.

β) Ὁ προϋπολογισμὸς χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὰς κάτωθι πηγὰς:

I. Τὰς συνεισφορὰς τῶν Κρατῶν μελῶν εἰς τὴν παρούσαν Σύνοδον, τὸ ὅστιον δὲν εἶναι μῆλον μίαν τῶν Ἐθνώσεων.

II. Τὰ ἀνεργασίας διετιθέμενα ποσὸν διὰ τὸν προϋπολογισμὸν ὑπὸ τῶν Ἐθνώσεων, νοουμένου διὰ τὸ ποσὸν, τὸ ὅστιον διατίθεται ὑπ' ἐκαστῆς Ἐθνώσεως καθορίζεται ἐξέχουσ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῆς Ἐθνώσεως ταύτης καὶ διὰ ἐκαστῆς Ἐθνώσεως εἶναι ἐλευθέρω νὰ μὴ συνεισφῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τούτων.

III. Τὰ εἰσπραττέμενα ποσὸν διὰ τὰς παρεργασίας υπηρεσίας ὑπὸ τοῦ Διεύθυντος Γραφείου εἰς τὸν τομέα τῆς νομικῆς—τεχνικῆς βοηθείας.

IV. Τὰς δωρεὰς, κληροδοτήματα καὶ ἐπιχορηγήσεις πρὸς τὸν Ὀργανισμόν διὰ τούτους σκοποῦς τῆς ὑποπαγράφου α'.

4. α) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συνεισφορᾶς τοῦ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Διασκεψέως ἐκαστον τῶν Κρατῶν μελῶν εἰς τὴν παρούσαν Σύνοδον, τὸ ὅστιον δὲν εἶναι μῆλον μίαν τῶν Ἐθνώσεων, κατατάσσεται εἰς μίαν τάξιν καὶ πληροῖται διὰ ἐπιπέδου αὐτοῦ συνεισφορᾶς δόσεως τῶν κάτωθι μεθόδων:

Τάξις Α..... 10

Τάξις Β..... 3

Τάξις Γ..... 1

β) Ἐκαστον τῶν Κρατῶν, καθ' ἕνα χρόνον συμπληρώνει μίαν ἐκ τῶν πράξεων, τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 14. I), θετικῶς τὴν τάξιν, εἰς τὴν ὅστιον ἐπιβλεπᾷ ὅπως καταταγῇ. Δύνανται νὰ ἀλλάξῃ τάξιν. Ἐὰν διαλέξῃ κατ᾽ ἑνὴν τάξιν, τὸ Κράτος ἐπιπέδου ὅπως νουθεσιῶν τοῦ εἰς τὴν Διάσκεψιν, εἰς μίαν τῶν τακτικῶν Συνόδων σίτης. Ἡ ἀλλαγή ἔργαται ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου πολιτικοῦ ἔτους τοῦ ἀκολουθοῦσιν τῆς σύνοδος ταύτης.

γ) Ἡ ἐπιπέδου συνεισφορὰ ἐκαστοῦ τῶν Κρατῶν, ἀποτελεῖται ἐκ ποσῶ, ἢ σχέτιον τὸ ὅστιον πρὸς τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν συνεισφορῶν ἀπάντων τῶν Κρατῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Διασκεψέως εἶναι ἢ αὐτῆ μὲ τὴν σχέτιον μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν μονάδων τῆς τάξεως εἰς τὴν ὅστιον κατατέθη καὶ τὸ συνολικὸν ἀριθμῶν μονάδων τοῦ συνόλου τῶν Κρατῶν.

δ) Αἱ συνεισφορὰι καταβάλλονται τὴν 1 Ἰανουαρίου ἐκαστοῦ ἔτους.

ε) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ προϋπολογισμὸς δὲν υφίσταται πρὸ τῆς ἀρχῆς τῆς νέας χρήσεως, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ προηγούμενου ἔτους ἰσχύει καὶ διὰ τὸν νέον ἔτος, συμφώνως πρὸς τὸς οἰκονομικοὺς κανονισμοὺς.

5. Πᾶν Κράτος, μέλος τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ μὴ μέλος εἰς μίαν τῶν Ἐθνώσεων, τὸ ὅστιον καθυστερεῖ τὴν πληρωμὴν τῶν συνεισφορῶν τὸ ὅστιον δὲν διατάσσεται τὸ παρόντος ἄρθρου, ὡς καὶ πᾶν Κράτος, μέλος τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ μέλος μίαν τῶν Ἐθνώσεων, τὸ ὅστιον καθυστερεῖ τὴν πληρωμὴν τῶν συνεισφορῶν τὸ πρὸς οὐλομένης τῶν Ἐθνώσεων, δὲν δύνανται νὰ ἀκτήθῃ τὸ δικαίωμα τῆς φήρου εἰς ὁδὴν τῶν ἐργαζομένων τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸ ὅστιον εἶναι μέλος, ἐὰν τὸ καθυστεροῦμενον ποσὸν ἰσοῦται ἢ ὑπερβῆται τὸ ποσὸν τῶν ἐπιβληθέντων συνεισφορῶν διὰ τὰ δύο πλήρη παρελθόντα ἔτη. Ἢν τούτους, δύνανται νὰ εἰσπράττειται εἰς τὸ Κράτος τοῦτο νὰ ἀκτήθῃ τὸ δικαίωμα φήρου ἐντὸς τῶν κελῶν τοῦ ρηθέντος ἄρθρου, καθ' ἕνα χρόνον τὸ ἔργον κρῖναι διὰ τὴ καθυστερήσεως τῆς πληρωμῆς προκίεται ἐκ περιπέσεως ἐξαιρετικῶν καὶ ἀναπορίτων.

6. Τὸ ποσὸν τῶν ἔργων καὶ ἐπιβληθέντων ποσῶν δι' υπηρεσίας, παρεργασίας ὑπὸ τοῦ Διεύθυντος Γραφείου εἰς τὸν τομέα τῆς τεχνικῆς—νομικῆς βοηθείας, καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὴν Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν.

7. Ὁ Ὀργανισμὸς δύνανται, μὲ τὴν ἐγκρίσειν τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ λαμβάνῃ δωρεὰς, κληροδοτήματα καὶ ἐπιχορηγήσεις, παρεργασίας ὑπ' αὐτοῦ εἰς καθενὸς ἐκ κυβερνήσεως, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν Ὀργανισμῶν, Σωματείων ἢ ἰδιωτῶν.

8. α) Ο Όργανισμός έχει καθάριον κινήσεως δημογραφικόν εις μίαν μόνον καταβολή των Ένώσεων και έκδοσιν Κράτους μέλους εις την παρούσαν Σύμβασιν και μη μίαν μίαν των Ένώσεων. Εάν το ποσόν τούτο καταστή ανεπαρκές, απορρίπτεται η αξίωσις του.

β) Το ποσόν της αναδικής καταβολής έκαστης Ένώσεως και η ιδιόχρηστη συνεισφορά αυτής εις πάσαν αύθιχην απορρίπτεται υπό της συνλεύσεώς αυτής.

γ) Το ποσόν της ύνιαξ καταβολής έκαστου Κράτους μέλους της παρούσης Συμβάσεως, το οποίον δεν είναι μέλος μίαν Ένωσιν και η συμμετοχή του εις πάσαν αύθιχην, αναλογικόν εις την συνεισφοράν του Κράτους τούτου διά τὸ ἔτος κατά την διάρκειαν του οποίου συνιστῆ τὸ κεφάλαιον τούτο ἢ ἀπερριπίσθῃ ἡ αξίωσις. Ἡ ἀναλογία και οἱ ὅροι πληρωμῆς ἀπορρίπτεται υπό της Διατάξεως κατῆτιν πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ και γινώσκῃ της Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς.

9. α) Ἡ συμφωνία ἔθρος μετά του Κράτους, εις τὸ ἔθρος του οποίου ὁ Ὄργανισμός έχει τὴν ἔθρον του προβάλλει οἱ, εἰν τὸ ποσόν εἰς μαθητὰς εἶναι ανεπαρκές, τὸ Κράτος τούτο να χορηγῆ προκαταβολή. Τὸ ἔθρος τῶν προκαταβολῶν και οἱ ὅροι ὑπὸ τοῦ ὁποῦν χορηγῶνται ἀποτελοῦν ἀντικείμενον, εις ἑκάστην περιπτώσιν, χωριστικῶν συμφωνιῶν μεταξύ τοῦ ἐθνικοῦ Κράτους και τοῦ Ὄργανισμοῦ. Καθ' ἕνα ὄρον ὑπογραφοῦνται εις τὴν χορηγῆν προκαταβολήν, τὸ Κράτος τούτο διαδέχεται ἀντικατάστατον μίαν ἔθρον εις τὴν Συντονιστικῆν Ἐπιτροπῆν.

β) Το Κράτος της ὑποπαράγραφου α) και ὁ Ὄργανισμός ἔχον ἑκάστον τὸ δικαίωμα καταγγέλλει της συμφωνίας χορηγῆσεως προκαταβολῶν, κατῆτιν γραπτῆς κοινοποιήσεως. Ἡ καταγγελία της συμφωνίας ἴσχυει τρία ἔτη ἀπὸ τοῦ πέρας τοῦ ἔτους κατά τὴν διάρκειαν του οποίου ἰκονομηθῆ ἔσται.

10. Ο Ἐλεγχος τῶν λογιστικῶν ἐξοραλλίζεται, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις του οικονομικοῦ κανονισμοῦ, ἀπ' ἑνὸς ἢ περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν ἢ ὑπὸ ἑξωτερικῶν ἐλεγκτῶν, οἵτινες διορίζονται, κατῆτιν συγκαταθέσεως των, ὑπὸ της Γενικῆς Συνλεύσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἰκανότης περὶ τὸ δικαιοπρακτικόν.

Πρόνοια και Ἀσυλία.

1. Ο Ὄργανισμός ἀπολυμένους, εἰν τὸ ἔθρος έκαστου Κράτους μέλους, συμφώνως πρὸς τὸν νόμον του Κράτους τούτου, τὴν ἀναγκαίαν δικαστικὴν ἰκανότητα διά τὴν ἐκλήρωσιν τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν του και τὴν ἀσχετιν τῶν καθήκοντων του.

2. Ο Ὄργανισμός συνάπτει συμφωνίας ἔθρος μετά της Ἐλευθερίας Ὁμοσπονδίας και μετά παντὸς ἑθνος Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἔθρα δὲ ἤθρονα τὸ ἔθρος εἰς συνεχίαν.

3. Ο Ὄργανισμός δύναται να συνάψῃ διεμερῆς ἢ πολυμερεῖς συμφωνίας μετά τῶν λοιπῶν Κρατῶν μελῶν δια τὴν ἐξοραλλῆσιν τῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων ἀπάντων τῶν Κρατῶν μελῶν, πρόνοια και ἀσυλία, ἀναγκαῖα πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ και ἀσχετιν τῶν καθήκοντων των.

4. Ο Γενικὸς Διευθυντῆς δύναται να διαπραγματεύεται και κατῆτιν ἔθροισιν της Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς, συνάπτει και ὑπογράφει, εἰν ὄντως τὸ Ὄργανισμὸς, τὰς προδεδειγμέναις εἰς τὰς παραγράφους 2) και 3) συμφωνίας.

Ἄρθρον 13.

Σχέσις μετ' ἑτέρων Ὄργανισμῶν.

1. Ο Ὄργανισμός, εἰν κινήσει τούτο ἀναγκαῖον, συνάπτει σχέσις ἔθροισιν και συνεργῆται μετ' ἑτέρων διεμερῶν ἢ πολυμερῶν Ὄργανισμῶν. Πᾶσα γενικὴ συμφωνία πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν μετὰ τῶν Ὄργανισμῶν, συνάπτεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, κατῆτιν ἔθροισιν της Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς, τρῶσις.

2. Ο Ὄργανισμός δύναται, διά θέματα της ἀρτιότητός του, να λάβῃ κάθε κατάλληλον μέτρον πρὸς τὸν σκοπὸν της συμπλήρωσιν τῶν Διεθνῶν Ὄργανισμῶν καὶ κυβερνητικῶν και μὴ τῶν ἑθρον τῶν ἑνδοκρατικῶν Κυβερνησῶν μετ' ἑθνικῶν κυβερνητικῶν και μη κυβερνητικῶν Ὄργανισμῶν, δια κάθε συνεργασίαν μετὰ τῶν εἰρητῶν Ὄργανισμῶν. Τροισίτι διατάξεσι δὲ λαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ κατῆτιν ἔθροισιν της Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 14.

Ὅροι, ὑπὸ τοῦ ὁποῦν τὰ Κράτη δύναται να καταποῦν μίαν της Συμβάσεως.

1. Τὰ Κράτη της παραγράφου 5 δύναται να καταποῦν μίαν της παρούσης Συμβάσεως και μίαν του Ὄργανισμοῦ δια:

1. Της ὑπογραφῆς των, ἄνω ἐπιφράξεως ἰκικωρῶσις ἢ
2. της ὑπογραφῆς των μετ' ἐπιφράξιν ἰκικωρῶσις, ἀπολυομένης ὑπὸ της καταθέσεως ἑγγράφου ἰκικωρῶσις, ἢ
3. της καταθέσεως ἑγγράφου προχωρησῶσις.

2. Παρὸ τὰς διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως, ἐν Κράτος, μέλος της Συμβάσεως τῶν Παρισίων, της Συμβάσεως της Βιέννης ἢ και τῶν δύο, εἰν δύναται να καταποῦν μέλος της παρούσης Συμβάσεως εἰμ μόνον εἰν καταποῦν μὴ τεκνῶσις μέλος ἢ εἰν ἔχῃ προχωρησῶσις καταποῦν τούτου, δι' ἰκικωρῶσις ἢ προχωρησῶσις εἰτι εις τὴν Πράξιν της Στοχχόλμης της Συμβάσεως τῶν Παρισίων ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς ἢ μετὰ μόνον τὸν περιορισμὸν του προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 201/6/1 της ἐν λόγῳ Πράξεως εἰτι εις τὴν Πράξιν της Στοχχόλμης της Συμβάσεως της Βιέννης ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς ἢ μετὰ μόνον τὸν περιορισμὸν του προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 281/6/1 της ἐν λόγῳ Πράξεως.

3. Τὰ ἔθροισιν ἰκικωρῶσις ἢ προχωρησῶσις καταποῦνται εις τὸν Γενικὸν Διευθυντῆν.

Ἄρθρον 15.

Θῆσις ἐν ἰσχύι της Συμβάσεως.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύι τρεῖς μῆνας ἀπ' ἧς δέκα Κράτη μέλη της Ένώσεως τῶν Παρισίων και ἐπὶ Κράτη μέλη της Ένώσεως της Βιέννης, συνεπλήρωσαν μίαν τῶν πράξεων τῶν προβλεπομένων εις τὸ ἄρθρον 14.1, νοσημένους εἰτι, ἕκαστον Κράτος μέλος τῶν δύο τούτων Ένώσεων, δὲ ὑπολογίζονται και εις τὰς δύο διατάξεις. Τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην, ἢ παρούσα Σύμβασις τίθεται ἐπίσης ἐν ἰσχύι εις τὰ Κράτη, τὰ ὁποῖα, μετὰ ἕνα μῆνα τῶν ἑθρον τούτων, συνεπλήρωσαν, τρεῖς μῆνας ἢ ἑποικῆρον τὴν πράξιν ἡμερομηνίας μίαν ἐκ τῶν πράξεων τοῦ ἄρθρου 14.1).

2. Διὰ πᾶν ἕτερον Κράτος, ἢ παρούσα Σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύι τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν κατῆτιν ὁποῖον τὸ Κράτος τούτο συνεπλήρωσε μίαν τῶν πράξεων τοῦ ἄρθρου 14.1).

Ἄρθρον 16.

Ἐπιφράξεσις.

Ὁθέσιμα ἐπιφράξεσις ἰπτερεύεται εις τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἄρθρον 17.

Προπονήσις.

1. Προτάσεις προπονήσεως της παρούσης Συμβάσεως δύναται να παρουσιασθοῦν ὑπὸ παντὸς Κράτους μέλους, ὑπὸ της Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Αἱ προτάσεις εἰτιν κοινοποιούνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ εις τὰ Κράτη μέλη εἰ μῆνας τοῦλάχιστον πρὶν ὑποβληθῶν εις τὴν ἑξῆσις της Διατάξεως.

2. Πᾶσα προπονήσις υποβλήσεται ὑπὸ της Διατάξεως. Εάν πρόκειται δια τροποποιήσεως, ἢ μίαν τῶν ὁποῖων προδεδειλλαι δικαιοκρατῶν και ἰκικωρῶσις τῶν Κρατῶν μελῶν της παρούσης Συμβάσεως, τὰ ὁποῖα εἰν εἶναι μέλη μίαν τῶν Ἐ-

νώσεων, τὰ Κράτη ταῦτα συμμετέχουν ἐπίσης εἰς τὴν φερερίαν. Τὰ Κράτη μὲν τῆς παλαιᾶς Συμμαχίας, τὰ ὅποια εἶναι μὲν τὸλάχιστον μίς τῶν Ἑνώσεων εἶναι τὰ μόνον δικαιώματα φέρου εἰς ἀπόλαυσιν τῆς προστασίας, τὰς σχετικὰς πρὸς ἑτέρας τροποποιήσεις. Αἱ πρότερες τροποποιήσεις υἰοθετοῦνται κατόπιν ἀλλῆς κλεισιφέρου τοῦ συνόλου τῶν φέρων, ὑπὸ τὸν ἔρον ὅτι τὸ Συνέδριον δὲν φέρει εἰς μὴ μόνον πρότερες τροποποιήσεις προγενετέρως υἰοθετηθείσας ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἑνώσεως τῶν Παρισίων καὶ τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἑνώσεως τῆς Βιέννης, συμφωνίας πρὸς τοὺς κανόνας, οἵτινες ἐφαρμόζονται εἰς ἐκείτην ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν τροποποίησιν τῶν δικαιοκρατικῶν διατάξεων τῶν ἀντιστοιχῶν τῶν Συμμάχων.

3. Αἱ τροποποιήσεις γίνονται ἐν ἰσχύϊ ἕνα μῆνα μετὰ τὴν λήσιν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν γραπτῶν κοινοποιήσεων ἀποδοχῆς, πραγματοποιησάμενης συμφωνίας πρὸς τοὺς ἀντιστοιχῶν τῶν συνταγματικῶν κανόνων, ἢ μέρος τῶν τριῶν τεσσάρων τῶν Κρατῶν, τὰ ὅποια ἕνα μῆνα τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ εἰς τὴν δικαιοκρατικὰ φέρου ἐπὶ τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως πειρώσεως πρὸς τὴν καθύστερον 2. καὶ ἢ ἐν στιγμῇ ἡ τροποποιήσις υἰοθετῆται ἐπὶ τῆς Διακρίσεως. Πᾶσα τροποποίησις οὕτω γεννηθεὶς ἀποδοκίμη, θεωρεῖται ὅτι τὰ Κράτη, μὲν τοῦ Ὁργανισμοῦ κατὰ τὴν ἰσχύϊ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς τροποποιήσεως ἡ μεταπειται μὲν. Ἐν τοιούτοις, πᾶσα τροποποίησις, ἥτις ἀλλῶν τῶν οικονομικῶν ὑποχρεώσεων τῶν Κρατῶν μὲν δὲν δεικνύει μόνον τὰ Κράτη, τὰ ὅποια ἐκτενεύονται τὴν ἀποδοχὴν τῶν διὰ τὴν ρηθίσαν τροποποίησιν.

*Ἄρθρον 18.

Καταγγελία.

1. Πᾶν Κράτος μὲν δύναται νὰ καταγγεῖ τὴν παρούσαν Σύμβασιν διὰ κοινοποιήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντῆν.

2. Ἡ καταγγελία ἰσχύει ἐξ ἑνὸς μηνὸς μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὅποιαν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἔλαβε τὴν κοινοποίησιν.

*Ἄρθρον 19.

Κοινοποιήσις.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς κοινοποιεῖ εἰς τὰς Κυβερνήσεις ἀπάντων τῶν Κρατῶν μὲν:

- I. τὴν ἡμερομηνίαν θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς Συμμαχίας.
- II. τὰς ὑπογραφὰς καὶ καταθέσεις ἑγγράφων ἐπικυρώσεως ἢ προσηγορίας.
- III. τὰς ἀποδοχὰς τροποποιήσεων τῆς παρούσης Συμμαχίας καὶ τὴν ἡμερομηνίαν θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῶν τροποποιήσεων.
- IV. τὰς καταγγελίας τῆς παρούσης Συμμαχίας.

*Ἄρθρον 20.

Τελικὰ διατάξεις.

1. α) Ἡ παρούσα Σύμβασις ὑπογράφεται εἰς ἐν μόνον ἀντίγραφον εἰς τὴν Ἀγγλικήν, Ἱσπανικὴν, Γαλλικὴν καὶ Ρωσικὴν γλῶσσαν καὶ τὰ τεσσάρη δι' ἑαυτὰς εἶναι οὐδενικὰ. Ἀπὸ καταπίεται εἰς τὴν Σουηδικὴν Κοινοβίου.

β) Ἡ παρούσα Σύμβασις παραμένει ἀντικεινὴ πρὸς ὑπογραφήν ἐν Στοκχόλμῳ ὡς τῆς 13ης Ἰανουαρίου 1908.

2. Ἐπίσημα κείμενα συντάσσονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, κατόπιν συμβουλῆς τῶν ὑποπεριλαμβανένων Κυβερνήσεων, εἰς τὴν Γερμανικὴν, Ἱταλικὴν καὶ Πορτογαλικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς ἑτέρας γλῶσσας, τὰς ὅποιας δὲ προτείνῃ τὸ Συνέδριον.

3. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς διαβιβάζει διὰ εἰσηγήματα ἀντίγραφα τῆς παρούσης Συμμαχίας καὶ πᾶσης τροποποιήσεως, υἰοθετηθείσης ὑπὸ τῆς Διακρίσεως εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν μὲν τῶν Ἑνώσεων τῶν Παρισίων καὶ τῆς Βιέννης, καὶ τὴν Κυβερνήσιν πάντων ἑτέρων Κρατῶν διὰ τὴν τροποποίησιν εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν καὶ εἰς τὴν Κοινοβίου. Ἡ τροποποίησις εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν, τὰ ὅποια ἐκτενεύονται τὴν ἀποδοχὴν τῶν διὰ τὴν ρηθίσαν τροποποίησιν.

διαβιβάζονται εἰς τὰς Κυβερνήσεις, ἐπισημασμέναι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Σουηδίας.

4. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς καταγγεῖ τὴν παρούσαν Σύμβασιν εἰς τὴν Γερμανικὴν τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἑνωμένων Ἑθνῶν.

*Ἄρθρον 21.

Μισθολογικὴ Διάταξις.

1. Ἐκ τῆς ἀναλήξεως τῶν καθήκοντων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, αἱ παρανομαεῖ εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν, εἰς τὴν Διεθνήν Γραφεῖαν ἢ εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντῆν, θεωροῦνται ὡς ἀναρρηθῆναι ἀντιστοιχῶς εἰς τὰ τερζέτα Διεθνή Γραφεῖα διὰ τὴν προστασίαν τῆς δημοκρατικῆς, φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς Βιοκτερίας (ἐπίσης ἑνωσάμενα Ἑνωμένων Διεθνῶν Γραφείων) διὰ τὴν προστασίαν τῆς δικαιοκρατίας ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διεπισίας «BIRPL» ἢ εἰς τὸν Διευθυντῆν τῶν.

2. α) Τὰ Κράτη μὲν μίς τῶν Ἑνώσεων, ἀλλὰ οὐχὶ ἄλλου μίση τῆς παλαιᾶς Συμμαχίας, θέσονται, κατὰ τὴν διάρκειαν πάντε ἐπὶ τῆς ἡμερομηνίας θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς Συμμαχίας, καὶ ἄπειν, τὴν ἰσοψησίαν, τὰ αὐτὰ δικαιώματα ὡς ἐν ἑνῶν μίση τῆς Συμμαχίας. Πᾶν Κράτος, τὸ ὅποιο ἐπιθυμῇ θέσει ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ δικαιοκρατίας, καταθέσει πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντῆν, γραπτὴν δήλωσιν, ἥτις ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας θέσεως τῆς. Τὰ Κράτη ταῦτα θεωροῦνται μίση, τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς Διακρίσεως ὡς τῆς ἐκτενοῦ τῆς περιόδου ταύτης.

β) Κατὰ τὴν ἐκτενοῦ τῆς περιόδου τῶν πάντε ἐπὶ τῶν, τὰ Κράτη ταῦτα δὲν ἔχουν πλέον δικαιοκρατικὰ φέρου εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, εἰς τὴν Διάκρισιν ἢ εἰς τὴν Συνταγματικὴν Ἐπιτροπὴν.

γ) Ἐξῆς ὡς κατατετοῦ μίση τῆς παρούσης Συμμαχίας, καὶ ἐν λόγῳ Κράτη δύναται νὰ ἀπέστην εἰς αὐτὸ δικαιοκρατικὰ τῆς θέσεως.

3. α) Ὅταν χρονικὸν διάστημα ὅσων τὰ Κράτη μίση τῶν Ἑνώσεων τῶν Παρισίων ἢ τῆς Βιέννης δὲν εἶναι μίση τῆς παρούσης Συμμαχίας, τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἀπέστην ἐπίσης τὰ καθήκοντα τὰ μεταβιβάζονται εἰς τὰ Ἑνωμένα Διεθνῶν Γραφεῖα διὰ τὴν προστασίαν τῆς δημοκρατικῆς, φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς Βιοκτερίας καὶ εἰς τὸν Διευθυντῆν τῶν ἀντιστοιχῶν.

β) Τὸ προσωπικὸν τῶν διὰ ἀναρρηθῆναι Γραφείων κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης Συμμαχίας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεταβιβατικῆς περιόδου εἰς τὴν ὑποκαθάρσιν α), θεωρεῖται ἐπίσης ὡς προσωπικὸν τοῦ Διεθνοῦ Γραφείου.

4. α) Ὅταν, ὅσων τὰ Κράτη μίση τῆς Ἑνώσεως τῶν Παρισίων κατατετοῦ μίση τῶν Ὁργανισμῶν, τὰ δικαιώματα, ὑποχρεώσεις καὶ ἀπὸ τῆς Ἑνώσεως ταύτης μεταβιβάζονται εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τοῦ Ὁργανισμοῦ.

β) Ὅταν ὅσων τὰ Κράτη μίση τῆς Ἑνώσεως τῆς Βιέννης κατατετοῦ μίση τῶν Ὁργανισμῶν, τὰ δικαιώματα, ὑποχρεώσεις καὶ ἀπὸ τῆς Γραφείων τῆς Ἑνώσεως ταύτης μεταβιβάζονται εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τοῦ Ὁργανισμοῦ.

Εἰς πίστωση τοῦ σκοποῦ, οἱ κἀποὶ ὑπεργραμμῶν, νομίμως ἔχουσιν ὑποστηρίξει πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐν Στοκχόλμῳ τῆς 14 Ἰουλίου 1907

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΩΣΙΣ

Διεπαιρητικὴ Διεύθυνσις διὰ τὴν ἀναδόχου τῆς Συμμαχίας τῆς Βιέννης (11 Ἰανουαρίου, 5 ἡμέρας 24 Ἰουλίου 1971).

I. Πρῶξις Παρισίων

Σύμβασις τῆς Βιέννης διὰ τὴν προστασίαν τῶν λογαρηθῆναι καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1886.

Συντηρηθεῖσιν ἐν Παρισίοις τὴν 4ην Μαΐου 1896, ἀναδοχῆσιν ἐν Παρισίοις τὴν 13ην Νοεμβρίου 1908, συμπληρωθεῖσιν ἐν Βιέννῃ τὴν 20ην Μαρτίου 1914 καὶ ἀναρρηθῆσιν

σε εν Γάλλω την 2ην Ιουλίου 1928, εν Βρελλάκις την 26ην Ιουλίου 1948, εν Στοχχόλμην την 14ην Ιουλίου 1967 και εν Παρισίαις την 24ην Ιουλίου 1971.

Αι χώραι της Ένωσεως διακει εμπεριλαμβαναι από την έπισημιναν να προστατεύσων κατά των πλείον αποτελεσματικόν και ομοειδημόρον τρόπον τα δικαιώματα των δημοιωτών επί των λογοτεχνικόν και καλλιτεχνικόν έργων των.

Αναγνωρίζουσι την σημασίαν των εργαζομένων της Άνωθεωρητικής Διαδικασίως της συνελθεούσης εν Στοχχόλμην το 1967.

Απερτίσων να αναθεωρήσων την εγκυρήσειαν υπό της Διαδικασίως της Στοχχόλμης πράξιν, χωρίς να τροποποιήσων τα άρθρα 1 έως 20 και 22 έως 26 της πράξεως ταύτης.

Κατά συνέπειαν, οι υπογεγραμμένοι Πληρεξούσιοι, μετά την καταθέσει των διαπιστωτήριων των, τα οποία εύρέθησαν τοπικώς έγκυρα, άπερτίσων τα ακόλουθα:

Άρθρον 1.

Αι χώραι εις τας οποίας εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβασις συνιστούν Ένωσιν διά της προστασίαν των δικαιωμάτων των δημοιωτών επί των λογοτεχνικόν και καλλιτεχνικόν έργων των.

Άρθρον 2.

1. Οι όροι 'λογοτεχνικόν και καλλιτεχνικόν έργον περιλαμβάνων έλας τας παραγράφω λογοτεχνικόν, έπισημονικόν και καλλιτεχνικόν ρήματα, ομοειδήσων είναι ο τρόπος και η μορφή εκφασίως, ώς: τα έθιμα, ελληθία και λαοπά γραπτά, τας διαλέξεις, τας προσημωσίαις, τα κωμύματα και άλλα έργα της αούτης φύσεως, τα δραματικά και δραματικομοιοτικά έργα, τα χορογραφικά έργα και τας παντομίμας, τας μουσικας συνθέσεις μετά ή άνω λόγων, τα κινηματογραφικά έργα, με τα οποία εζωμοιοποιούν τα έκπεραμένα διά μέσου αναλύου προς την κινηματογραφίαν, τα έργα ήχηρογράφου, ζωγραφικώς αρχιτεκτονικώς, γλυπτικώς, χαρακτικώς, λιθογραφίαις, κα φωτογραφικά έργα προς τα οποία εζωμοιοποιούν τα έκπεραμένα διά μέσου αναλύου προς την φωτογραφίαν, τα έργα των έρρηρομένων τεχνών, τας εικονογραφείας, τας ζωγραφικώσ χάριτας, τα σχέδια, σκίτσα και πλαστικά έργα σχετικα με τας ζωγραφίαν, την τοιοτογραφίαν, την αρχιτεκτονική ή τας έπισημιας.

2. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ένωσεως διατηρούσι πάντως την εύχρησίαν να προβλήσων ότι τα λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά έργα ή μία ή πλείονη κατηγορία αυτών δεν προστατεύονται έρ' όσον δεν απευτιώθησαν επί τινοσ ύλικού στοιγμάτωσ.

3. Προστατεύονται ώσ πρωτότυπα έργα, έπιρλοασομένων των δικαιωμάτων του δημιουργού του πρωτότυπου έργου, οι μεταφράσεις, προσημωσίαι, διαρροθώσεισ μουσικώς και άλλαι μεταφραστικα λογοτεχνικα ή καλλιτεχνικα έργα.

7. Έπιρλοασίεται εις τας νομοθεσίαισ των χωρών της Ένωσεως να καθορίσων την παρεχόμενη προστασίαν εις τα έπισημα κείμενα νομοθετικώς, διοικητικώς ή δικαστικώς φύσεως, ώσ και εις τας έπισημιας μεταφράσεις των κειμένων τούτων.

5. Αι συλλογαί λογοτεχνικόν ή καλλιτεχνικόν έργων, ώσ και έγκυκλοπαιδείαι και άνθολογια έπίσης, διά της έπισημολογής ή της διαρροθώσεως της ύλης, αποτελούσ πνευματικά έρμιογράφια, προστατεύονται ώσ τοιαύται, έπιρλοασομένων των δικαιωμάτων των δημιουργών έρ' έκαστου εκ των αποτελούτων τας συλλογας ταύτας έργων.

6. Τα ώσ άνω αναθεωρήσων έργα τυγχάνων προστασίας εις έλας τας χώρας της Ένωσεως. Η προστασία ούτη άσκειται προς όφελου του δημιουργού και παντός αποδέχου.

7. Έπιρλοασίεται εις τας νομοθεσίαισ των χωρών της Ένωσεως να καθορίσων τον χώρο έρρηροτήσ των νόμων, όστινα άφορούν τα έργα των έρρηρομένων τεχνών και τα εμποικονικά σχέδια και πρότυπα, ώσ και τούσ όρους προστασίας των έργων, σχετίων και προτύπων τούτων, λημβοκόμενων εις τας τών ένωσων συνθήκων (71). Τα παρούσα Συμβάσεια. Διά τα προστατεύονται εις τας χώρας προελθούσε:

άλλωσ ώσ σχέδια ή πρότυπα έργα, δεν δύναται να ζητηθή εις άλλων χωρών της Ένωσεως ειμή ή ειδική προστασία η παρεχόμενη εις την χώραν ταύτην, εις τα σχέδια και πρότυπα. Πάντως, εάν εις την χώραν ταύτην δεν παρέχεται τοιαύτη ειδική προστασία, τα έν λόγω έργα προστατεύονται ώσ καλλιτεχνικά έργα.

8. Η προστασία της παρούσης Συμβάσεως δεν εφαρμόζεται επί των νέων της ήμερας ή επί των διαφόρων γεωγραφικών τα οποία έχουν τον χαρακτήρα άλλων δημοιογραφικόν πληροροσίω.

Άρθρον 2 bis.

1. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ένωσεως διατηρούσι πάντως την εύχρησίαν να αποκλείσων, εν όλω ή εν μέρει, εκ της προβλεπόμενης εις τα προηγούμενα άρθρα προστασίας τούσ πολιτικώσ λόγους και τας άγροθεσίαισ ένέντιον δικαστηρίω.

2. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ένωσεως διατηρούσι έπίσης την εύχρησίαν να έρκειων τας προβλεπόμεισ υπό τας οποίας αι διαλέξεις, προσημωσίαι και άλλα έργα της αούτης φύσεως, έκρουόμενα δημοσίωσ, θά δύναται να αναθεωρησύνται διά τούτου τύπου, να μεταδίδωνται διά του ραδιοφώνου, να μεταφείωνται ε' ένομομάτωσ μεταδόσεως εις τα κείνη και να αποκλείωνται έντιμειμω των έν άρθρω 11 bis 1 της παρούσης Συμβάσεως δημοσίωσ άνακινώσεων, όταν τοιαύτη χρησιμοοίησης δικαιολογηται από τιν έπιδικωομένη σκοπόν πληροφορητικόν.

3. Ο συγγραφεύσ διατηρεί πάντως τα αποκλειστικα δικαιώματα να συγκρατήσ εις συλλογήν τα εις τα προηγούμενα άρθρα αναθεωρήσων έργα του.

Άρθρον 3.

1. Προστατεύονται ένάντιον της παρούσης Συμβάσεως: α) Οι δημιουργοί, ύποκειναι μίαν των χωρών της Ένωσεως, διά τα έργα των δημοιοιθέντα ή μη.

6) Οι δημιουργοί, μη ύποκειναι μίαν των χωρών της Ένωσεως, διά τα έργα τα οποία δημοιοιούν διά πρώτησ φοράν εις μίαν των χωρών ταύτων ή συγχρόνωσ εις χώραν έξην προς την Ένωσιν και εις χώραν της Ένωσεως.

2. Οι δημιουργοί, μη ύποκειναι μίαν των χωρών της Ένωσεως, άλλ' έχοντες την συνθή διακινών των εις μίαν ή αύτων, εζωμοιοποιούν, διά την έρρηρογήν της παρούσης Συμβάσεως, με τούσ δημιουργούσ, ύποκειναι εις έν λόγω χώρασ.

3. Διά τού όρου 'δημοιοιθέντα έργα' νοοιούνται τα έργα τα δημοιοιθέντα με την συγκατάθεσιν των δημιουργών των, ομοειδήστω και άν είναι ο τρόπος κατασκευής των αντίτυπων, υπό τού όρου άνωσ ότι η έπίθεσις τούτων, ύπέρθε τοιαύτη, ώστε να ίκανοποιήσ τας άλλωσ άνάγκασ του κείνου, λημβοκόμενης ύ' όθην της φύσεως του έργου. Δέν αποτελούσ δημοιοισιν η παράφρασις δραματικώσ, δραματικομοιοτικώσ ή κινηματογραφικώσ έργου, ή έκτέλεσις μουσικώ έργου, ή δημοσίωσ διαγγελίασ λογοτεχνικώ έργου, ή μεταδόσις ή η ραδιοηχοική έκπομπή λογοτεχνικόν ή καλλιτεχνικόν έργου, ή έκδοσις έργου τέχνης και ή κατασκευή αρχιτεκτονικώ έργου.

4. Θεωρείται ώσ δημοιοιθέν συγχρόνωσ εις πλείονησ χώρας πάν έργον, το όποιον εζεθόθη εις δύο ή πλείονησ χώρας έντός τριάντωσ ήμερών από της πρώτης δημοιοίσεως.

Άρθρον 4.

Προστατεύονται ένάντιον της παρούσης Συμβάσεως, έστω και άν δέν πληροοιούν αι προβλεπόμεναι εις το άρθρον 3 προβλεπόμεισ:

α) Οι δημιουργοί των κινηματογραφικόν έργων, των όποιων ο παραγωγέσ έχει την έθραν του ή την συνθή διακινών του εις μίαν των χωρών της Ένωσεως.

6) Οι δημιουργοί των αρχιτεκτονικώ έργων των ανεκρουόμενων εις μίαν ή αύτων, της Ένωσεως ή των έργων τρησκικών και πλαστικώ τεχνών, έννομοιούμενων εις άκίνητων, εις τούτων εις μίαν ή αύτων της Ένωσεως.

Άρθρον 5.

1. Οι δημιουργοί αποκλείωνται, άν άνωσ τα έργα διά τα οποία προστατεύονται ένάντιον της παρούσης Συμβάσεως εις

της χώρας της Ένωσεως άλλας από την χώρα προελεύσεως του έργου, των δικαιωμάτων, τα οποία οι αντίστοιχοι νόμοι αναγνωρίζουν ή μέλλουν να αναγνωρίσουν εις τους υπηκόους των, ως και των δικαιωμάτων, όστις ειδικώς παρεχόνται διά της παρούσης Συμβάσεως.

2. Η απόλαυσις και η άσκησις των δικαιωμάτων τούτων δεν υπόκεινται εις οιαδήποτε διακρίσεις. Η απόλαυσις και η άσκησις αούτη είναι ανεξάρτητη από την ύπαρξιν της προστασίας εις την χώραν προελεύσεως του έργου. Κατά συνέπεια πέραν των ορισμών της παρούσης Συμβάσεως, η έκτασις της προστασίας ως και τα ένδικα μέσα τα παρεχόμενα εις τόν δημιουργόν προς εξασφάλισιν των δικαιωμάτων του ρυθμίζονται αποκλειστικώς συμφώνως προς την νομοθεσίαν της χώρας, εις την οποίαν ζητείται η προστασία.

3. Η προστασία εις την χώραν προελεύσεως ρυθμίζεται από την ίδιαν ή νομοθεσίαν. Πάντως, όταν ο δημιουργός δεν είναι υπηκόος της χώρας προελεύσεως του έργου, διά τόν όποιον προστατεύεται υπό της παρούσης Συμβάσεως θά έχη, εν τή χώρα ταύτη τα αυτά δικαιώματα με τούς δημιουργούς, υπηκόους αούτης.

4. Θεωρείται ως χώρα προελεύσεως:

α) Διά τα έργα τα δημοσιευθέντα διά πρώτη φορά εις μίαν των χωρών της Ένωσεως, ή τελευταία αούτη χώρα. Εάν πρόκειται, όμως, περί έργων δημοσιευθέντων συγχρόνως εις πλακίσις χώρας της Ένωσεως αναγνωρίζουσας διαρκούς διαρκείας προστασίας, ή χώρα έκαινη, της οποίας η νομοθεσία παρέχει τήν ερχαχότεραν διάρκειαν προστασίας.

β) Διά τα έργα τα δημοσιευθέντα συγχρόνως εις χώραν ξένην προς τήν Ένωσιν και εις χώραν της Ένωσεως ή τελευταία αούτη.

γ) Διά τα μη δημοσιευθέντα έργα ή διά τα δημοσιευθέντα διά πρώτη φορά εις χώραν ξένην προς τήν Ένωσιν, άνευ συγχρόνου δημοσιεύσεως εις χώραν της Ένωσεως, ή χώρα της Ένωσεως, της οποίας είναι υπηκόος ο δημιουργός. Πάντως:

i) Εάν πρόκειται περί κινηματογραφικών έργων, τών όποιων ο παραγωγός έχει εν τήν έρραν του ή την συνθή διαμονής του εις χώραν της Ένωσεως, ή χώρα προελεύσεως θά είναι ή τελευταία αούτη χώρα και

ii) Εάν πρόκειται περί αρχιτεκτονικών έργων, ανεγερθέντων εις χώραν της Ένωσεως ή περί έργων των γραμμάτων και πλαστικών τεχνών, ανεγερθέντων εις έκινητον ουρεκόμενον εις χώραν της Ένωσεως, ή χώρα προελεύσεως θά είναι ή τελευταία αούτη χώρα.

*Άρθρον 6.

1. Οκάθε χώρα ξένη προς τήν Ένωσιν, δεν προστατεύη επαρκώς ή τέλεια δημιουργίαν υπηκόου μίαν των χωρών της Ένωσεως, ή τελευταία αούτη χώρα θά δύναται να περιορίση τήν προστασίαν των έργων, τών όποιων ο δημιουργός, κατά τών χρόνων της πρώτης δημοσιεύσεως των έργων τούτων, είναι υπηκόος της άλλης χώρας και δεν έχουν τήν συνθή διαμονής του εις μίαν των χωρών της Ένωσεως. Εάν ή χώρα της πρώτης δημοσιεύσεως κατά χρόνιν της σύρραξις ταύτης, οι άλλαι χώραι της Ένωσεως δεν υποχρεούνται να παράσχουν εις έργα υπαχθέντα ούτως εις ειδικήν μεταχείρισιν προστασίας εύρύτεραν, έκαινη, ή οποία παρέχεται εις αυτά εις τήν χώραν της πρώτης δημοσιεύσεως.

2. Οκάθε περιορισμός δεσποτικής δυνάμεως του προηγούμενου άρθρου, δύναται να όηγη τόν δικαιώματα, τόν όποιον δημιουργός της θά έχη άποκτήσει επί έργου δημοσιευθέντος εις χώραν της Ένωσεως πρό της έφαρμογής τού περιορισμού τούτου.

3. Αι χώραι της Ένωσεως, οι όποιαι, δυνάμει του παρόντος άρθρου, θά περιορίσουν τήν προστασίαν των δικαιωμάτων των δημιουργών, θά γνωστοποιήσουν ταύτη εις τόν Γενικό Διευθυντή της Παγκόσμιου Όργανώσεως Έκδοτικής επί των έργων της Διανοχής (αναγράφοντες καταπύριον ως ο 'Γενικός Διευθυντής' ή δι' έγγραφου δηλώσαντες έν ή θά ανακοινώνται αι χώραι, έναντι των όποιων περιορίζεται η προστασία, ως και οι περιορισμοί, εις όσς υπόκεινται τόν δικαιώματα των δημιουργών, υπηκόων των χωρών τούτων. Ο Γενικός

Διευθυντής θά γνωστοποιήση άμέσως τόν γεγονός εις όλας τάς χώρας της Ένωσεως.

*Άρθρον 6 bis.

1. Άνεξαρτήτως των περιουσιακών δικαιωμάτων του δημιουργού, έκαινη δέ και μετά τήν έκχώρησιν τούτων, ο δημιουργός διατηρεί τόν δικαίωμα να διεκδικήση τήν κατόρθωτον του έργου και να άντιταχθώ εις πύσαν παραβίασιν, άκοητησίαν ή άλλην τροποποίησιν του έργου τούτου ή εις πύσαν άλλην προσβολήν του αούτου έργου διγύσεως τήν τιμήν ή τήν εφήκεν του.

2. Τά ανεγνωρισμένα εις τόν δημιουργόν δικαιώματα, δύναται τόν ως άνω άρθρου 1) διατηρούν, μετά τόν θάνατον του τολλώχιστον μέχρις άποσάσεως των περιουσιακών δικαιωμάτων και άκούονται υπό των προσώπων ή θρωμάτων, άντα νομιμοποιούνται προς ταύτο από την ίδιαν ή νομοθεσίαν της χώρας, ένθα ζητείται η προστασία. Πάντως, αι χώραι τών όποιων η νομοθεσία, η ισχύουσα κατά τών χρόνων της έκχωρέσεως της παρούσης πρόθεσις ή της προχωρήσεως της αούτης, δεν περιλαμβάνει διατάξεις εξασφαλιούσας τήν προστασίαν, μετά τόν θάνατον του δημιουργού, όλων των ανεγνωρισμένων δυνάμει της ως άνω παραγράφου 1) δικαιωμάτων, έχουν τήν εύχέρειαν να προέλθουν όριζόμενα εκ των δικαιωμάτων τούτων δεν διατηρούνται μετά τόν θάνατον του δημιουργού.

3. Τά ένδικα μέσα προς εξασφάλισιν των ανεγνωρισμένων έν τή παρίτη άρθρου δικαιωμάτων δύνανται από την νομοθεσίαν της χώρας, ένθα ζητείται η προστασία.

*Άρθρον 7.

1. Η διάρκεια της παρεχόμενης διά της παρούσης Συμβάσεως προστασίας κλείεται εν τώ ηνω του δημιουργού και πενήντονα έτη μετά τόν θάνατον του.

2. Πάντως, διά τα κινηματογραφικά έργα, αι χώραι της Ένωσεως δύναται να προέλθουν ότι η διάρκεια της προστασίας λίγην πενήντονα έτη μετά τών χρόνων, καθ' έν τή έρραν κατάστη προσιόν εις τόν κοινόν, μη τών συγκαθ' έν τόν δημιουργόν ή ότι, άλλαις τοιάυτοις έπισημοτάτοις γεγονόσι κατά τήν διάρκειαν των πενήντονα έτων από τήν πραγματοποίησιν τοιάυτου έργου, ότι η διάρκεια της προστασίας λίγην πενήντονα έτη μετά τήν πραγματοποίησιν ταύτην.

3. Διά τόν άνόνημο ή φυεθόνημο έρρα, η διάρκεια της παρεχομένης διά της παρούσης Συμβάσεως προστασίας λίγην πενήντονα έτη μετά τών χρόνων καθ' έν τόν έρρα κατάστη νομίμως προσιόν εις τόν κοινόν. Πάντως, όταν τόν υιοθέτησέν υπό τού δημιουργού φυεθόνημον υιοθέτησιν καταλήγει άφελθωσιν περί τήν ταυτότητα του, η διάρκεια της προστασίας είναι ή προβλεπόμενη εις τήν παράγραφον 1) Εάν ο δημιουργός άνωνημο ή φυεθόνημος έρρα άποκαλήγη τήν ταυτότητα του κατά τήν ως άνω περίοδον, η διάρκεια της έφαρμογής προστασίας είναι ή προβλεπόμενη εις τήν κατόρθωτον 1) Αι χώραι της Ένωσεως δεν υποχρεούνται να προστατεύουν τόν άνόνημο ή φυεθόνημο έρρα διά τά όποια αλόγως δύναται τις να υποθέσει ότι ο δημιουργός των άπόθεον πρό πενήντονα έτων.

4. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ένωσεως διατηρούν τήν εύχέρειαν να ρυθμίζουν τήν διάρκειαν της προστασίας των φωτογραφικών έργων και έκαινην των έργων των έφαρμοζόμενων τεχνών ως έργων καλλιτεχνικών. Πάντως, ή έν λόγω διάρκεια δεν δύναται να είναι κατατέρας μίσης έκκοινοποιήσεως από τήν πραχματοποιήσεως τοιάυτου έργου.

5. Η πρόσθετη προστασία μετά τόν θάνατον του δημιουργού και οι προβλεπόμενα εις τήν ως άνω παράγραφον 2), 3) και 4) προστάσεις αρχίζοντες από τού θάνατον ή του προβλεπομένου από τά έθάρρα ταύτα γεγονότος, άλλ' η διάρκεια των προστάσεων τούτων υπολογίζεται μόνον από τής τής 'Ανοουσίαν του έκπέμνου τού θάνατου ή του έν λόγω γεγονότος έτους.

6. Αι χώραι της Ένωσεως δύναται να παράσχουν διαρκείαν προστασίας άνωτεραν των προβλεπομένων εις τά προηγούμενα άρθρα.

Κλάσης
1917
σεφ. 26
897/277

ὁ συγγραφεὺς ἀποκαλύψῃ τὴν ταυτότητα τοῦ καὶ ἀποδείξῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ.

4. α) Διὰ τὰ μὴ δημοσιευθέντα ἔργα, ἢ ταύτης τῆς συγγραφῆς τῶν ὁποίων εἶναι ἀγνωστὸν, διὰ τὰ ἑποὶα ὅμως ἐλλογικὰ τεκμηριεῖται ὅτι ὁ συγγραφεὺς οὗτος εἶναι ἠδικηθὼς τῶν χωρῶν τῆς Ἑλλάδος, ἡ νομοθεσία τῆς χώρας ταύτης διατάζει τὴν ἐσχέρτα καὶ καθοριστὴν ἀντιπροσωπεύουσαν τὸν συγγραφέα τούτων καὶ δικαιωμένην νὰ προσεγγίσῃ καὶ νὰ διεκδικῆσθῇ τὰ δικαιοῦματά του ἀφ' ἑσῆς ἀρχῆς εἰς τὰς χώρας τῆς Ἑλλάδος.

β) Αἱ χώραὶ τῆς Ἑλλάδος κίττες, ἑσθῆσαι τῆς διατάξεως ταύτης, θέλουσιν προῆλθαι εἰς ποσὸν καθορισθὲν, ὅσον γνωστοποιεῖται τούτοις εἰς τὸν Γενικὸν Λειτουργικὸν δῖ' ἔγγράφου θλῶσεως, εἰς τὸν δὲ ἀσφάτουσιν πάντα οἱ λειτουργοὶ, αἱ οὐσιαστικαί μὲ τὴν οὐκ καθοριζομένην ἀρχήν. Ὁ Γενικὸς Λειτουργικὸς δὲ γνωστοποιεῖ πάροια τῶν θλῶσεων τούτων εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς χώρας τῆς Ἑλλάδος.

*Ἄρθρον 16.

1. Πᾶν παραπονηθὲν ἔργον δύναται νὰ κατασχεθῇ εἰς τὰς χώρας τῆς Ἑλλάδος, ἐνθὰ τὸ πρῶτοντον ἔργον χείρει τῆς νομοῖα προστασίας.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ προσηγομένου ἰσοῖου τοιχάνου ἐπισημοῖς ἐφαρμογῆς προκρινόμεναι ἀποθεωσιμένων, προσηγομένων ἐκ χώρας, ἐνθὰ τὸ ἔργον δὲν προστατεύεται ἢ ἐπισκοπῆ νὰ προστατεύεται.

3. Ἡ κατάχρησις συντελεσται συστηματικῶς πρὸς τὴν νομοθεσίαν ἐκτάτης χώρας.

*Ἄρθρον 17.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν δύναται νὰ προσέβῃλου, καθ' ἑσθῆσαι πρῶτον, το ἄνθρωποι εἰς τὴν Κυβερνήσειν ἐκτάτης ἐκ τῶν χωρῶν τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦμα, ὡσαύτ ἑσθῆσαι, ἐσθῆσαι τὴν ἐφαρμογὴν διὰ νομοθετικῶν ἢ ἀπονομιστικῶν μέτρων τῆς ἐπιτακτικῆς νομοθεσίας τῆς, τὴν καθορίζουσι, τὴν παράτασιν, τὴν ἐσχέρτα πανοῖς ἔργου ἢ παραγωγῆς, ἐναντί τῶν ἑσθῆσαι ἢ ἀρμυβία ἀρχῆ ὅα ἴδουσι νὰ ἀπέχρη τὸ δικαιοῦμα τούτου.

*Ἄρθρον 18.

1. Ἡ παρούσα Συμβάσις ἐφαρμάζεται ἐφ' ἀπάντων τῶν ἔργων, τὰ ἑσθῆσαι, κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς, δὲν κατέστησαν εἰς τι κοινὸν κτῆμα ἐν τῇ χώρῃ προαλλοῦσεως τὸν διὰ τῆς λήξεως τῆς διαρκείας τῆς προστασίας.

2. Ἦν ὅμως ἔργον τι, διὰ τῆς λήξεως τῆς διαρκείας τῆς προστασίας, ἢ ὅποια προανατερωσ ἀνεγνωριστο εἰς αὐτὸ κατέστη κοινὸν κτῆμα ἐν τῇ χώρῃ, ἐνθὰ ἰσχυριστὴ ἢ προστασία, τὸ ἔργον τούτο εἶναι δὲ ταχθ εἰ νέου προστασίας.

3. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς ταύτης δὲ πραγματοποιεῖται, συστηματικῶς πρὸς τοῦ ὅρου τοῦ παρεγομένου εἰς τὰς ἐσθῆσαι μίας ἢ τὰς πρὸς τοῦτο συνασφρομένου εἰδικῆς συμβάσεως μεταξὺ χωρῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἐλθῆσαι τοσούτων ὅρων, αἱ ἀντιποθέτω χωραὶ δὲ συμβαίουν, ἐκτάτης εἰ δὲ ἀφορῇ αὐτῆς τὰς σχετικαίς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν ταύτην λειτουργείας.

4. Αἱ προσηγομναι διατάξεις ἐφαρμάσσονται ἐπίσης ἐν περιπτώσει νέου προσηγομένου εἰς τὴν ἑσθῆσαι καὶ εἰς τὴν παρτέτοιαν, καθ' ἡν ἢ ἢ προστασία δὲ ἐπιτελεῖται δὲ ἐφαρμογῆς τῶ ἀρθρου 7 ἢ ἢ ἐπιτακτικῶς ἐπιβελόζεση.

*Ἄρθρον 19.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν ἐπιβελόν τὴν διεκδικησὴν ἐφαρμογῆς ὑπέρτερου διατάξεως, αἰτίας δὲ ἐδοσθησὴν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας μίας τῶν χωρῶν τῆς Ἑλλάδος.

*Ἄρθρον 20.

Αἱ Κυβερνήσει τῶν χωρῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπιβελόνται εἰς ἐκτάτης τὸ δικαιοῦμα νὰ προέβῃ, μεταξὺ αὐτῶν, εἰς εἰδικὰς συμβάσεις, ἐφ' ὅσων αἱ συμβάσεις αὐταὶ δὲ παροῦν ἐν τῇ ἐσθῆσαι λειτουργείας διεκδικησὴν ὑπέρτερου ἐκτάτης, τὰ ἑσθῆσαι παρτέτοιαν ὑπὸ τῆς Συμβάσεως ἢ δὲ παρτέτοιαν ἄλλω διατάξει μὴ ἀντιθεμῆσι εἰς τὴν παρούσαν Συμβάσις. Αἱ διατάξεις

τῶν ὑπέρτερων συμβάσεων, αἰτίας ἀντισυμβαίνουσι εἰς τοὺς προσηγομνῆσι ὅροις ἐκ ἑσθῆσαι καὶ ἐφαρμάζουσι.

*Ἄρθρον 21.

1. Αἱ εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορμαί τῆς ἀναπρωσεμῆς χῆρας δημοσιεύονται ἐν τῇ Παρροῖα τῆσι.

2. Ὡτὸ τὴν ἐπιβελόν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 28, 1) β), τὸ II ἀρθροτῆ ἐπιτακτικῶς ἀποθεωσιμένου τοῖμτα τῆς παρούσης Παράξεως.

*Ἄρθρον 22.

1. α) Ἡ Ἑλλῆσι ἔχει Νουβίλιου ἀποτελομένην ἐκ τῶν δεσμοσιωμένων ὑπὸ τῶν ἀρθρων 22 ἕως 26 χωρῶν τῆς Ἑλλάδος.

β) Ἡ Κυβερνήσις ἐκτάτης χώρας ἀντιπροσωπεύεται ἐφ' ἑσθῆσαι ἐκπροσώπου, ὡτις δύναται νὰ ἐπισυροῖται ὑπὸ ἀποθεωσιμένων, συμβελόντων καὶ ἀνεγνωρισμένων.

γ) Αἱ βεβαιῶσις ἐκτάτης ἀντιπροσωπεύεται πρῶτον τὴν Κυβερνήσειν, ἢ ὅποια ὅροιαι αὐτῆς.

2. α) Ἡ Νουβίλιουσι:

α) Ἐπιβελόνται ὅσων τῶν ὁρισμῶν τῶν ἀρθρων τῆς διατάξεων καὶ τῶν ἀποτέτοιαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως.

β) Δίδει εἰς τὸν ἀποτέτοιαν Γραφεῖον τῆς Ἐπιτελειῆς ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διουσίως (ἀποκαλωμένη ἐσθῆσαι τῆ ἀποτέτοιαν Γραφεῖου) προέβδουσι ἐπὶ τὴν Συμβάσις καὶ ἰσχύος τῆς Παρροῖασι Ὑπονομιστικῶς τῆς Ἐπιτελειῆς ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς διουσίως (ἀποκαλωμένη ἐσθῆσαι τῆ Ὑπονομιστικῶς) ἰδουσίως ἀφορμαί τῆς προσηγομνῆσι τῶν ἀναθεωρητικῶν διατάξεων, λαλονομιστικῶν δέστων ἐφ' ἑσθῆσαι τῶν παρτέτοιαν τῶν χωρῶν τῆς Ἑλλάδος, αἰτίας δὲν δεσμοσιωται ὑπὸ τῶν ἀρθρων 22 ἕως 26.

β) Ἐξείδεσι καὶ ἰσχυριστὴ τὰς ἐκτάτης καὶ τὰς δραστηριοῖτας τοῦ Γενικοῦ Λειτουργικοῦ τῆς Ὑπονομιστικῶς ἀνογνωριστικῶς πρὸς τὴν ἑσθῆσαι καὶ ἰδουσίως εἰς αὐτὸν ἑσθῆσαι τὰς ἀπονομιστικῶς ὁσῆσαι ὡς πρὸς τὰ ὁριματῆ τῆς ἀποθησιότητος τῆς Ἑλλάδος.

γ) Ἐκλείδεσι τὸ μέλλ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συμβάσεως.

γ) Ἐξείδεσι καὶ ἰσχυριστὴ τὰς ἐκτάτης καὶ τὰς δραστηριοῖτας τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς καὶ παρέχει εἰς αὐτῆ ἰσχύος.

α) Καθῆσαι τὸ πρόβδουμα, εἰδοῖται τὸν τριετὴ πρῶτολογησὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰσχυριστὴ τὸν λογιματισμῶς τῆς κατὰ τὴν λήξιν τῆς χρετίσεως.

β) Ἦσοῖται τὸν οἰκονομικὸν κανονισμῶν τῆς Ἑλλάδος.

β) Συναρξῆσι τὰς ἐπιτροπὰς ἀνεγνωρισμένων καὶ τὰς ὁριματῆ ἔργουσι, τῆς ὅποιας καὶ ἰσχυριστὴ τὴν πρῶτολογησὴν τῶν οἰκονομῶν τῆς Ἑλλάδος.

γ) Ἀπορξῆσαι πῶσι εἶναι αἱ χώραὶ μὴ μέλλ τῆς Ἑλλάδος καὶ πῶσι εἶναι αἱ κυβερνήσει καὶ διουσίως αἱ κυβερνητικαὶ ὁργανωσίεις, αἰτίας δύναται νὰ γίνουσι δεσται εἰς τὰς συμβεβαίσιως αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἰδουσίως τοῦ παρτέτοιαν.

γ) Ἦσοῖται τὰς προσηγομνῆσι τῶν ἀρθρων 22 ἕως 26.

γ) Ἦσοῖται εἰς πῶσι ἔργων καταλλῆλον ἰσχυριστὴν πρὸς ἐπιτεῖται τῶν οἰκονομῶν τῆς Ἑλλάδος.

γ) Ἐκπληροῖται ὅσων τὰ λοιπὰ καθῆκοντα, τὰ ὅποια συναρξῆσαι τῆς παρούσης Συμβάσεως.

γ) Ἐκλείδεσι τὸν ἐπιβελόν τῆς ἀποτέτοιαν αὐτῆ, τὰ δικαιοῦματῆ, τὰ ὅποια πεπρωσιουσι εἰς αὐτῆ ὑπὸ τῆς Συμβάσεως καὶ ἰσχυριστὴ τῆς Ὑπονομιστικῶς καὶ ἰσχυριστὴ τῆς Ὑπονομιστικῶς.

β) Ἦσοῖται τῆς ἐσθῆσαι αἰτίας ἀντέτοιαν ἰσχύος ἑσθῆσαι Ἑλλάδος, εἰσομῆσαι ὑπὸ τῆς Ὑπονομιστικῶς ἢ Συμβάσεως ἀποτέτοιαν, κατῆσαι γνωμοδοσίας τῆς Ἐπιτροπῆς Συναπονομιστικῶς τῆς Ὑπονομιστικῶς.

β) Ἡ ἑκτάτης χώρα μίας τῆς Συμβάσεως διαθέτει μίαν ἑσθῆσαι.

β) Ἦσοῖται τῶν χωρῶν μέλλ τῆς Συμβάσεως ἀποτέτοιαν τῆς ἐσθῆσαι.

γ) Ἡ πᾶσι τῶν διατάξεων τοῦ ἰσθίου β', ἑσθῆσαι εἰς τὴν οὐκ, ὅ ἀρῆτου τῶν ἀντιπροσωπευομένων χωρῶν εἶναι κατῆσαι.

τερος του ήμισους, άλλ' ίσος ή ανώτερος του ενός τρίτου των χωρών μελών της Συνλεύσεως, δύναται αυτή να λάβη απόφασεις εν τούτοις, οι απόφασις της Συνλεύσεως, εξαιρέσει έκαστης οι όποιαι άφορούν θεσμοτακτικά θέματα αυτής, καθίστανται έκτελεσται άνω ή' όσον πληρονοείται οι κάτω προϋποθέσεις. Τό Διεθνές Γραφείον κοινοποιεί τάς εν λόγω απόφασεις εις τας χώρας μέλη της Συνλεύσεως, όστινας δεν αντιπροσωπεύουν καθεύς αυτές όπως έφασάντο έτηρησάν, έντός προθεσμίας τριών μηνών από της ήμερας της εν λόγω κοινοποιήσεως, την φήρον των ή την άποχή των. Έάν κατά την λήξιν της προθεσμίας ταύτης, ή άριθμός των χωρών, οι όποιαι εξέρρασαν αύτω την φήρον των ή την άποχή των είναι τουλάχιστον ίσος προς τον άριθμόν των χωρών, οι όποιαι άπουσίαζον, δια την επίτευξιν της άπαρτίας κατά την σύνοδον οι εν λόγω απόφασις καθίστανται έκτελεσται, ή' όσον όρίσεται συγχρόνως ή άπαιτημένη πλειοψηφία.

2.) Τό τήν επίφυλαξιν των διατάξεων του άρθρου 26. β), οι απόφασις της Συνλεύσεως λαμβάνονται δια πλειοψηφίας των δύο τρίτων των φήρον.

α) Η άποχή δεν θεωρείται ως φήρη.

στ) Έκάστη έκπρόσωπος δύναται να αντιπροσωπεύη μίαν μόνον χώραν και δύναται να φήρη μόνον ή' ένα μόνον αυτής.

3.) Αι χώραι της Ένώσεως, οι όποιαι δεν είναι μέλη της Συνλεύσεως είναι δεκται εις τας συνεδριάσεις αυτής υπό την ιδιότητα του παρατηρητού.

4. α) Η Συνλεύσις συγκαθίσταται άνω τρία έτη εις τακτικόν σύνοδον, κατόπιν προκλήσεως του Γενικού Διευθυντού και, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων, κατά την αύτην χρονικήν περίοδον και εις τον αύτων τέσων, ως και ή Γενική Συνλεύσις της Οργανώσεως.

β) Η Συνλεύσις συγκαθίσταται εις έκτακτον σύνοδον, κατόπιν προκλήσεως άπουδουμένης υπό του Γενικού Διευθυντού, τή αίτησί της Έκτελεστικής Έπιτροπής ή τή αίτησί του ενός τεταρτού των χωρών-μελών της Συνλεύσεως.

5. Η Συνλεύσις υιοθετεί τον έσωτερικόν κανονισμόν της.

Άρθρον 25η

1. Η Συνλεύσις έχει έκτελεστικήν Έπιτροπήν.

2. α) Η Έκτελεστική Έπιτροπή αποτελείται εκ των έλεγχομένων υπό της Συνλεύσεως χωρών μεταξύ των χωρών μελών αυτής. Ήτοι πλέον ή' χώρα ή' χώραί επί του ίδιού της εδαφίας ή' Οργανώσεως έχει την έδραν της διαβίαι, αυτεπικρατούς, μίαν έδραν εις την Έπιτροπήν, υπό την επίφυλαξιν των διατάξεων του άρθρου 25. γ) β).

β) Η Κυβέρνησις έκάστης χώρας μέλους της Έκτελεστικής Έπιτροπής αντιπροσωπεύεται δι' ενός εκπροσώπου, όστις δύναται να επικουρηται υπό άνακληρωτών, συμβούλων και έμπειρογνομώνων.

γ) Αι θανάτοι έκάστης αντιπροσωπείας βαρύνουν την Κυβέρνησιν, ή ίσως όρισεν αυτής.

3. Ο άριθμός των χωρών μελών της Έκτελεστικής Έπιτροπής αντιστοιχεί εις τόν εν τέταρτον του άριθμού των χωρών μελών της Συνλεύσεως. Κατά τόν ύπολογισμόν τών προς πληρωσιν έδρών, τό άπομόνον ύπελείπει, μετά την διαίρεσιν διά τέσσαρα, δι' λαμβάνεται ή' ή' όθι.

4. Κατά την εκλογήν των μελών της Έκτελεστικής Έπιτροπής, η Συνλεύσις αποδέχεται εις δικαίαν γεωγραφικήν κατανομήν, λαμβάνουσα ή' όθι και την άνάγκην δια τας χώρας τας συμμετεχούσας εις τας ειδικάς ρυθμίσεις οι όποιαι θα έδινον να διεπισθύνον εν σχέσει προς την Ένωσιν, όπως είναι μεταξύ των χωρών, των αποτελουσών την Έκτελεστικήν Έπιτροπήν.

5. α) Η όθισια των μελών της Έκτελεστικής Έπιτροπής διαρραί από της λήξεως της συνόδου της Συνλεύσεως, κατά την διάρκειαν της όθισης ή' ελλείψεως, μέχρι της λήξεως της επόμενης τακτικής συνόδου της Συνλεύσεως.

β) Τα μέλη της Έκτελεστικής Έπιτροπής δύναται να επανεκλεγούν μέχρι τών δύο τρίτων αυτών και' ανώτατον όθιον.

γ) Η Συνλεύσις ρυθμίζει τας λεπτομερείας της εκλογής και της ενδεχόμενης επανελογής των μελών της Έκτε-

λεστικής Έπιτροπής.

6. α) Η Έκτελεστική Έπιτροπή:

1) Έξουσιάζει το σχέδιον Ημερησίας Διατάξεως της Συνλεύσεως.

α) Ύποβάλλει εις την Συνλεύσιν πρότασις σχετικώς προς τό υπό του Γενικού Διευθυντού καταρτιζόμενα σχέδια προγράμματος και τριετίας προϋπολογισμού της Ένώσεως. 1) Αποφασίζει, έντός των όρίων του προγράμματος και του τριετίας προϋπολογισμού, επί των υπό του Γενικού Διευθυντού καταρτιζόμενων έτηρίων προγραμμάτων και προϋπολογισμών.

2) Ύποβάλλει εις την Συνλεύσιν μετά των καταλλήλων σχολίων, τας περιεχούσας έκθέσεις του Γενικού Διευθυντού και τας έτηρίως εκθέσεις άλλών των λογιωματιών.

3) Λαμβάνει άπαντα τα καταλλήλα μέτρα δια την υπό του Γενικού Διευθυντού έκτελεσιν του προγράμματος της Ένώσεως, συμφώνως προς τας απόφασις της Συνλεύσεως και λαμβάνουμένην ή' όθι των μεταξύ δύο τακτικών συνόδων της εν λόγω Συνλεύσεως προκλήσεως συνόδων.

4) Εκπαιλοει άπαντα τα λοιπά καθήκοντα, τά όποια ανατίθενται εις αυτήν εν τη κλεισίω της παρούσης Συνεδρώσεως.

β) Ήτι των θεμάτων, τά όποια ενδιαφέρουν έπίσης έταρας Ένώσεως, διοικητικώς υπό της Οργανώσεως, ή Έκτελεστική Έπιτροπή αποφασίζει, κατόπιν γνωματεύσεως της Έπιτροπής Συντονιστού της Οργανώσεως.

6) Η Έκτελεστική Έπιτροπή ανήρταται άπασθ του έτους εις τακτικόν σύνοδον, κατόπιν προκλήσεως του Γενικού Διευθυντού, ει δυνατόν κατά την αύτην χρονικήν περίοδον και εις τας αυτών τέσων, ως και ή Έπιτροπή Συντονιστού της Οργανώσεως.

β) Η Έκτελεστική Έπιτροπή ανήρταται εις έκτακτον σύνοδον, κατόπιν προκλήσεως άπουδουμένης υπό του Γενικού Διευθυντού, ή αίτησί του Προέδρου ή του ενός τεταρτού των μελών αυτής.

8. α) Έκάστη χώρα μέλος της Έκτελεστικής Έπιτροπής διατίθει μίαν φήρον.

β) Τό ήμισυ των χωρών μελών της Έκτελεστικής Έπιτροπής αποτελεί την άριάν.

γ) Αι απόφασις λαμβάνονται δι' απλής πλειοψηφίας των εκπροσωπούμενων ή' όθι.

δ) Η άποχή δεν θεωρείται ως φήρη.

ε) Έκάστη εκπρόσωπος δύναται να αντιπροσωπεύη μίαν μόνον χώραν και να φήρη μόνον ή' ένα μόνον αυτής.

9. Αι χώραι της Ένώσεως, οι όποιαι δεν είναι μέλη της Έκτελεστικής Έπιτροπής, είναι δεκται εις τας συνεδριάσεις αυτής υπό την ιδιότητα του παρατηρητού.

10. Η Έκτελεστική Έπιτροπή υιοθετεί τον έσωτερικόν κανονισμόν της.

Άρθρον 24η

1. α) Τά άνήκοντα εις την Ένωσιν διοικητικά καθήκοντα άσκούνται υπό του Διεθνούς Γραφείου, τό όποιον διαβέχεται τό Γραφείον της Ένώσεως ημερών εν με τό Γραφείον της Ένώσεως, τό αυταθέν υπό της Διεθνούς Συνλεύσεως δια την προστασίαν της εσωχρονικής ιδιοκτησίας.

β) Τό Διεθνές Γραφείον εξουσιάζει κυρίως την γραμματείαν των διαφόρων όργάνων της Ένώσεως.

γ) Ο Γενικός Διευθυντής της Οργανώσεως είναι ο ανώτατος λειτουργός της Ένώσεως και εκπροσωπεί αυτήν.

2. Τό Διεθνές Γραφείον συγκαθίσταται και δημοσιεύει τας άποφάσεις την προστασίαν της πνευματικής ιδιοκτησίας πληροφορίας. Έκάστη χώρα της Ένώσεως γνωματεύσει, εύθως ως τούτο είναι δυνατόν, εις τό Διεθνές Γραφείον, τό καλεσμένον παντός νέου μέτρου, ως και άπαντα τά έπίσημα κείμενα, τά άφαιρούν την προστασίαν της πνευματικής ιδιοκτησίας.

3. Τό Διεθνές Γραφείον εκδίδει άμνησιν περίοδον.

4. Τό Διεθνές Γραφείον παρέχει, εις πάσαν χώραν της Ένώσεως, τή αίτησί της πληροφορίας επί των σχετικών με την προστασίαν της πνευματικής ιδιοκτησίας θεμάτων.

5. Τό Διεθνές Γραφείον ικανοποιεί μελέτας και παρεχει υπηρεσίας προς διακονήσιν της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας.

6. 'Ο Γενικός Διευθυντής και πάλι μέλος του προσωπικού, δριζύμενος υπ' αυτού, λαμβάνων μέρος, άνευ δικαιοματός φέρου, εις άποψη τών συνειδητικής της συνελείσεως, της 'Εκτελεστικής 'Επιτροπής και πάσης έτέρας έπιτροπής έπισηρογυμένης ή έλάθου έργασίας. 'Ο Γενικός Διευθυντής ή μέλος του προσωπικού, δριζύμενος υπ' αυτού, είναι άντεπαγγέλτως γραμματέας των όργανων τούτων.

7. α) Τό Διεύθυν Γραφείον, συμφώνως προς τας όδηγίας της συνελείσεως και εν συνργασίη μετά της 'Εκτελεστικής 'Επιτροπής, προετοιμάζει τας διατάξεις άναθεωρήσεως τών διατάξεων της Συμβουλής, πλην εκείνων των άρθρων 22 έως 26.

β) Τό Διεύθυν Γραφείον δύναται να συμβουλευθή διακυβερνητικά ή διεθνώς μη κυβερνητικά όργανήσεως επί της προετοιμασίας τών διατάξεων άναθεωρήσεως.

γ) 'Ο Γενικός Διευθυντής και τα υπ' αυτού δριζύμενα πρόσωπα λαμβάνων μέρος, άνευ δικαιοματός φέρου, εις τας συζητήσεις τών διατάξεων τούτων.

8. Τό Διεύθυν Γραφείον εκπληροί άπαντα τά λοιπά καθήκοντα τά όποια άντιτίθενται εις αυτό.

*Άρθρον 25.

1. α) 'Η 'Ενωσις έχει πρόσωπολογίαν.

β) 'Ο πρόσωπολογισμός της 'Ενώσεως περιλαμβάνει τά έσοδα και τά έξοδα της 'Ενώσεως, τήν εισοργάν της εις τών προπυλογυμένων τών κοινών άπολαυτών τών 'Ενωσών ός και άνόχρωματός, τό ποσό τών τούδεστων εις τήν διεδοτικήν της διακοπήσεως της 'Οργανώσεως.

β) Θεωροίται ός κοινά έπαχία τών 'Ενωσών οι άπολαυτά αι έσοδα δις άφορμήν άπολαυτοσύνης τήν 'Ενωσιν άλλ' έπίσης μίαν ή περισσότερας άλλας 'Ενωσεις, διοικουμένης υπό της 'Οργανώσεως.

3. 'Ο πρόσωπολογισμός της 'Ενώσεως χρηματοδοτείται εις τών άκόλουθών όρών:

α) Τών εισοργών τών χωρών της 'Ενώσεως.
α) τών όφελωμένων τών χωρών και τών πωρών δις τας υπό τού Διεύθυν Γραφείου παραρχαθείσας ύπερβολάς προς τήν 'Ενωσιν.

α) Τού προνότιος της πωλήσεως τών έκδοσών τού Διεύθυν Γραφείου περί της 'Ενώσεως και τών σχετικών προς τας έκδοσας τούτας δικαιωμάτων.

α) Τών δωρητών, τών κληροδοτημάτων και τών έπιχορηγήσεως.

γ) Τών μισθοματών, τών τόκων και διαφόρων άλλων έσοδών.

4. α) Διά τά καθορίσει τήν συνειρησιν της εις τών προετοιμασίων έκάστη χώρα της 'Ενώσεως κατατάσσεται εις κατηγορίαν και καταβάλλει τας έτήσιες εισοργάς της επί τής έδρας άριθμού μονάδων, καθοριζόμενος ός άκόλουθός:

Κατηγορία I	25
Κατηγορία II	20
Κατηγορία III	15
Κατηγορία IV	10
Κατηγορία V	5
Κατηγορία VI	3
Κατηγορία VII	1

β) Έκάτος έάν έπαρξαι τούτο προχρηωμένως, έκάστη χώρα όρίζει, κατά τών χρόνων της καταθέσεως τού όργάνου έπιχορηγώσεως ή προχορηγώσεως, τών κατηγορίων εις τήν όποιον έπιδομιά να καταταγή. Δύναται να άλλωδή κατηγορίαν. 'Εάν άλλωδή καταθέσει κατηγορίαν, ή χώρα έδεν να γνωστοποιήσιν ποσόν εις τήν συνελείσειν κατά μίαν ή τών ποσούτων πωλήσεων της. Μία ποσότης μεταβολή άρχεται ίσχύουσα εις τών άρχην τού ημερολογιακού έτους, τού άκόλουθούστων τής εν λόγω σύνδεσης.

γ) 'Η έτήσιος εισοργά έκάστης χώρας συνίσταται εις τού ποσόν τού όποιου ή χρέσις προς τού συνολικόν ποσόν τών έτήσιων εισοργών εις τών προετοιμασίων της 'Ενώσεως άποσών τών χωρών είναι ή ίβια μη τήν σχεσίον τού άριθμού τών

μονάδων της κατηγορίας, εις τήν όποιον άνήκει και τού όλικού άριθμού τών μονάδων τού συνόλου τών χωρών.

δ) Αι εισοργά είναι καταβάλλεται κατά τήν πρώτην 'Ιανουαρίου έκάστου έτους.

ε) Χώρα καθυστεροίσει τήν πληρωμήν τών εισοργών της έάν δύναται να άπληρή τού δικαιώματός της φέρου, εις εισοργάτα εις τών όργάνων της 'Ενώσεως, τού όποιου είναι μέλος, έάν τού καθυστεροίσει τών ποσόν είναι ίσον ή άνωτερον τού ποσού τών υπ' αυτής όφελωμένων εισοργών δις τά διαρροισμένας δις πλήρη έτη. 'Εν τούτοις, δύναται να έπιτραπή εις τήν χώραν τούτη όπως διατηρήσιν τήν άστυνην τού δικαιωμάτου φέρου εντός τού εν λόγω όργάνου ός' όσον χρόνον τού τελευταίου τούτο θεωρεί ότι ή καθυστεροίσις όφείλεται εις έξαιρετικάς και άνασφορίκους συνθήκας.

στ) Είς τήν περίπτωσην ό προύπολογισμός έάν υφιστηθή πρό της άρχής μιάς νέας χρήσεως, ό προύπολογισμός τού προχρηωμένου έτους παρατείνεται, συμφώνως προς τας όρους τού προβλεπόμενου υπό τού οικονομικού κανονιστού.

5. Τό ποσόν τών όφελωμένων τελών και ποσόν δις τας υπό της 'Ενώσεως παραρχαθείσας υπό τού Διεύθυν Γραφείου ύπερβολάς καθορίζεται υπό τού Γενικού Διευθυντού, έστις άναφέρει σχετικώς εις τήν Γενικήν Συνέλιπτον και εις τήν 'Εκτελεστικήν 'Επιτροπήν.

6. α) 'Η 'Ενωσις διεδοτική κεράλλω κινήσεως, άποσολόμενος εις καμία καταβολήν έκάστης χώρας της 'Ενώσεως. 'Εάν τού κεράλλον τούτο καθίσταται άνασφορική, ή συνελείσις άποσφορίζει περί της αύθιχιάς του.

β) Τό ποσόν της άρχικής καταβολής έκάστης χώρας εις τού προαναφερθέν κεράλλον είναι άνάλογον προς τήν εισοργάν της χώρας τούτης δις τού έτος κατά τού όποιο συνίσταται τού κεράλλον ή άποσφορίζεται ή αύθιχιά.

γ) 'Η άνάλογη και οι όροι πληρωμής άποσφορίζονται υπό της Συνελείσεως, τή πρότασι τού Γενικού Διευθυντού και κατόπιν γνωμοτοσίσεως της 'Επιτροπής Συντονισμού της 'Οργανώσεως.

7. α) 'Η Συμφωνία περί της έθρας, ή συνασφείσις μετά της χώρας, επί τού έδρατος της όποιος ή 'Οργάνωσις έχει τήν έθραν της, προβάλλει ότι, έάν τού κεράλλον κινήσεως είναι άνασφορική, ή χώρα αύτη χορηγήσιν προκαταβολάς. Τό ποσό τών προκαταβολών τούτων και οι όροι, υπό τού όποιους αύται χορηγούνται, καθορίζονται έκάστους δις εκχωρησίαν συμφωνιών μεταξύ της ενδιαφερομένης χώρας και της 'Οργανώσεως. 'Εσ' όσον χρόνον ύπερκαλύπτει να χορηγή προκαταβολάς, ή χώρα αύτη διεδοτική άντιδοτικώς μίαν έθραν εις τήν 'Εκτελεστικήν 'Επιτροπήν.

β) 'Η εν τού έδαφίω α) άνασφορήν χώρα και ή 'Οργάνωσις έχουν άμφότεροι τού δικαιώμα να καταγγείλουν τήν συμφωνία περί χορηγώσεως προκαταβολών δις έγγράφου γνωμοτοσίσεως. 'Εσ' ίσχύος της καταγγέλλουσ άρχεται τρία έτη μετά τού τέλος τού έτους κατά τού όποιον γνωμοτοσιόδη.

8. 'Ο έλεγχος τών λογαριασμών έξασφαλίσειται, κατά τας όρους τού οικονομικού κανονιστού, ός' ενός ή περισσότερων χωρών της 'Ενώσεως ή υπό έπιτροπών έλεγκτών, οι όποιοι όρίζονται τή συγκρατάσει τών, από τήν Συνελείσειν.

*Άρθρον 26.

1. Πρότασις περί τροποποιήσεως τών άρθρων 22, 23, 24, 25 και τού πρώτου άρθρου δύναται να υποβληθώσιν ός' εισεδήματα χώρας μέλους της Συνελείσεως, υπό της 'Εκτελεστικής 'Επιτροπής ή υπό τού Γενικού Διευθυντού. Αι πρότασις αύται γνωμοτοσιούνται υπό τού τελευταίου τούτος εις τας χώρας μέλη της Συνελείσεως έξ μίαν ποσότης τούλάχιστον προτού υποβληθώσιν προς έξέτασιν εις τήν Συνέλιπτον.

2. Πάσα τροποποιήσις τών εις τήν παράγραφον 1 άναφερομένων άρθρων άποσφορίζεται υπό της Συνελείσεως. 'Η άπόρρασις άπαιτεί πλειοψηφίαν τών τριών τεταρτίων τών άναπερραμένων φέρων. 'Εν τούτοις, πάσα τροποποιήσις τού άρ-

1100

θρου 22 και του παρόντος άρθρου άπαιτεί κλεισθέρειαν των τεσσάρων επίμαχων των έκπερασμένων ή ήμων.

3. Πόσα τροποποιήσι των εις το άρθρον 1 άναγραφόμενων άρθρων άρχεται ίσχύουσα ένα μήνα μετά την λήξιν, υπό τών Γενικών Διευθυντών, των έγγραφως γνωστοποιηθέντων άπολογητών, γενομένης υπέρωσιν προς τους άνωτεροίχους αυταπολογητάς κληθείς, οι άφωρον των τριών τετάρτων των χωρών, οι όποιαί ήσαν μέλη της Συνεδλεύσεως καδ' όν χρονον άπεραζόθη η τροποποίησις. Πόσα τροποποιήσι των εν λόγω άρθρων, γενομένης όμοως άποδείχθι, διαμαίει άποσας τας χώρας, οι όποιαί είναι μέλη της Συνεδλεύσεως κατά του χρόνου ενάρξεως της ίσχύος της Συνεδλεύσεως η καθίστανται μέλη αυτής εις μεταγενέστερον χρονον. Εν τοιούτοις, πόσα τροποποιήσι, επαυθύνουσα τας οικονομικάς ύποχρεώσεις των χωρών της Ένώσεως διαμαίει μόνον τας χώρας κληθείας, οι όποιαί γνωστοποιήσαν την έν' αύταις άπολογην της τοιαύτης τροποποιήσεως.

Άρθρον 27.

1. Η παρούσα Σύμβασιςθά υποβληθή εις άναθεώρησιν, ώστε να ίπενωθούσι βελτιώσεσι δυνατόει να τελειοποιήσουσι το σύστημα της Ένώσεως.

2. Προς τοιούτο, θα λάβουν χώραν δικαιοφείας διαδοχικάς εν μέρει των χωρών της Ένώσεως μεταξύ των έκπερασμένων τών εν λόγω χωρών.

3. Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 26, σχετικώς προς την τροποποίησιν των άρθρων 22 έως 26, πόσα άναθεώρησι της παρούσης Πράξεως, περιλαμβανομένης και του Παραρτήματος, άπαιτεί την κληθέρειαν των έκπερασμένων ή ήμων.

Άρθρον 28.

1. α) Έκάστη των χωρών της Ένώσεως, έρ' όσον υπέγραψεν την παρούσαν Πράξιν, δύνανται να ίπικυρώσιν αυτήν και εάν δεν την ίπικύρωσι, δύνανται να προχωρήσιν εις λύσιν. Τα όργανα ίπικυρώσεως ή προχωρήσεως κατατίθενται παρά τω Γενικω Διευθυντή.

β) Έκάστη των χωρών της Ένώσεως δύνανται να δηλώσθι εις το όργανον ίπικυρώσεως ή προχωρήσεως, ότι η ίπικυρωσις ή η προχωρήσις της δεν ίπικυρώσεται διά το άρθρον 1 έως 21 και εις το Παράρτημα. Εν τοιούτοις, εάν η εν λόγω χώρα προέβη ή η εις δήλωσιν κατά το άρθρον VI. 1 του Παραρτήματος, δύνανται μόνον να δηλώσθι, εν τω όσω όργάνω, ότι η ίπικυρωσις ή η προχωρήσις της δεν ίπικυρώσεται διά τα άρθρα 1 έως 20.

γ) Έκάστη των χωρών της Ένώσεως η όποια, ουαρόνως προς το ύπεράριον β', ίξήρασε εις της έραρωγητις της ίπικυρώσεως ή της προχωρήσεως της τας άναγραφόμενας εν τω εν λόγω ύπεράριω διατάξεις δύνανται, εις οιοδήποτε μεταγενέστερον χρονον, να δηλώσθι ότι ίπικυρώσεται την ίσχύα της ίπικυρώσεως ή της προχωρήσεως του εις τας διατάξεις τούτας. Η τοιαύτη δήλωσις κατατίθεται παρά τω Γενικω Διευθυντή.

2. α) Η ίσχύς των άρθρων 1 έως 21 και του Παραρτήματος άρχεται τρεις μήνας μετά την έκλήρωσιν των δύο άκλειθόντων όρων:

1) Πόσα χώραι της Ένώσεως τυλλάχοντο να ίπικυρώσων την παρούσαν Πράξιν ή να προχωρήσων εις αυτήν, χωρεί να προέβη εις δήλωσιν κατά το ύπεράριον 1 β'.

ii) Η Γενικία, η Ηνωμένη Πολιτεία Άμερικη, η Γαλλία και το Ηνωμένον Βασίλειον Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ηβελαντίας να ύπεμαίωσαν υπό της Παρομορίου Συνεδλεύσεως περί πνευματικής ύπικυρωσις, ως ούτι έτροποποιήθη εν Βερσιονι της 24 Ιουλίου 1971.

β) Η έναρξις ίσχύος, περί ης το ύπεράριον α' καθίσταται διερχθι έναντι των χωρών της Ένώσεως ούτινας, τρεις μήνας τυλλάχοντο πρό της εν λόγω ενάρξεως ίσχύος, κατίθεσαν τα όργανα ίπικυρώσεως ή προχωρήσεως των άνω της κατά το ύπεράριον 1 β' δηλώσεως:

γ) Έναντι πάσης χώρας της Ένώσεως, εις την όποιαν δεν ίπικυρώσεται το ύπεράριον β' και ήτις ίπικυρώσεται την παρούσαν Πράξιν ή προχωρεί εις αυτήν χωρεί να προσθι εις την κατά την παράγραφον 1 β' δήλωσιν τα άρθρα 1 έως 21 και το Παράρτημα άρχεται ίσχύουσα τρεις μήνας μετά την ήμεραν, καδ' ή η εν Γενικω Διευθυντή γνωστοποιήσεται την κατάθεσιν του όργάνου ίπικυρώσεως ή προχωρήσεως, εκτός εάν καθορίζεται μεταγενέστερα ήμερωματι εν τω κατατεθέντι όργάνω. Είς την τελευταίαν ταύτην περιπτώσιν τα άρθρα 1 έως 21 και το Παράρτημα άρχεται ίσχύουσα έναντι της χώρας τούτης εις την όποιαν καθορίζομένη ήμερωματι.

δ) Αι διατάξεις των άρθρων α' έως γ' δεν ίπικυρώσονται την έραρωγητήν του άρθρου VI του Παραρτήματος.

3. Έναντι πάσης χώρας της Ένώσεως, ήτις ίπικυρώσεται την παρούσαν Πράξιν ή προχωρεί εις αυτήν μετά η άσκη της κατά την παράγραφον 1 β' δηλώσεως, τα άρθρα 22 έως 38 άρχεται ίσχύουσα τρεις μήνας μετά την ήμεραν, καδ' ή η εν Γενικω Διευθυντή γνωστοποιήσεται την κατάθεσιν του όργάνου ίπικυρώσεως ή προχωρήσεως, εκτός εάν καθορίζεται μεταγενέστερα ήμερωματι εν τω κατατεθέντι όργάνω. Είς την τελευταίαν ταύτην περιπτώσιν, τα άρθρα 22 έως 38 άρχεται ίσχύουσα έναντι της χώρας τούτης εις την όποιαν καθορίζομένη ήμερωματι.

Άρθρον 29.

1. Πόσα χώρα ίσχη προς της Ένωσεως δύνανται να προχωρήσιν εις την παρούσαν Πράξιν και να καταστή, ως εις τούτοις, ουαελλήλων μέρος εις την παρούσαν Σύμβασις και μέλος της Ένώσεως. Τα όργανα προχωρήσεως κατατίθενται παρά τω Γενικω Διευθυντή.

2. α) Υπό την επιφύλαξιν του ύπεράριου β', η παρούσα Σύμβασις άρχεται ίσχύουσα έναντι πάσης χώρας έλόνος προς της Ένωσεως τρεις μήνας μετά την ήμεραν, καδ' ή η εν Γενικω Διευθυντή γνωστοποιήσεται την κατάθεσιν του όργάνου προχωρήσεως της, εκτός εάν καθορίζεται μεταγενέστερα ήμερωματι εν τω κατατεθέντι όργάνω. Είς την τελευταίαν ταύτην περιπτώσιν, η παρούσα Σύμβασις άρχεται ίσχύουσα έναντι της χώρας τούτης εις την όποιαν καθορίζομένη ήμερωματι.

β) Εάν η έναρξις ίσχύος κατ' έραρωγητήν του ύπεράριου α' προχρήται της ενάρξεως ίσχύος των άρθρων 1 έως 21 και του Παραρτήματος κατ' έραρωγητήν του άρθρου 28.2.α) η εν λόγω χώρα θα διαμαίεται κατά το μεσολευθόν διάστημα υπό των άρθρων 1 έως 20 της Πράξεως των Βρυξελλών της παρούσης Συνεδλεύσεως, τα όποια ύπεκαθίστανται τα άρθρα 1 έως 21 και το Παράρτημα.

Άρθρον 29. β.

Η ίπικυρωσις της παρούσης Πράξεως ή η προχωρήσις εις την Πράξιν ταύτην ή/οι οιοδήποτε χώρας, μη δεσμευόμενης υπό των άρθρων 22 έως 38 της Πράξεως της Στοκχόλμης της παρούσης Συνεδλεύσεως ίπικυρωσεται, μόνον προς τον τερπίν όποιος τούτη έραρωγητις το άρθρον 14.2) της Συνεδλεύσεως περί ήβρισεως της Οργανώσεως, προς ίπικυρωσιν της Πράξεως της Στοκχόλμης ή προχωρήσιν εις την Πράξιν ταύτην, υπό των προελαφόντων εις το άρθρον 28.1.β) της εν λόγω Πράξεως περιεχομένης.

Άρθρον 30.

1. Υπό την επιφύλαξιν των έκπερασμένων, των έκπερασμένων υπό του ύπεράριου 2) του παρόντος άρθρου, υπό του άρθρου 28.1.α) υπό του άρθρου 30.2) και υπό του Παραρτήματος, η ίπικυρωσις ή η προχωρήσις συνιστάται αυτοκλήτως προχωρήσιν εις πάσα τας διατάξεις και άπολυσιν πάντων των πλεονεκτημάτων, των θεσμοζωόντων υπό της παρούσης Συνεδλεύσεως.

2. α) Πόσα χώρα της Ένώσεως, ίπικυρώσεται την παρούσαν Πράξιν ή προχωρούσεται εις αυτήν δύνανται, υπό την επιφύλαξιν του άρθρου V.2) του Παραρτήματος, να διατηρήσων

ση τὰς προγενεστέρως διατυπωθείσας επιφυλάξεις, ἐπὶ τὸν ἔρον νὰ δέλωται μόνοι κατὰ τὴν καθάρισιν τῶν ἔργων ἐπικυρώσεως ἢ προσηγορίας τῆς.

β) Πᾶσα χώρα, εἴτε πρὸς τὴν Ἑνωσιν, δύναται νὰ ἐνδύσῃ, κατὰ τὴν ἀρχαιοφάνειαν τῆς εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν καὶ ἐπὶ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ άρθρου V, 2) τοῦ Παραρτήματος διὰ προτίθεσιν νὰ ἐκκοιταχθῆ, προσωρινῶς τοιαύτου εἴδους τὸν ἄρθρον 8 τῆς παρούσης Πράξεως, ἀφορῶν τὸ δικαίωμα μεταρρυθμῆσαι τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 5 τῆς Συνθήκης περὶ Ἑνώσεως τοῦ 1886, συμπληρωθείσας ἐν Πάρισι τοῦ 1896, εἴς τὴν ἐπιφύλαξιν ἀδιατάχτως ἀφορῶν μόνον τὴν μεταρῆσιν εἰς γλώσσαν γενικήν χρέστως ἐν τῇ χώρῃ ταύτῃ. Ἐπὶ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ άρθρου 1,6) 3) τοῦ Παραρτήματος, πᾶσα χώρα ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐφαρμόξῃ ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα μεταρρυθμῆσαι τὸν ἔρον, τῶν ἐγγύων ἐἶδος χωρῶν προκλιθεῖσάων χωρῶν προβαίνουσα εἰς τοιαύτην ἐπιφύλαξιν, προστασίαν ἰσοδύναμον πρὸς ἐκείνην, ἢ ἧσιν παρέχεται ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης χώρας.

γ) Πᾶσα χώρα δύναται, ἀπὸ πάσαν στιγμήν, νὰ ἀνακαλέσῃ τὰς τοιαύτας ἐπιφυλάξεις, διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν.

Ἄρθρον 31.

1. Πᾶσα χώρα δύναται νὰ δηλώσῃ ἐν τῷ ὀργάνῳ ἐπικυρώσεως ἢ προσηγορίας τῆς ἢ δύναται νὰ ἐνταχθῆ τῷ Γενικῷ Διευθυντῇ δι' ἔγγραφο γνωμοδοτήσεως εἰς πᾶν μεταγενέστερον χρόνον, εἰς τὴν παρούσα Σύμβασιν ἐφαρμογῆς εἰς ἕνα ἢ μέρος τῶν ἰσχυρῶν τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ δηλώσει ἢ τῇ γνωστοποίησιν, διὰ τὸ ὅποιο ἔχει ἀναλάβει τὴν εὐθύνην τῶν ἐπιτελεστέων σχετίων.

2. Πᾶσα χώρα, ἢ ἧσιν προέβη εἰς τοιαύτην δήλωσιν ἢ εἰς τοιαύτην γνωστοποίησιν δύναται, ἀπὸ πάσαν στιγμήν, νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν εἰς τὴν παρούσα Σύμβασιν καίτιν νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν εἰς ἕνα ἢ μέρος τῶν ἰσχυρῶν τῆς.

3. α) Πᾶσα βελήσας γενομένη δύναμις τῆς παραγράφου 1) ἄρχεται ἰσχύουσα κατὰ τὴν ἑκάστην τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς προσηγορίας ἐν τῷ ὄργανῳ τῆς ὁποίας διατυπώθη καὶ πᾶσα γνωστοποιήσας, γενομένη δύναμις τῆς παραγράφου ταύτης, ἄρχεται ἰσχύουσα τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τῆς ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

β) Πᾶσα γνωστοποιήσας γενικήν δύναμις τῆς παραγράφου 2) ἄρχεται ἰσχύουσα ὁμοίως μῆνας μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

4. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῆ ὡς συνεπαχόμενον τῶν ἀναγομένων ἢ τῶν συμπληρῶν ἀποδοχῶν, ἐπὶ μιᾶς εὐσυνήτητος τῶν χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, τῆς πραγματικῆς καταστάσεως εὐσυνήτητος ἰσχυρῶν εἰς τὸ ὅποιο ἢ παρούσα Σύμβασιν καθίσταται ἐφαρμοστέον ἐπὶ ἑτέρας χώρας τῆς Ἑνώσεως δύναμις δηλώσεως γενομένης κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 1).

Ἄρθρον 32.

1. Ἡ παρούσα Πράξις ἀντικαθιστῆ εἰς τὰς σχέσεις μεταξύ τῶν χωρῶν τῆς Ἑνώσεως καὶ καθ' ἕνα μέτρον ἐφαρμόζεται, τῇ Συνθήκῃ τῆς Βιέννης τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1886 καὶ τὰς μεταγενέστερας Πράξεως ἀναδιακρίτως. Αἱ προγενεστέρως ἰσχύουσα Πράξεις διατηροῦν τὴν ἐφαρμογὴν ἐν, ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἢ καθ' ἕνα μέτρον ἢ παρούσα Πράξις εἰς ἀντικαθιστῆ οὕτως δύναμις τῆς προσηγορίας ἐφάσεως, εἰς τὰς σχέσεις μὲν τῶν χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, εἰ ὅποιοι δὲν θά ἰσχυροῦν τὴν παρούσαν Πράξιν ἢ δὲν θά προσηγοροῦν εἰς αὐτήν.

2. Αἱ εἶναι πρὸς τὴν Ἑνωσιν χώρας, εἰ ὅποιοι καθίσταται συμπληρόμενα μέρη εἰς τὴν παρούσαν Πράξιν, ἐφαρμόζουσαν αὐτήν, ἐπὶ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3), εἶναι πᾶσαι χώρας τῆς Ἑνώσεως, ἢ ὅποιοι εἰς διατίθεσιν: ἐπὶ τῆς Πράξεως ταύτης ἢ ἐν καὶ διατηροῦσιν

ἐπὶ αὐτῆς, πρὸς εἰς τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 24, 1) β) προβλεπόμενον δηλώσει. Αἱ ἐν λέγω χώρας δύνανται, ὅπως ἢ ὡς ἄνω χώρα τῆς Ἑνώσεως, εἰς τὰς σχέσεις τῆς μετ' αὐτῶν:

α) Ἐφαρμογῆς τὰς διατάξεις τῆς πᾶσαν προσηγορίας Πράξεως διὰ τῆς ὁποίας διατίθεσιν αὐτὴ καὶ

α) ἐπὶ τῆς ἐπιφύλαξιν τοῦ άρθρου 1,6) τοῦ Παραρτήματος, ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐφαρμόξῃ τὴν προστασίαν εἰς τὸ προβλεπόμενον ἐπὶ τῆς παρούσης Πράξεως ἰσχύουσα.

3. Πᾶσα χώρα, ἢ ὅποιο ἐπακατόμην μίαν εὐσυνήτητος τῶν προβλεπόμενων εἰς τὸ Παράρτημα εὐχέρειαν, δύναται νὰ ἐφαρμόξῃ τὰς διατάξεις τοῦ Παραρτήματος, εἰ ὅποιοι ἀφοροῦν τῆν ἢ τὰς εὐχερείας, τὰς ὁποίας ἐπακατόμην, εἰς τὰς σχέσεις τῆς πρὸς πάσαν ἑτέραν χώραν τῆς Ἑνώσεως ἢ διατηροῦσιν διὰ τῆς παρούσης Πράξεως, ἐπὶ τὸν ἔρον τὴν ἢ τελευταία αὐτὴν χώρα ἔχει ἀποδοχῆ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν λέγω διατάξεων.

Ἄρθρον 33.

1. Πᾶσα διαφορά μεταξύ δύο ἢ περισσοτέρων χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, ἀφορῶσα τὴν ἐφαρμογὴν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συνθήκης, ἢ ὅποιο δὲν θέλει ρυθμισθῆ διὰ διαπραγματεύσεων, δύναται νὰ ἐπιβληθῆ δι' εὐσυνήτητος τῶν ενδιαφερομένων χωρῶν εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον δι' αἰτήσεως παραπέμπου πρὸς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Δικαστηρίου, ἐκτὸς ἐὰν αἱ ἐνδιαφερόμενοι χώρας συμφωνήσωσιν περὶ ἑτέρου τρόπου ρυθμίσεως. Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον θέλει ἐνημερωθῆ ἐπὶ τῆς ἐπιπεποδομένης χωρῆς περὶ τῆς ἐπιβληθείσης εἰς τὸ Δικαστήριον διαφοράς καὶ θέλει γνωστοποιήσῃ ταῦτα εἰς τὰς ἑτέρας χώρας τῆς Ἑνώσεως.

2. Πᾶσα χώρα δύναται, καθ' ἣν στιγμήν ὑποβάσῃ τὴν παρούσαν Πράξιν ἢ καθάρισιν τὸ ὄργανον ἐπικυρώσεως ἢ προσηγορίας αὐτῆς, νὰ δηλώσῃ διὰ δὲν θέλει ἐπιτελεσθῆ ἐνδεχομένην ἐπὶ τὸν διατάξεων τῆς παραγράφου 1). Ὅσον ἀφορᾷ εὐσυνήτητος διαφορῶν μεταξύ μιᾶς τοιαύτης χώρας καὶ πάσης ἑτέρας χώρας τῆς Ἑνώσεως, αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1) δὲν τυγχάνουσιν ἐφαρμογῆς.

3. Πᾶσα χώρα, ἢ ὅποιο προέβη εἰς δήλωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2) δύναται, ἀπὸ πάσαν στιγμήν, νὰ ἀποκηρῆ ταύτην διὰ γνωστοποιήσεως, ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν.

Ἄρθρον 34.

1. Ἐπὶ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ άρθρου 29 διὰ ὁδομῆς χώρας δύναται νὰ προσηγορῆ, μετὰ τὴν ἐναρτίαν ἰσχύος τῶν άρθρων 1 εἰς 21 καὶ τοῦ Παραρτήματος, εἰς Πράξεις προγενεστέρως τῆς παρούσης Συνθήκης οὕτως νὰ ἐπικυρώσῃ ταύτας.

2. Μετὰ τὴν ἐναρτίαν ἰσχύος τῶν άρθρων 1 εἰς 21 καὶ τοῦ Παραρτήματος, ὁδομῆς χώρα δύναται νὰ προβῆ εἰς δήλωσιν δύναμις τοῦ άρθρου 5 τοῦ Προτοκόλλου τοῦ σχετικῆς πρὸς τὰς ἀναπτυκτομένης χώρας, προσηγομένης εἰς τὴν Πράξιν τῆς Στοχόλυμης.

Ἄρθρον 35.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασιν παραμένει ἐν ἰσχύϊ ἄνω χρονικῶν περιορισμῶν.

2. Πᾶσα χώρα δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν παρούσαν Πράξιν διὰ γνωστοποιήσεως, ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν. Ἡ καταγγέλλῃ αὐτὴ συνεπάγεται ἕπισης τὴν καταγγέλλῃ πᾶσαν τῶν προγενεστέρων πράξεων καὶ παρῶν ἐπιτελεστέων μόνον ἐνὶ τῇ χώρῃ, ἢ ὅποιο προέβη εἰς αὐτήν, τῆς Συνθήκης παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐκτελεστέες ἐνὶ τῶν λοιπῶν χωρῶν τῆς Ἑνώσεως.

3. Ἡ καταγγέλλῃ ἄρχεται ἰσχύουσα ἐν ἑσὸς μετὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἔλαβε τὴν γνωστοποίησιν.

4. Ἡ προβλεπόμενον ἐπὶ τῆς παρούσης ἄρθρου εὐχέρεια καταγγέλλῃ δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῆ ἐπὶ χώρας τῆς πρὸς τῆς ἡμέρας προσηγορίας πάντε ἐπὶ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν κατέστη μέρης τῆς Ἑνώσεως.

6) Ἡ προβλεπόμενη εἰς τὴν δευτέραν φράσιν τοῦ ἄρθρου 30. 2 β), ὑπερβαίνει ἀποδοτικότητα δὲν δύναται, μέχρι τῆς παραγραφῆς καθ' ἣν ἐκτελεῖται ἡ εφαρμοστέα κατὰ τὸ ἄρθρον 1. 3) προεδρία, νὰ ἀσκηθῆθαι διὰ τὰ ἔργα, τῶν ὁποίων ἡ χώρα προελεύσεως εἶναι χώρα, ἡ ὁποία ἐπιφέρει ἐξήλωσιν κατὰ τὸ ἄρθρον V. 1) α).

Ἄρθρον II.

1. Πᾶσα χώρα, ἥτις ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐπιτελοῦσθαι τὴν προβλεπόμενην ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου εὐχρίστια, δικαιούται, δι' ἃς φράσας τὰ ἔργα τὰ δημοσιουθέντα ὑπὸ ἐντοπῶν μορῶν ἢ ὑπ' οἰκονομικῶν ἐτέρων ἀνάλογων μορῶν ἀναπαράγουσθαι, ὅπως ὑποκαταστήσῃ τὸ προβλεπόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 8 ἀποκλειστικῶν δικαιώματων μεταρράσεως διὰ καθιστώσας μὴ ἀποκλειστικῶν καὶ μὴ ἐκχωρησίμων ἀδείων, χορηγουμένων ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ κατωτέρω ἄρθρου καὶ συμφέροντος πρὸς τὸ ἄρθρον IV.

2. α) Ἐν τῇ ἐπιφύλαξιν τῆς παραγράφου 3), ὅταν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τριτοῦ περιόδου ἡ μακροτέρα ἐπιβλήθῃ, καθοριζομένη ὑπὸ τῆς Ἑνωμένης νομοθεσίας τῆς ἐν λόγω χώρας, ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τοῦ ἔργου, ἡ μεταρρασις δὲν ἔχει δημοσιουθῆν εἰς γλώσσαν γενικῆς χρήσεως ἐν τῇ χώρῃ ταύτῃ, ὑπὸ τοῦ κατώτερου τοῦ δικαιώματος μεταρράσεως ἢ μὴ τῆν συναίνεσιν αὐτοῦ, πᾶς πολιτῆς τῆς ἐν λόγω χώρας θὰ δύναται νὰ λάβῃ ἀδείαν, διὰ νὰ προεβῇ εἰς μεταρρασίαν τοῦ ἔργου εἰς τὴν ἐν λόγω γλώσσαν καὶ δημοσιεύσθαι τὴν μεταρρασίαν ταύτην ὑπὸ ἐντοπῶν μορῶν ἢ ὑπὸ πᾶσαν ἐτέραν ἀνάλογον μορῆν ἀναπαράγουσθαι.

6) Δύναται ἐπίσης νὰ χορηγηθῆθαι ἀδεία δύναμις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐὰν ἐξηγηθῆσθαι καίτοι αἱ ἐκδόσεις τῆς δημοσιουθείσης εἰς τὴν ὡς ἀνω γλώσσαν μεταρράσεως.

3. α) Εἰς τὴν περιπτώσιν μεταρράσεως εἰς γλώσσαν, ἡ ὁποία δὲν εἶναι γενικῆς χρήσεως εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας ἀνεπτυγμένας χώρας, μὴ τῆς Ἑνωμένης, ἐπιτρεπὸν περίοδος ἀνεπιτακτικῶν τῆν τριετὴν περίοδον περὶ ἧς ἡ παράγραφος 2) α).

β) Πᾶσα προβλεπόμενη εἰς τὴν παράγραφον 1) χώρα δύναται, μὴ τὴν ὁρίσασθαι συμφωνίαν τῶν ἀνεπτυγμένων χωρῶν, μὴ τῆς Ἑνωμένης εἰς τὰς ὁποίας ἡ αὐτὴ γλώσσα εἶναι γενικῆς χρήσεως νὰ ἀνεπιτακτικῶν, εἰς τὴν περιπτώσιν μεταρράσεως εἰς αὐτὴν τὴν γλώσσαν, τὴν ἐν παραγράφῳ 2) α) τριετὴν περίοδον διὰ ἐφαρμογῆς περιόδου, καθοριζομένης συμφωνίως πρὸς τὴν ὡς ἀνω συμφωνίαν, τῆς περιόδου ταύτης μὴ δυναμένης πάντως νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἔτους. Παρὰ ταῦτα, αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης φράσεως δὲν τυγχάνουν ἐφαρμογῆς, ὅταν ἡ περί τῆς πρόκειται γλώσσα εἶναι ἡ ἀγγλική, ἡ ἰσπανική, ἡ ἡ γαλλικὴ. Πᾶσα σχετικὴ συμφωνία θὰ γίνωσιν υποσημασθῆν εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὸν, ὑπὸ τὸν Κυβερνήσαντα, αἱ ὁποιαὶ θὰ ἔχουν συνέπαι σὺν τῇ.

4. α) Πᾶσα προβλεπόμενη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀδεία δὲν δύναται νὰ χορηγηθῆθαι πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν προσθετῶν προεδριαῶν ἐξ ἡμερῶν, εἰς τὴν περιπτώσιν καθ' ἣν δύναται νὰ ληρῶσθαι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τριτοῦ περιόδου καὶ ἐνία μῆνον, εἰς τὴν περιπτώσιν καθ' ἣν δύναται νὰ ληρῶσθαι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν περιόδου ἑνὸς ἔτους.

1) Ἀπὸ τῆς παραγραφῆς, καθ' ἣν ὁ αἰτῶν ἐκπληροῖ τὰς προβλεπόμενας εἰς τὸ ἄρθρον IV. 1) διατάξεις.

ii) Ἡ εἰς τὴν αὐτῆς ἢ ἡ διεθνήνους τοῦ κειμένου τοῦ δικαιώματος μεταρράσεως δὲν εἶναι γινώσθαι, ἀπὸ τῆς παραγραφῆς καθ' ἣν ὁ αἰτῶν προβαίνει, ὡς προβλέπεται εἰς τὸ ἄρθρον IV. 2) εἰς τὴν ἀποτέλει τῆς ἐπ' αὐτοῦ ὑπεκλιθεῖσης αἰτήσεως εἰς τὴν ἀρμόδιαν πρὸς χορηγίαν τῆς ἀδείας ἀρχῆς.

6) Ἐὰν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προεδρίας τῶν ἐξ ἡ τῶν ἐνία μῆνον, μεταρρασις εἰς τὴν γλώσσαν διὰ τὴν ὁποίαν ὑπεδείχθη ἡ αἰτήσις δημοσιουθῆν ὑπὸ τοῦ κειμένου τοῦ δικαιώματος μεταρράσεως ἢ μὴ τὴν συναίνεσιν αὐτοῦ οὐδεμία ἀεία θέλει χορηγηθῆθαι δύναμις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Πᾶσα προβλεπόμενη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀδεία θὰ δύναται νὰ χορηγηθῆθαι μόνον διὰ χρεῖων σχολικῶν, πανεπιστημιακῶν ἢ δι' ἔρευναν.

6. Ἐὰν ἡ μεταρρασις ἐνὸς ἔργου δημοσιουθῆται ὑπὸ τοῦ κειμένου τοῦ δικαιώματος μεταρράσεως ἢ μὴ τὴν συναίνεσιν αὐτοῦ εἰς τιμὴν συγκρίσασθαι πρὸς ἑαυτὴν, ἡ ὁποία εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὴν ἐπ' ἑαυτὴν χώραν δι' ἀνάλογα ἔργα, πᾶσα ἀδεία χορηγούμενη δύναμις τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ πᾶσιν ὑπερβῆσθαι ἐὰν ἡ μεταρρασις αὐτῆς ἐγένετο εἰς τὴν ἑαυτὴν γλώσσαν, τὸ δὲ περιεχόμενον τῆς εἶναι οὐσιαστικῶς τὸ ἕναι μὴ ἐκείνου καὶ ἐκείνου τῆς μεταρράσεως, τῆς δημοσιουθείσης δύναμις τῆς ἀδείας. Ἡ θέσις εἰς κυκλοφορίαν πάντων τῶν ἀντίτυπων τῶν τῆς παραγράφου πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀδείας θὰ δύναται νὰ συνεχισθῆθαι μέχρις ἐξαντλήσεώς των.

7. Διὰ τὰ ἔργα, τὰ ὁποία ἀποτελοῦνται κυρίως ἀπὸ εἰκόνας, ἀδεία ἐκπονήσεως καὶ δημοσιουθῆσας μεταρράσεως τοῦ κειμένου καὶ ἀναπαράγουσθαι καὶ δημοσιουθῆσας τῶν εἰκόνας δὲν δύναται νὰ χορηγηθῆθαι ἐνία μῆνον ἐπ' ὅσον πληροῦνται ἐπίσης αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου III.

8. Οὐδεμία ἀδεία δύναται νὰ χορηγηθῆθαι δύναμις τοῦ παρόντος ἄρθρου διὰ τὴν συγγραφεὺς ἀπέσπυρ ἐκ τῆς κυκλοφορίας πάντα τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἔργου τοῦ.

9. α) Διὰ τὴν μεταρρασίαν ἔργου δημοσιουθέντος ὑπὸ ἐντοπῶν μορῶν ἢ ὑπ' οἰκονομικῶν ἐτέρων ἀνάλογων μορῶν ἀναπαράγουσθαι δύναται ἐπίσης νὰ χορηγηθῆθαι ἀδεία εἰς ὄργανισμὸν ραδιοφωνίας, ἔχοντα τὴν ἔξω τῶν εἰς χώραν προβλεπόμενης εἰς τὴν παράγραφον 1), κατοπίν αἰτήσεως ὑποβληθεῖσας εἰς τὴν ἀρμόδιαν ἀρχὴν τῆς χώρας ταύτης ὑπὸ τὴν ἐν λόγω ὄργανισμῷ, ἐφ' ὅσον πληροῦνται ἀκαταίτη αἱ ἀκόλουθοι προϋποθέσεις:

i) Ἡ μεταρρασις γίνεται ἐξ ἀντιτύπου παραχθέντος καὶ ἀπαικτικῶν συμφέροντος πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς ἐν λόγω χώρας.

ii) Ἡ μεταρρασις δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆθαι μόνον διὰ τὰς προοριζόμενας διὰ τὴν ἐκπαίδεσιν ἐκπομπῆς ἢ διὰ τὴν μετέδοσιν πληροφοριῶν ἰασημονικῶν ἢ τεχνικῶν χαρακτῆρος, προοριζόμενης δι' ἡμεροσημίουσας συσκευασμένον ἐπιγύλιματος.

iii) Ἡ μεταρρασις χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς διὰ τῶν εἰς τὸ σημείον ii) ἀπαριθμομένων σκοποῦ εἰς ἐκπομπῆς νεύματας γονομαίας καὶ προοριζόμενης διὰ τῶν δικαιοδοσιῶν ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τῆς ἐν λόγω χώρας, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐκπομπῶν, αἱ ὁποιαὶ γίνονται δι' ἠχητικῶν ἢ ὁπτικῶν ἐγγραμῶν, πραγματοποιοῦμένης νεύματας καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ τοιαύτας ἐκπομπῶν.

iv) Ἄκαταίτη αἱ πραγματοποιοῦμεναι χρήσεις τῆς μεταρράσεως οὐδὲν κερδοσκοπικῶν χαρακτῆρος ἔχουν.

β) Ἡχητικῶν ἢ ὁπτικῶν ἐγγραμῶν μὲς μεταρράσεως ἐκπομπῆσιν ὑπὸ ὁργανισμῶν ραδιοφωνίας ὑπὸ τὸ κράτος ἀδείας χορηγούμενης δύναμις τῆς παρόσης παραγράφου δύναται, διὰ τὸς σκοποῦς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προϋποθέσεων, αἱ ὁποιαὶ ἀπαριθμοῦνται εἰς τὸ ὄδισον α) καὶ ἐν συμφωνίᾳ μὴ τὸν ὄργανισμὸν ταύτων, νὰ χρησιμοποιηθῶν ἐπίσης ὑπὸ πάντων ἐτέρων ὄργανισμῶν ραδιοφωνίας, ἔχοντων τὴν ἔξω τῶν ἐν τῇ χώρῃ, τῆς ὁποίας ἡ ἀρμόδια ἀρχὴ ἐχορήγησε τὴν ἐν λόγω ἀδείαν.

γ) Ἐπ' ὅσον τηρηθῶν πάντα τὰ κριτήρια καὶ αἱ προϋποθέσεις αἱ ὁποιαὶ ἀπαριθμοῦνται εἰς τὸ ὄδισον α), δύναται ἐπίσης νὰ χορηγηθῆθαι ἀδεία εἰς ὄργανισμὸν ραδιοφωνίας διὰ τὴν μεταρρασίαν παντὸς κινῆσαν ἐναυμακτικῶν εἰς ὄπτικον—ἀκουστικῶν μῆτον καὶ δημοσιουθῆσας μόνον διὰ σχολικῶν καὶ πανεπιστημιακῶν χρεῖων.

δ) Ἐν τῇ ἐπιφύλαξιν τῶν ὄδισίων α) καὶ γ), αἱ διατάξεις τῶν προηγούμενων παραγραφῶν ἐφαρμόζονται διὰ τὴν χορηγίαν καὶ τὴν χρεῖων πᾶσας ἀδείας χορηγούμενης δύναμις τῆς παρόσης παραγράφου.

Ἄρθρον III.

1. Πᾶσα χώρα, ἡ ὁποία ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐπιτελοῦσθαι τὴν προβλεπόμενην εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον εὐχρίστια, θὰ δικαιού-

"Άρθρον 36.

1. Πάντα χώρα, συμβαλλάντων μέρος της παρούσης Συνθήκης, αναλαμβάνει την υποχρέωση όπως λάβη μέτρα προς το Σύνταγμα της, το άκραιμότερα μέτρα προς εξασφάλιση της εφαρμογής της παρούσης Συνθήκης.

2. Ένωσεται ότι, όταν χώρα τις καθοριστάς δεσμευμένη από της παρούσης Συνθήκης, θέλει να είναι εις θέση συμφωνίας προς την εσωτερικήν νομοθεσίαν αυτής, να καταστήσει εφαρμοστέας τας διατάξεις της παρούσης Συνθήκης.

"Άρθρον 37.

1. α) Η παρούσα Σύμβασις υπογράφεται εις έν μόνον έπιπέδον εις την ελληνικήν και την γαλλικήν γλώσσας και ότι τήν έπιπέδωσιν της παραγράφου 2) κατατίθεται παρά τήν Γενικήν Διευθύνσιν.

β) Έπίσημα κείμενα κατατίθενται υπό τήν Γενικήν Διευθύνσιν, κατόπιν συνεννοήσεων μετά των ενδιαφερομένων χωρών εις τας γλώσσας γερμανικήν, αραβικήν, ισπανικήν, ιταλικήν και πορτογαλικήν, και εις τας λοιπάς γλώσσας τας όποιαις θά έπιθυμούν ή Συνελεύσεις.

γ) Έν κελεύσεται άμεταβιβάσιμος επί της έφαρμογής των διαφόρων κειμένων, θά ίσχύη τή γαλλικήν κείμενον.

2. Η παρούσα πράξις παραμένει άνακτιή προς υπογραφήν μέχρι της 31 Ιανουαρίου 1972. Μέχρι της ημερομηνίας ταύτης, τή άναφερόμενον εις τήν παράγραφον 1) άντίστοιχά θά εφείκται κατατεθειμένων παρά τή Κυβερνήσει της Γαλλικής Δημοκρατίας.

3. Ο Γενικός Διευθυντής διατίθεται δύο έπικυρωμένα αντίγραφα τών υπογεγραμμένων κειμένων της παρούσης πράξεως εις τας Κυβερνήσεις καπών των χωρών της Ένώσεως και κατόπιν αίτήσεως, εις τήν Κυβερνήσει πάσης έτέρας χώρας.

4. Ο Γενικός Διευθυντής παραδίδει τήν παρούσαν πράξιν προς καταχώρησιν εις τήν Γραμματείαν του Οργανισμού Έθνικών Έθνών.

5. Ο Γενικός Διευθυντής γνωστοποιεί εις τας Κυβερνήσεις καπών των χωρών της Ένώσεως τας υπογράφας, τας καθυπόδειξις όργανων έπικυρώσεως ή προεγκρίσεως και δηλώσεως περιλαμβανόμενων εις τήν έργασία ταύτη ή γεννημένων κατ' έφαρμογήν των άρθρων 28, 1 γ), 30, 2) α) και β) και 33, 2), τήν έναρξιν ίσχύος εσωκοινώς διατάξιως και τας γνωστοποιήσεως νομοσχεδίων κατ' έφαρμογήν των άρθρων 30 β), 31, 1), και 2), 33, 3) και 38, 1), ως και τας άναφερόμενάς εν τώ παραρτήματι γνωστοποιήσεως.

"Άρθρον 38.

1. Αι χώραι της Ένώσεως, αίτινες έν έχουν έπικυρώσει τήν παρούσαν πράξιν ή έν προσηκόρσαν εις αυτήν και έν δεσμεύονται υπό των άρθρων 22 έως 26 πράξεως της Συναλεύσεως ταύτης, μέχρι της 26' Απριλίου 1975, να άπέχουν έφ' όσον άποβήσονται ταύτα, τά έπί τών έν λόγω άρθρων προέπιπτον δικαιοσύνη, ως έν έπιπέδωσιν εις τούτων. Πάντα χώρα, ή όποια έπιθυμεί να άσκησθ ή έν λόγω δικαιοσύνη, κατατίθει προς ταύτα, παρά τήν Γενικήν Διευθυντήν έγγραφο γνωστοποιών ή όποια άρχεται ίσχύουσα κατά τήν ήμεραν της λήξεως της. Αι ταύταις χώραι θεωρούνται μέλη της Συνελεύσεως μέχρι της ήμερας ταύτης.

2. Έφ' όσον χρόνον όλαι αι χώραι της Ένώσεως έν κατέστησαν μέλη της Οργανώσεως, τή Διεθνεί Γραφείον της Οργανώσεως όνομαρ έπίσης ως Γραφείον της Ένώσεως και ή Γενικήν Διευθύνσιν ως Διευθύνσιν τού Γραφείου ταύτου.

3. Όταν πάσι αι χώραι της Ένώσεως κατέστησαν μέλη της Οργανώσεως τή δικαιοσύνη, αι ίσχυρούσαι και τή νομοθετικά στοιχεία τή Γραφείου της Ένώσεως περιφέρονται εις τή Διεθνεί Γραφείον της Οργανώσεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

"Άρθρον 1.

1. Πάντα χώρα θεωρομένη συμφώνως προς τήν πρακτική της Γενικής Συνελεύσεως των Έθνικών Έθνών, ως χώρα

έν άνακτιίξει, ή όποια έπικυρώνει τήν παρούσαν πράξιν και της όποιας τή παρών Η παράρτημα άπτελεί άναπόσπαστον μέρος ή ή όποια προηγοεί εις αυτήν και λαμβανόμενον έφ' όσον της οικονομικής καταστάσεως της και των κοινωνικών ή δημοκρατικών άνάγκων της, έν θεωρεί ότι είναι εις θέση, εις τή άμεσον μέλλον, να λάβη τά κατάλληλα μέτρα προς έξασφάλισιν της προτάσεως πάντων των δικαιωμάτων, ως ταύτα προβλέπονται εις τήν παρούσαν πράξιν, όντασι, διά γνωστοποιήσεως, κατατεθειμένων παρά τή Γενικήν Διευθύνσιν, κατά τών χρόνων της καταθέσεως του όργανου έπικυρώσεως ή προεγκρίσεως αυτής ή, υπό τήν έπιπέδωσιν του άρθρου V, 1 γ), εις πάντα μεταγενέστερον χρόνον, να δηλώσθ ότι θά έπιτελέσθ τήν όχέρην αν τήν προβλεπόμενον εις τώ άρθρον II ή τήν προβλεπόμενήν εις τώ άρθρον III ή άμεταρτάς τας όχέρειας ταύτας. Δύνεται, άντι να έπιτελέσθ τήν προβλεπόμενήν εις τώ άρθρον II όχέρην, να προθ ή τήν δήλωσιν συμφωνίας προς τώ άρθρον V 1 α).

2. α) Πάντα δήλωσις, γενομένη κατά τώδ όρον της παραγράφου 1) και γνωστοποιημένη παρά τήν έπίσημην δικαιοσύνην περίοδο άπό της έναρξεως ίσχύος των άρθρων 1 έως 21 και του καπώντος II παραρτήματος συμφώνως προς τώ άρθρον 28, 2), παραμένει έν ίσχύι μέχρι της λήξεως της έν λόγω περιόδου. Δύνεται να άναυθισθ, έν όλοι ή έν μέρος, άφ' έτέρας έπιθυμώμενης περιόδους όλοι ή/και διά γνωστοποιήσεως κατατεθειμένης παρά τή Γενικήν Διευθύνσιν έπί τας πάσι αιμαίον, κατ' άνώτατον όρον, άλλ' όχι ήλιγότερον των τριών μηνών παρά της έκπνεως της τριμήνου δικαιοσύνης περιόδου.

β) Πάντα δήλωσις γενομένη κατά τώδ όρον της παραγράφου 1) και γνωστοποιημένη μετά τήν έκπνευσν δικαιοσύνης περίοδο άπό της έναρξεως ίσχύος των άρθρων 1 έως 21 και του καπώντος II παραρτήματος συμφώνως προς τώ άρθρον 28, 2), παραμένει έν ίσχύι μέχρι της έκπνεως της τριμήνου δικαιοσύνης περιόδου. Δύνεται να άναυθισθ έν όλοι ή έν μέρος, ως προβλέπεται εις τήν δεύτεραν όρσιν του έδαριου α).

3. Πάντα χώρα της Ένώσεως, ή όποια έπιπευ να θεωρηθεί ως χώρα έν άνακτιίξει κατά τήν παράγραφον 1), έν δικαιοσύνη πλέον να άναυθισθ τήν δήλωσιν της, ως αυτή προβλέπεται εις τήν παράγραφον 2) και είτε άποούρη έπιθυμίας είτε όχι τήν δήλωσιν της, ή χώρα αύτη θέλει άπολείπει τή δυνατότητα να έπιτελέσθ τας όχέρειας, περί άν ή παράγραφος 1), είτε κατά τήν έκπνευσν της τριμήνου δικαιοσύνης περιόδου είτε τρία έτη άφού θά έχη παύσει να θεωρηθεί ως χώρα έν άνακτιίξει, έφαρμοζόμενης της εφάρμοσης λιγότεροσ θεωρησίας.

4. Όταν καπ' έν χρόνον ή δήλωσις ή γενομένη κατά τώδ όρον της παραγράφου 1) ή της παραγράφου 2) παύει να ίσχύη όπαρχει άπόβημα άντίστοιχον παραγράφου κατά τήν διάρκειαν ίσχύος όθείας, χορηγηθείσας δυνάμει των διατάξεων του καπώντος Παραρτήματος τού ταύτου άντίστοιχα θά θήνεται να έπιτελέσθ, άν καλύτερόντα μέχρις εξαντλήσεως των.

5. Πάντα χώρα, ή όποια δεσμεύεται υπό των διατάξεων της παρούσης πράξεως και κατόπιν δήλωσιν ή γνωστοποιήσιν, συμφώνως προς τώ άρθρον 31, 1) περί της έφαρμογής της έν λόγω πράξεως εις ίδιότερον έδαφος τού όποιου ή κατάστασις δύνεται να θεωρηθ ή ως άνάλογη έκείνης των χωρών, περί άν ή παράγρ. 1), δύνεται, άναντι τού έδαφους ταύτου, να προθ εις τήν δήλωσιν της παραγράφου 1) και εις τήν γνωστοποιήσιν άναμυστως, περί ή ή παράγραφου 2). Έφ' όσον θά ίσχύη ή δήλωσις αύτη ή ή γνωστοποιήσιν αύτη, αι διατάξεις τού καπώντος Παραρτήματος θά έφαρμόζονται εις τώ έδαφος τού όποιου ήγίνετο.

6. α) Τό γεγονός ότι χώρα τις έπιτελείται μέλη έν τών έν παραγράφου 1) όχέρων έν έντεταρτί εις έτέραν χώραν να ζώσι εις τή έργα των όποιων ή χώρα προεπιπτον είναι ή πράξις ως άνω χώρα, προτείνεται κατωτέρω έκάλει, τήν όποιαν υποχρεούται να παράσθ συμφώνως προς τώ άρθρο 1 ή έως 20.

ται εν δικαιοτατεί τω εις τω άρθρον Η προεβλεπόμενον αποκλειστικόν δικαίωμα άναπαργαγής δια καθ'εστωτάς μη αποκλειστικόν και μη έκχωρητέον άδειών, χορηγούμενων υπό της αρμοδίας άρχής υπό τούς κατωτέρω όρους και συμφώνως προς τω άρθρον IV.

2. α) Ένδει έργου, δια τω όποιον τω παρόν άρθρον τυγχάνει έφαρμογής, δύναται της παραγράφου Γ) και εις τήν περιπτώσιν κατά τήν έκποσιν.

β) Τής περιόδου τής έρευνας εις τήν παράγραφον Η) και ύπολογίζομένη από της πρώτης δημοσιεύσεως συγκεκριμένης έκδόσεως τοιούτου έργου ή

α) μικροτέρα περίοδος έρευνήσεως υπό της ένδεικτικής νημερολογίας της εν παραγράφω I) χώρας και ύπολογίζομένη από της αυτής ημερομηνίας, εάν έχουν διατεθή προς άλλωσιν έντιμωσιν της έκδόσεως ταύτης εν τή χώρα αύτῃ, προς κάλυψιν των άναγκών εις τω όφωδω κοινού εις της σχολικής και πανεπιστημιακής εκπαίδευσως, υπό τω κατώτερο τω δικαιοκώμω άναπαργαγής ή μη τήν συναισιν αύτου, εις τήν συγκεκριμένην περίοδον ή άποία είναι εν χρώτι εν τή εν λόγω χώρα δι' άνάλογα έργα, πώς πολιτής της εν λόγω χώρας θα δύναται να λάβη άδειαν άναπαργαγής και δημοσιεύσεως της έκδόσεως ταύτης, εις τήν τμήν αυτήν ή εις κατωτέρω τμήν, προς κάλυψιν των άναγκών της σχολικής και πανεπιστημιακής εκπαίδευσως.

β) Άδεια άναπαργαγής και δημοσιεύσεως έκδόσεως, ή όποία ετόθη εις κυκλοφορίαν, ώς περιγράφεται εις τω άρθρω α) δύναται έπίσης να χορηγηθή δύναται τών προεκλασίων εις τω παρόν άρθρον όρον ίδω, μετά τήν έκποσιν της έφαρμοστέας περιόδου, εάν διατιθέσθαι πλέον προς άλλωσιν έπιτηδεύσιν έντιμωσιν της έκδόσεως ταύτης, επί διαρκείαν έξι μηνών εν τή ένδιεπαρομένη χώρα προς κάλυψιν άναγκών εις τω όφωδω κοινού εις της σχολικής και πανεπιστημιακής εκπαίδευσως, εις τήν συγκεκριμένην με έκείνην, ή όποία ζητείται εν τή εν λόγω χώρα δι' άνάλογα έργα.

3. Η περίοδος, εις τήν όποιαν άναφέρεται ή παράγραφος 2) α) είναι πεπεταμένη. Έν τούτοις:

α) εις τω έργα, τω όποιω παρατίθενται θετικώς και φητικώς έπιστάσεις και τεχνολογίαν, θα είναι τριετής.

β) Διά τω έργα, τω όποιω άνήκουν εις τών χώρων της φαντασίας ώς είναι τω μυθολογία, τω ποιητικά, δραματικά και μουσικά έργα και δια τω έργα τέχνης, θα είναι έπταετής.

4. α) Είς τήν περίοδον, κατά τήν όποιαν δύναται να ληφθή, κατά τήν έκποσιν τριετούς περιόδου, ή άδεια δεν θα δύναται να χορηγηθή, δύναται τω παρόντος άρθρου, πρό της λήξεως προεβλεπόμενης έξι μηνών.

β) Από της ημερομηνίας, κατά τήν όποιαν ο αίτών έκτελεσθί τής προβλεπόμενης εις τω άρθρον IV. I) διατυπώσεως.

α) Η ίδω ή ταύτέτης ή ή διαβόσεως τού όφωδω τού δικαιοκώμω άναπαργαγής, δεν είναι γνωστή, από της ημερομηνίας, κατά τήν όποιαν ο αίτών προβάσει, ώς προβλεπόμενης εις τω άρθρον IV. 2) εις τή άποστολή των άναγράφων τής αίτήσεως της ύποβληθείσης έφ' αύτου εις τήν αρμοδίαν προς χορηγείν της άδειας άρχής.

β) Είς τās άλλας περιπτώσεις και εν τω άρθρον IV. 2) τυγχάνει έφαρμογής, ή άδεια δεν θα δύναται να χορηγηθή πρό της λήξεως προεβλεπόμενης τριών μηνών από της άποστολής άναγράφου εν τούτοις.

γ) Όδω κατά τήν διάρκειαν της προεβλεπόμενης έξι ή τριών μηνών, πριν ής τω άρθρω α) και β) έγένετο ή διαβόσεως προς άλλωσιν, ώς τούτο περιγράφεται εις τήν παράγραφον 2) α), ύπολείπει άδεια θα χορηγηθή δύναται τω παρόντος άρθρου.

δ) Όπόθεν άδειαι δύναται να χορηγηθή όταν ο συγγραφέας άπέφυγε έκ της κυκλοφορίας, άπαντα τω έντιμωσιν της έκδόσεως, δια τήν άναπαργαγής και τήν δημοσίευσιν της όποιως έκτελεθί ή άδεια.

5. Δεν θα χορηγηθή άδειαι δια τήν άναπαργαγής και τήν δημοσίευσιν μεταρραγής έργου, δύναται τω παρόντος άρθρου, εις τās άπεκλειόμενης περιπτώσεις:

α) Όταν ή περί ής πρόκειται μεταρραγής δεν έπηρεασθεί υπό τού κατώτερο τού δικαιοκώμω μεταρραγής ή με τήν συναισιν αύτου.

β) Όταν ή μεταρραγής δεν έγένετο εις γλώσσων γενικής χρήσεως εν τή χώρα, ένδει ζητείται ή άδεια.

6. Εάν έντιμωσιν έκδόσεως έργου διατίθενται προς άλλωσιν εν τή χώρα, πριν ής ή παράγραφος I) προς κάλυψιν άναγκών εις τω όφωδω κοινού εις της σχολικής και πανεπιστημιακής εκπαίδευσως, υπό τω κατώτερο τω δικαιοκώμω άναπαργαγής ή μη τήν συναισιν αύτου, εις τήν συγκεκριμένην περίοδον ή άποία είναι εν χρώτι εν τή εν λόγω χώρα δι' άνάλογα έργα, πώς έθνω χορηγηθείσιν δύναται τω παρόντος άρθρου δια διακοσμή λήξεως, ενδει έκδόσεως αύτης είναι εις τών αύτῃν γλώσσων εν τω περιεχόμενον της είναι ύποκαταστάς τω ίδωι προς έκείνην και έκείνη της δύναται της άδειας δημοσιεύσεως έκδόσεως. Η άδεια εις κυκλοφορίαν πάντων των ής παραγράφων έντιμωσιν από της λήξεως της άδειας θα δύναται να συνεχισθή μέχρις εξαντλήσεως αύτων.

7. Α) Υπό τήν έπιφύλαξιν τού άρθρου β), τω έργα, ώς προς τω όποιω έφαρμόζεται τω παρόν άρθρον είναι μόνον έργα δημοσιευόμενα δια έντυπον μορφήν ή εν άλλωσιν άναλόγων μορφήν άναπαργαγής.

β) Τω παρόν άρθρον έφαρμόζεται έπίσης εις τās έντιμωσιν άναπαργαγής κοινών όπτικώς—ακουστικώς μέσων, έφ' όσων άποσπείλων ή ένσωματωμένων προτυπωμένων έργα, και εις τās τās μεταρραγίν τω κείμενον, τω όποιον συνδυάζει αύτα εις γλώσσων γενικής χρήσεως εν τή χώρα, ένδει ζητείται ή άδεια, έφ' όσω, έννοείται, τω περι άν πρόκειται έκδοσικωστικά μέσα παρηχρησθαι και ιδιωτικοποιήσαν μόνον δια σχολικήν και πανεπιστημιακήν χρήσιν.

Άρθρον IV.

1. Πάσα άδεια έκ των άναπαρομένων εις τω άρθρον II ή τω άρθρον III δύναται να χορηγηθή μόνον εάν ο αίτών, συμφώνως προς τās διατάξεις εν ίσχυι εν τή εν λόγω χώρα, αποδείξει ότι ελήγεται παρά τού όφωδω τού δικαιοκώμω τήν συναισιν του, ίνα έκποσιν μεταρραγίν και δημοσίευσιν αύτῃν ή ίνα άναπαργή και δημοσίευσιν τή έκδοσιν κατά περίπτωση και ότι: δεν ελήγεται να λάβη τήν συναισιν αύτου ή ότι, παρά τās έν' αύτου καταβληθείσας δειούσας προποθέσεις, δεν ήβήθησιν να άναίρη αύτου, Κού' εν χρόνον άποδοθεί τήν αίτησιν ταύτην εις τών όφωδω τού δικαιοκώμω, ο αίτών όφείλει να πληροφορηθή περί τούτου πών ίδωικόν ή διωφύς κέντρον πληροφορίων, πριν ής ή παράγραφος 2).

2. Έάν ο φορέας τού δικαιοκώμω δεν άναυρέθῃ υπό τού αίτήσεως, αύτος όφείλει να άποδείξῃ, δι' άπορροσκόμω τεχνολογία και δια τυπικήσιν ύποκατάστασιν, άντιγραφή της προς τήν αρμοδίαν προς χορηγείν της άδειας άρχην, ύποβληθείσας έφ' αύτου αίτήσεως, εις τών έκδοσιν τού όποιου τού όφωδω άναγράφεται επί τού έργου και εις πών ίδωικόν ή διωφύς κέντρον πληροφορίων, τυχόν ύποβληθείσιν δια γνωστοποιήσεως, προς τούτο κατατεθείσας παρά τω Γενικώ Διευθυντώ υπό της Κυβερνήσεως της χώρας, ένδει ταυτοποιείται ότι ο έκδοσίν έχει τήν κυρίαν έπαιρίαν των έργασιών του.

3. Τῷ έργω τω υποβληθέντος δεν να άναγραφῃ έφ' ίδωι των έντιμωσιν της μεταρραγής ή της άναπαργαγής της δημοσιεύσεως υπό τω κατώτερο άδειας χορηγηθείσας δύναται τω άρθρον II ή τω άρθρω III. Ό τίτλος τού έργου δεν να άναγράφεται έφ' ίδωι των έντιμωσιν τούτου. Έάν πρόκειται περί κτισσομωσιν, ο φητικώσιν τίτλος τού έργου δεν, εν τούτοις περιλαμβάνεται, να άναγραφῃται έφ' ίδωι αύτων.

4. α) Η άδεια άδειαι χορηγηθείσας δύναται τω άρθρω II ή τω άρθρω III δεν θα κάλυψιν τήν εξαγωγήν έντιμωσιν, θα ίσχυθῃ με μόνον δια τήν δημοσίευσιν της μεταρραγής ή της άναπαργαγής, κατά περίπτωση, εις τω έντιμωσιν τού ίδωίσεως της χώρας, ένδει ή άδεια αύτη έκτελεθῃ.

β) Από τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου α) δύνανται να θεωρηθούν ως εξαγωγική ή αποστολή άνωτέρω ειδή θάλασσας δύνανται από την χώρα ήτις, διά τὸ εἶδος τοῦτο, προέβη εἰς θέλησιν μεταφορᾶς πρὸς τὸ ἄρθρον 1.5).

γ) Ὅταν κυβερνητικὸς ὄργανισμὸς ἢ πῶς ἄλλος δικαστικὸς ὄργανισμὸς χώρας, ἢ ἑποὶ ἐφαρμόζει, συμφωνίας πρὸς τὸ ἄρθρον II, δύνανται ἐπιπέσειν μεταρρυθμίσεις εἰς ἑτέραν γλώσσαν πλὴν τῆς ἀγγλικῆς τῆς ἰταλικῆς ἢ τῆς γαλλικῆς ἀποστέλλει ἀντίτυπα τῶν δημοσιευθέντων, ὅπως καὶ τοιαύτης φύσεως μεταρρυθμίσεις εἰς ἑτέραν γλώσσαν, ἢ τοιαύτη ἀποστολή δύνανται θεωρηθῆναι ὡς τὸς σκοπούς τοῦ ἄρθρου α). εἰς ἀποτέλεσμα ἑξαγωγῆν, ἢ ἐν πλεονεκτήματι ἔσονται οἱ ἀποδεδειγμένοι προνόμιοι:

ι) Οἱ παραλήπται εἶναι ἰθαῦται, πολῖται τῆς χώρας, τῆς ὁποίας ἡ ἀρμόδια ἀρχὴ ἐχορήγηται τὴν ἀδειαν, ἢ ὄργανισμοὶ ἀποτελούμενοι ἐκ τοιοῦτων πολιτῶν.

ii) Τὰ ἀντίτυπα χρησιμοποιοῦνται μόνον διὰ σχολικῆν καὶ πανεπιστημιακῆν χρῆσιν καὶ δι' ἔρτυναν.

iii) Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀντιτύπων ἢ ἡ μεταγενεστέρω δημοσίωσιν αὐτῶν εἰς τοὺς παραλήπτας οὐδέναν κερδοσκοπικὸν χαρακτῆρα εἶχει καὶ

iv) ἡ χώρα, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀποστέλλονται, τὰ ἀντίτυπα, συνήδη συμφωνοῦν, μετὰ τῆς χώρας τῆς ὁποίας ἡ ἀρμόδια ἀρχὴ ἐχορήγηται τὴν ἀδειαν, ἵνα ἐπιτηρήσῃ τὴν παραλαβὴν ἢ τὴν διανομὴν ἢ ἀμετάφραστον τῆς ἐνεργείας ταύτης, ἢ διὰ Κυβερνήσεως τῆς τελευταίας ταύτης χώρας γνωμοδοτήσῃ εἰς τὴν Γενικὴν Διευθυντὴν τὴν τοιαύτην συμφωνίαν.

5. Πάν ἀντίτυπον δημοσιευμένον ὑπὸ τὸ κράτος ἀδείας, χορηγηθείσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου II ἢ τοῦ ἄρθρου III, δύνανται περιεχθῆναι, ἐν τῇ κατάλληλῃ γλώσσῃ δημοσιευθῆσιν ὅτι τὸ ἀντίτυπον εὐτεταί εἰς κυκλοφορίαν μόνον ἐν τῇ γῆρῃ ἢ τῷ ἕδαρσι, εἰς τὸ ἔθνος ἐφαρμόζον ἢ ἐν λόγῳ) ἀδειαν.

6. α) Ὅλ᾽ ἀληθοῦς εἰς ἔθνην ἀδείαν καταλλήλα μέτρα εἶναι:

ι) Ἡ ἀδειαν περιλάβῃ ὑπὲρ τοῦ φορέως τοῦ δικαιώματος μεταρρυθμίσεως ἢ ἀνεπαρκατωγῆς, κατὰ περίπτωσιν, ἀμείνων δικαιῶν καὶ συμφωνοῦν πρὸς τὴν κλίμακάν τῶν κανονικῶν καταβαλλομένων ἀμειβῶν ἐν τῇ περίπτωσιν ἀδειῶν ἐλευθέρως δημοσιευομένων μεταξὺ τῶν ἑνδιαφερομένων εἰς τὰς δύο ἢ τὴν ἑνὴν χώρας καὶ

ii) Ἐξαρτιζομένην ἢ πληρωμὴν καὶ ἡ μεταρρῆ τῆς ἀμειβῆς ταύτης. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἰθνηκὸν συναλλαγματικῆς ρύσεως, ἡ ἀρμόδια ἀρχὴ δὲν δύναται φοροδοτικῆς, προσφερομένης εἰς τοὺς διωκόμενους μηχανισμούς, διὰ τὴν ἑξαρτιζομένην μεταρρῆ τῆς ἀμειβῆς τῆς νόμισμα διωκόμενους μεταρρῆ τῆς εἰς τὸν ἰσοδυναμοῦν αὐτοῦ.

β) Ὅλ᾽ ἀληθοῦς καταλλήλα μέτρα ἐν τῷ πλαισῷ τῆς ἰθνηκῆς νομοθεσίας, ἵνα ἑξαρτιζομένη ἀρμόδιος μεταρρῆ τοῦ ἔργου ἢ ἀμετάφραστον τῆς περι τῆς πρόμισμα ἐκδόσεως, κατὰ περίπτωσιν.

Ἄρθρον V.

1. α) Πᾶσα χώρα δικαιοδοτομένη ἐν ἐκλόγῃ δυνάμει διὰ ἐπιτελεσθῆναι τὴν προβλεπόμενὴν εἰς τὸ ἄρθρον II ἐπιτηρήσῃ δυνάμει, ὅπως ἐπιτηρήσῃ τὴν παρούσαν πράξιν ἢ προηγουμένη εἰς αὐτήν, ἀπὸ τὴν πρὸς εἰς τοιαύτην θέλησιν:

i) Νὰ πρὸς, εἰς ἑνὴν χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 30.2) α), εἰς θέλησιν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διατάξεως ταύτης εἰς τὴν ἀρμόδιον τὸ δικαιοκὸν μεταρρῆ τῆς.

ii) Νὰ πρὸς, εἰς ἑνὴν χώρας εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 30.2) α), πρὸς εἰς τὴν ἑνὴν χώρας εἰς τὴν πρὸς τὴν ἑνὴν, εἰς θέλησιν, ὡς προβλεπόμενὸν ὑπὸ τῆς πράξεως ὁρίσσει τοῦ ἄρθρου 30.2) β).

β) Εἰς τὴν περίπτωσηὴν χώρας, ἢ ἑποὶ ἔσονται νὰ θεωρηθῆται εἰς χώρα ἐν ἀναπόσει, ὡς προβλεπόμενὸν εἰς τὸ ἄρθρον 1.1) θέλησιν ὑπομνήσας μεταρρῆ πρὸς τὴν παρούσαν πράξιν παραμένει ἰσχυρὰ μέχρι τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ἰσχύον ἄγειν ἢ ἐφαρμόσει κατὰ τὸ ἄρθρον 1.3) προεδρία.

γ) Πᾶσα χώρα, ἢ ἑποὶ πρὸς εἰς θέλησιν συμφωνοῦν πρὸς τὴν παρούσαν πράξιν, δύνανται νὰ ἐπιτελεσθῇ μεταγενεστέρως τὴν προβλεπόμενὴν εἰς τὸ ἄρθρον II ἐπιτηρήσῃ. ἔσονται καὶ ἐν ἀναπόσει τὴν ἐν λόγῳ θέλησιν.

2. Ὑπὸ τὴν ἐπιτηρήσῃ τῆς παραγράφου 3) πᾶσα χώρα, ἢ ἑποὶ ἐπιτελεσθῇ τὴν προβλεπόμενὴν εἰς τὸ ἄρθρον II ἐπιτηρήσῃ, δύνανται νὰ πρὸς μεταγενεστέρως εἰς θέλησιν συμφωνοῦν πρὸς τὴν παραγράφου 1).

3. Πᾶσα χώρα, ἢ ἑποὶ ἔσονται νὰ θεωρηθῆται, ὡς χώρα ἐν ἀναπόσει, ὡς προβλεπόμενὸν εἰς τὸ ἄρθρον 1.1) ὄλ᾽ ἔσονται. Δύο εἶναι τὸ ἀρμόδιον πρὸ τῆς ἑξέσεως τῆς ἐφαρμόσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 30.2) β) πρὸς ὅπως πρὸς τὸ γνηθῆσιν εἰς δὲν πρόμισμα περι χώρας εἶναι πρὸς τὴν ἑνὴν. Ἡ θέλησιν αὐτῆς ἔσονται ἰσχυρὰ κατὰ τὴν ἑνὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἄγειν ἢ ἐφαρμόσει κατὰ τὸ ἄρθρον 1.3) προεδρία.

Ἄρθρον VI.

1. Πᾶσα χώρα τῆς ἑνωθείσης δυνάμει, νὰ ἐκλόγῃ ἀπὸ τῆς ἐφαρμόσεως τῆς παρούσης πράξεως καὶ εἰς πάντα γῆρον πρὸς τὴν ἀρμόδιον ἢ τὸν ἄρθρον 1 εἰς 2) καὶ ἀπὸ τὸν παρόντος παραρτήματος:

α) Ἐὰν πρόμισμα περι χώρας, ἢ ἑποὶ δὲν ἰθακαιοῦν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1 εἰς 2) καὶ ἀπὸ τὸν παρόντος Παραρτήματος. Ὅλ᾽ ἰθακαιοῦν νὰ ἰθακαιοῦν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1) ἐνεργείας. εἰς δὲ ἐφαρμόσει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου II ἢ τοῦ ἄρθρου III ἢ καὶ ἀμετάφραστον τὸ ἔργον, τὸν ὁποῖον ἡ χώρα προβλεπόμενὸν εἶναι ἡ χώρα, ἢ κατ' ἐφαρμόσει τὸ κατὰ τὸν ὁποῖον ii), ἀποδεδειγμένη τὴν ἐφαρμόσει τὸν ἄρθρον τοῦτον εἰς τοιαύτα ἔργα ἢ ἡ ἐπιτελεσθῆναι ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1 εἰς 2) καὶ ἀπὸ τὸν παρόντος Παραρτήματος.

Ἡ τοιαύτη θέλησιν δύνανται νὰ ἀναφῆται εἰς τὸ ἄρθρον V ἀπὸ τὸ ἄρθρον II.

ii) Ὅτι ἀποδεδειγμένη τὴν ἐφαρμόσει τὸν παρόντος Παραρτήματος εἰς ἔργα, τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ χώρα προβλεπόμενὸν, ὑπὸ τῶν χωρῶν ἢ ὁποῖα πρὸς εἰς θέλησιν, δυνάμει τοῦ ὡς ἑνὸς σημείου i) ἢ εἰς γνωμοδοτήσῃ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου I.

2. Πᾶσα θέλησιν κατὰ τὴν παραγράφου 1) δύνανται νὰ γίνῃ ἰσχυρὰ καὶ νὰ καταπέσει πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν. Ἀρχαίτη ἰσχυρὰ ἀπὸ τῆς ἐφαρμόσεως τῆς καταπέσειας αὐτῆς.

Ἡ πρὸς πίστιναι ταῦτα, οἱ ἐπιτηρηθέντες δυνάμει ἑξουσιοδοτημένοι πρὸς τοῦτο, ἐπιτηρήσαν τὴν παρούσαν πράξιν τῆς 21ης Ἰουλίου 1971 ἢ πρὸς εἰς ἑπιτηρήσῃ ἀπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν κατωτέρω 28 χωρῶν: Ὁμοσπονδικὴ Δημοκρατία Γερμανίας, Βραζιλία, Καναδῶν, Κιούβης, Κύπρος, Λατβία, Ἑλβετικὸς, Ἰσπανία, Ἰταλία, Γαλλία, Οὐγγαρία, Ἰσραὴλ, Ἰσπανία, Λίθουαν, Λουξεμβούργου, Μάλδων, Μεξικῶν, Μονακῶν, Κάτω Χώρων, Αὐστρὶα Δημοκρατία τοῦ Κορσῆ, Ἑνωμένον Βασίλειον, Ἀγρία, Ἑβρα, Σουηθία, Σουηθία, Ἑλλάς, Τυνησία, Ἑνωμένον Βασίλειον.

Συμφωνοῦν πρὸς τὸ ἄρθρον 37, ἢ Σημειώσεις παραμένει ἰσχυρὰ κατὰ τὴν ἐφαρμόσει μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1972.

Ἐγένετο ἐν Ἡερσίνε τῆς 21 Ἰουλίου 1971

53542

15. VI. 83

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΚΤΗ
47

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1347. Κύρωση της Συνθήκης του Ναϊρόμπι για την προστασία του ολυμπιακού συμβόλου. / 1
1348. Διάλυση του Ν.Π.Δ.Δ με την επωνυμία «Άρμα Θέτιδος» και άλλες διατάξεις. / 2

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1347

Κύρωση της Συνθήκης του Ναϊρόμπι για την προστασία του ολυμπιακού συμβόλου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρώνει και εκθέτουν τον κατωτέρω υπό της Βουλής, ψηφισθέντα νόμο:

Άρθρο Πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που δίνει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συνθήκη του Ναϊρόμπι για την προστασία του ολυμπιακού συμβόλου που υπογράφηκε στο Ναϊρόμπι στις 26 Σεπτεμβρίου 1981, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στη Γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην Ελληνική έχει ως εξής :

Traité de Nairobi
concernant la protection
du symbole Olympique

adopté à Nairobi le 26 septembre 1981

CHARTRE 1

Dispositions de fond

Article premier : Obligation des Etats

Tout Etat partie au présent Traité est tenu, sous réserve des articles 2 et 3, de refuser ou d'invalider l'enregistrement comme marque et d'interdire, par des mesures appropriées, l'utilisation comme marque ou autre signe, à des fins commerciales, des tout signe constitué par le symbole olympique ou contenant ce symbole, tel que défini dans la Charte du Comité international olympique, sauf avec l'autorisation du Comité international olympique. Ladite définition et la représentation gra-

Article 2 : Exceptions à l'obligation

1) L'obligation prévue à l'article premier ne s'impose à aucun Etat partie au présent Traité en ce qui concerne

i) une marque constituée par le symbole olympique ou contenant ce symbole, lorsque cette marque a été enregistrée dans cet Etat avant la date d'entrée en vigueur du présent Traité à l'égard de ce dernier ou durant toute période pendant laquelle, dans ledit Etat, l'obligation prévue à l'article premier est considérée comme suspendue en vertu de l'article 3 :

ii) la continuation de l'utilisation dans cet Etat, à des fins commerciales, d'une marque ou d'un autre signe constitué par le symbole olympique ou contenant ce symbole, par toute personne ou entreprise ayant licitement commencé à utiliser ainsi ce symbole dans ledit Etat avant la date d'entrée en vigueur du présent Traité à l'égard de ce dernier et durant toute période pendant laquelle, dans ledit Etat, l'obligation prévue à l'article premier est considérée comme suspendue en vertu de l'article 3.

2) Les dispositions de l'alinéa 1) i) sont également applicables aux marques dont l'enregistrement produit effet dans l'Etat en vertu d'un enregistrement effectué dans le cadre d'un traité auquel ledit Etat est partie.

3) Toute utilisation autorisée par la personne ou entreprise visée à l'alinéa 1) ii) est considérée, aux fins dudit alinéa, comme une utilisation par ladite personne ou entreprise.

4) Aucun Etat partie au présent Traité n'est tenu d'interdire l'utilisation du symbole olympique lorsque ce symbole est utilisée dans les moyens de communication de masse à des fins d'information sur le mouvement olympique ou ses activités.

Article 3 : Suspension de l'obligation

L'obligation prévue à l'article premier peut être considérée comme suspendue par tout Etat partie au présent Traité pendant toute période pour laquelle aucun accord n'est en vigueur entre le Comité international olympique et le Comité national olympique dudit Etat quant aux conditions dans lesquelles le Comité international olympique autorisera l'utilisation du symbole olympique dans cet Etat et quant à la part revenant audit Comité national olympique sur les recettes perçues par le Comité international olympique au titre desdites

ω AP υποβλήσονται της αποτίμησης του Γκουρνού Έρικης Πατρίκις και Θερμιακίαν με αριθμό 103765/328/13.9.1958 (ΦΕΚ 255/Β/1958), καταργείται η ειδικότητα της δραματικής τέχνης.

2. Καταργούνται αυτοδίκαια δύο μόνιμες θέσεις του κλάου ΑΡ4 κούρτιαν Β' Τάξεως με βαθμούς 70—80 του ραβδικού Όδειου Θεατρικού, τις οποίες κατέχουν διπλωματούχοι ειδικότητας δραματικής τέχνης, που είχαν προσληφθεί για τις ανάγκες της σχολής δραματικής τέχνης.

3. Οι κάτοχοι των θέσεων, που καταργούνται, απολύονται αυτοδίκαια. Για την απόλυση τους εκδίδεται διαπιστωτική κάρτη του Γκουρνού Πολιτισμού και Ύψιστων, βεβαιωκή της πραγματικής και συντάξιμης υπηρεσίας τους.

Άρθρο 13.

1. Το τρίτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 14 του Ν. 1158/981 περί οργανώσεως και διοικήσεως σχολών Άνωτέρων Λυκειακής Έκπαίδευσης κ.λπ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι άποστολές στις διαμερειακές από τις Σχολές και Επιτερείς εξειδικευμένης τριτοετής σπουδής δεν επαναλαμβάνονται τα μαθήματα της τάξεώς τους, αλλά παραμένονται την επίσημη εξεταστική περίοδο και εξετάζονται μόνο στα μαθήματα στα οποία απέτυχαν».

2. Οι προβλεπόμενες για την έγγραφη σπουδαιών και τη ήδη λειτουργίας των Ιδιωτικών σχολών Δραματικών, Χορού και Κινηματογράφου, που προβλέπονται από την παρ. 1 του άρθρου 27 του Ν. 1158/1981, παρατείνονται κατά δύο χρονικά έτη.

Άρθρο 14.

Καταργούνται από τη δημοσίευση του νόμου αυτού:

α) Οι διατάξεις των άρθρων 23 και 24 του Ν. 1076/990 περί μονομορφώσεως μουσικών των Κρατικών Όρχηστών Άδωνη και Θεατρικών κ.λπ.·

β) Οι διατάξεις του Π.Δ. 617/1981 περί αρμοδιοτήτων των Γενικών Διευθυντών και των Καλλιτεχνικών Διευθυντών των Κρατικών Θεάτρων·

γ) Οι διατάξεις του άρθρου μόνου του Ν. 113/1945 περί απώλειας της Έθνικής Λογικής Σκηνής εις το Γκουρνού Έρικης Πατρίκις και Θερμιακίαν, του άρθρου 7 του Ν. 4970/1964 περί βιώσεως Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος και βιώσεως Τριτοετών τινών του Έθνικού κέντρου και της Έθνικής Λογικής Σκηνής και του άρθρου 5 του Ν.Δ. 80/1946 περί του Έθνικού Θεάτρου.

δ) Οι διατάξεις του Ν. 418/1976 και κάθε διάταξη, οι οποίες κατ' εξουσιοδότηση του νόμου αυτού.

Άρθρο 15.

1. Η ισχύς των άρθρων 6, 7, 8, 10 και 17 έως και 22 του Ν. 1158/1981 περί οργανώσεως και διοικήσεως Σχολών Άνωτέρων Καλλιτεχνικής Έκπαίδευσης κ.λπ.· επεκτείνεται και στις ερασιτεχνικές Σχολές Χορού.

2. Διπλωματούχοι ή πτυχιούχοι ενός Τμήματος των Άνωτερων Σχολών Καλλιτεχνικής Έκπαίδευσης του Ν. 1158/81 περί οργανώσεως και διοικήσεως Σχολών Άνωτέρων Καλλιτεχνικής Έκπαίδευσης κ.λπ.· είναι να κατατάσσονται, κατόπιν κατασκευαστικής εξέτασης, που διενεργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ίδιου νόμου, μέχρι και το τέλος της άλλου Τμήματος της ίδιας τάξης.

Άρθρο 16.

1. Με κοινή απόφαση των Γουρνού Έπιτερείων και ολιγομελούς και Ύψιστων και μετά από σύμφωνη γνώμη του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου και γνώμη της πτυχής Βραβείας Αρχαιολογίας επιτρέπεται η παραχώρηση ερασιτεχνικής τοπικής αυτοδιοικήσεως της χρήσης των

αρχαιολογικών άκονητών και κάθε άκονητος και χώρος του Έλληνικού Δημοσίου που τελεί υπό την αρμοδιότητα των αρχαιολογικών υπηρεσιών του Κράτους και έρκεται στην περιφέρεια των παραπάνω βραμιών.

2. Η απόφαση ερίζει με εκπονή, τη διάρκεια καθώς και το ύψος της παραχώρησης, που η παράδότη τους επιφέρει την ανάκληση της απόφασης. Στους όρους αυτούς περιλαμβάνονται υποχρεωτικά η επιστροφή των άκονητών από την άρμόδια τοπική Αρχαιολογία και η λειτουργία τους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παραχώρησης.

Άρθρο 17.

Οι θέσεις του κλάου ΑΤ επιμελητών του Μουσείου Έλληνικής Λαϊκής Τέχνης, οι προβλεπόμενες από τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν.Δ. 22/1923 (ΦΕΚ Α 245/31.8.23), όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν.Δ. της 31 Αυγούστου / 9 Σεπτεμβρίου 1935 (ΦΕΚ 399 Α), οι συνδυασμοί με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.Δ. 384/1974 (ΦΕΚ 96/Α/11.4.74) και του άρθρου 6 του Ν. 1189/1981 (ΦΕΚ 203 Α/30.7.81), οι εφαρμογή του ίδιου άρθρου και η απόφαση 73484/15410/3.11.81 (ΦΕΚ 708 Β/20.11.81) της Υπουργού Πολιτισμού και Ύψιστων, για τη σύσταση τεσσάρων ακόμα θέσεων στον κλάδο ΑΤ επιμελητών, διατάσσονται ως εξής: Μία (1) θέση στους βαθμούς 30—20 και τέσσερις (4) θέσεις στους βαθμούς 70 ή 60—40. Ταυτικά προσόντα διορισμού στους εισαγωγικούς βαθμούς 70 ή 60 είναι τα προβλεπόμενα από την παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν. 1189/1981.

Άρθρο 18.

1. Οι κατά τη δημοσίευση του παρόντος οργανικοί θέσεις συντηρητών έργων τέχνης του Μουσείου Έλληνικής Λαϊκής Τέχνης με πλάτωση Ιδιωτικού δικαίου άριστου χρόνου, που συστήθηκαν με το άρθρο 6 παρ. 3 του Ν. 1189/1981, μετατρέπονται οι μόνιμες θέσεις κλάδου ΜΕΡ συντηρητών έργων τέχνης και αυτοί που υπηρετούν με σχέση εργασίας Ιδιωτικού δικαίου διορίζονται και ανάστανται στις θέσεις αυτές άναλογα με το χρόνο υπηρεσίας που έχουν, εφαρμοζόμενοι αναλόγως των διατάξεων του άρθρου 2 του Ν. 1189/1981.

2. Προβλέπεται διορισμός για την εισαγωγικό βαθμό (9α) του Κλάδου αυτού όριούνται:

Απολυτήριο Λυκείου ή Εξατάξιου Γυμνασίου, πτυχίο Σχολής Συντηρήσεως Έργων Τέχνης της τριτοετίας ή άλλουδα-τικής ή τριετίας αμετρία επί συντήρησης έργων τέχνης και γνώσεις μιας των κύριων ευρωπαϊκών γλωσσών.

3. Οι κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού υπηρετούντες στην Έθνική Πτυχιολογία και Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου έκτιστοι επιμελητές με σχέση εργασίας Ιδιωτικού δικαίου και απολυόμενοι με την ίδρυση και την παρουστία καθόδουσαν οργανωτική, γλωσσική και χαρακτηριστική, διορίζονται με απόφαση του αρμόδιου όριούνται οι βραμιών και/ή οργανικές θέσεις επιμελητών του κλάδου ΑΤΙ Ιστορικών τέχνης, με εισαγωγικό βαθμό 70, του νομικού τούτου προσόντων, οι όποις έχουν πτυχίο Φιλοσοφικής Σχολής ήμαστού, ή Ιστορίου άλλουδατικού Πανεπιστημίου.

Άρθρο 19.

1. Η παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 1064/1980 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Είς μόν τους δημοσίους παράγοντες, εισήγοντες ή εξάγοντες με έγγραφωμένους βίβλους φορεία ήχο ή εικόνας ή ήχο και εικόνας επιβάλλεται η υποχρέωση έτους τουλάχιστον ενάρξεως της παραγωγικής, εισαγωγικής ή εξαγωγικής διαδικασίας λαμβάνουν την έγγραφωνη προς τούτο θέσιν του κατά την περίπτωση 2 του παρόντος άρθρου νομικού πρότυπου. Είς δε τους δημοσίους παράγοντες, εισήγοντες, εξάγοντες, κατέχοντες επί σκοπού περαιτέρω απόστροφος ή άμεσου διαχειριστικής εις την άφραση ή αντιστροφή εις το κοινό διαδίδοντας έγγραφωμένους βίβλους το-

ρείς ήχοι ή εικόνας ή ήχοι και εικόνας αποδίδεται: ή υποχρέωση όπως, κατά περίπτωση: α) οι παρόντες και κατέχοντες τοιαύτους φορείς, δια τα πρώτα της παραγωγικής διαδικασίας ή τη διαδικασία κτίσης αυτών, β) οι εισφορές, εξόχως ή εις το κανόν διαδίδεται, ή το πρώτος της εισαγωγικής ή εξαγωγικής διαδικασίας ή της καθ' εικόνας τρέπον διαδόσεις των ειρημένων φορέων, εκπαιδευτών ή οποιαδήποτε αποστολών επί της εκπόσεως ή του σώσεως ή άρτηρών των εντός έκδοτου τεμαχίου των ειδών αυτών ελθόντων έκδοσης ή τινών ελθόντων ή έσορων θεωρημένων παρατηρητών, δια το οποίο πιστοποιείται ή σύνομα των εν λόγω εγγεγραμμένων φορέων ήχοι ή εικόνας ή ήχοι και εικόνας. Έτι δε περαιτέρω, τοιαύτοι φορείς, είντες δέν πικροδύ την ως είντα διαπιστωτική και μόνον του συνόμου πάλιν προσέδεται, απορροφείται όπως καθ' εικόνα τρόπον έκτίθενται, διαφωρίζεται ή άλλως πως αποτελούν αντικείμενον οποδδήποτε ένερτίας προωθήσεως της διαδόσεως αυτών.

2. Η παρ. 2 του άρθρου 12 του Ν. 1075/1980 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Έκ των διαφόρων χρήσεων της έρμηνείας, ειδικώς επί α) μεταγενετέρας αναπαραγωγής ή άδειας εις κληρονομία της έγγραφωμένης ή της ραδιοηλεκτρονικής ή άλλως πως μεταδομένης ή μεταδομένης έρμηνείας, β) μεταδόσεως εις το κοινόν της έγγραφωμένης τοιούτης, γ) ραδιοηλεκτρονικής ή εις το κοινόν αναμεταδόσεως της ραδιοηλεκτρονικής ή άλλως πως μεταδομένης ή μεταδομένης έρμηνείας και δ) των εν τη προηγούμενη παραγράφω περιλαμβανών, τών δικαιώματων των καλλιτεχνών-έρμηνευστών άποκόνται μόνον υπό των οικείων προνομίων μη καρδοσκοπικών διαχειριστικών οργανισμών των καλλιτεχνών-έρμηνευστών. Οι εν λόγω διαχειριστικοί οργανισμοί καταστάμενοι ή αναγνωρίζονται διά προεδρικού διατάγματος εκδιδόμενου τη πρότασει των Έσορων Προεδρίας της Κυβερνήσεως και Πελοπίου και Έκτεταμένων μετ' άπόφασιν των εν τώ έκταμένω έκδοσίω του παρόντος έκτετατών, και μετ'όρων του ειδικού νομικού προσώπου του προβλεπόμενου υπό του άρθρου 4 παρ. 3 του Ν. 1064/1980. Αί έντεταται, οι έκδοται άπορροφούν την ούστατον ή αναγνωρίσιν των ρηθέντων διαχειριστικών όργα-

νισμών, συνιστάμεται διά προεδρικού διατάγματος εκδιδόμενου τη πρότασει των αυτών ως άνω Έσορων και έκτετατών ήν προαρίστην, των έκδοτών και την σύνομα των έκτετατών, τών αρμοδιότητας αυτών, εις τας όποιας περιλαμβάνεται και ή όπισ των κανόνων λειτουργίας τούτων και της ένώπιου αυτών διαδικασίας, ή καθορισμός, ή διαχειρίσις και ή διάθεσις των πρós κάλυψιν των έξόδων της διαδικασίας τούτης καταβλητέων τελών, ως και τά κριτήρια συστάσεως ή αναγνωρίσεως των ειρημένων διαχειριστικών οργανισμών, μεταξύ των οποίων και τής αντιπροσωπευτικότητας αυτών. Η υπό των διαχειριστικών οργανισμών άσκηση των ως άνω δικαιωμάτων άπορά μόνον εις τας χρήσεις τής έρμηνείας, άτινες είναι μεταγενετέρας της υπό των καλλιτεχνών-έρμηνευστών υποδείξεως του οργανισμού της έκδοσης των, ήτις υποδείξεις επί έρμηνείας παρά συνέλου ένερτίας υπό των εν τώ έκταμένω άρθρω έκτετατών διά την άσκησιν των δικαιωμάτων προσέταται.

Άρθρο 20.

Η ισχύς του νόμου αυτού άρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλεται να δημοσιευθή στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως τό κείμενον του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 12 Άπριλίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	ΕΣΤΕΡΙΚΟΝ
ΑΓΑΘ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΑΝΗ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ	Α. Μ. (ΜΕΛΑΙΝΑ) ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Θεωρήθηκε και τέθηκε ή Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 13 Άπριλίου 1983

Ο ΕΠΙ ΤΩ ΔΕΚΛΗΤΩ ΤΗΣ ΥΠΟΥΡΧΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

τό λαι και ὁ νόμος. Μὲ κατηγορεῖτε οὐκ ἀλλὰ ζῶμεν τὸν νόμο. Τώρα μὲ κἀνευ κριτικῆ γὰρ αὐτὸ τὸ ὄπιο ἀλλὰ εἰ καὶ τὸ ὄπιο εἶαι οἱ ἀριστεροὶ διαφωνοῦσιν.

Ὁ Ἄναρχατικὸς νόμος 39 δὲν μιλεῖ γὰρ περὶ δημοκρατίας. Ὁ νόμος αὐτὸς λέει διὰ τὸ εὐσεβεῖς θεῶμα μορὰι νὰ πρῶταί τοι ΤΑΠΑ μὲ κάποιον δημοτικὴν πρῆξιν μὲ τὸς ἄλλοις που ὄλαι αὐτὸς. Τὸ Τάπειο κρίνει τὴν πρῆξιν αὐτὴ καὶ τὴν ἀποφασίζει ἢ τὴν ἀποδοχεῖται. Τὸ ἴδιον μορὰι νὰ κἀνε ἕνας ἀποφασίζων ἄλλος εἶτα ἀναγκαστικῶς εἶτα συνεργῶν. Κοι αὐτοὶ οὐκ ἔβρω τὸ ἴδιον τὸ Ἰουραγὶ ἀπελευθέρω στὸς ἄλλοις οἱ ὅπιοι καὶ δὲν ἐδέχθησαν νὰ συμβαλλῶσιν.

Νυνίως δὲν νομιζῶ οὐκ ἔπαρχει λάθος ἢ εἴτερος τὸ ἀρεπτόν. Τέλος γὰρ νὰ φθάσωμεν στὴς προπολίεις, γὰρ τὴς ὅπιοις πράγματι ἐπέδωξαν πᾶρα πολλὰ. Θὰ ἴθελαι νὰ πῶ τοι ἢ μὲν προπολίεις πᾶρ ἔχει σχέση μὲ τὴν κεντρατικὴν ἱστορικὴν πράγματι εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτατα θεῶματα. Εἶναι ἕνα θεῶμα πᾶρ ἐκκαρμῆ πᾶρα πᾶρ καὶ ἔχει μόνον τὸ Ἰουραγὶ Πολιτικῶν, ἀλλὰ εἰς γενικότερη Ἑλληνικὴ Ἐκπαίδειαι καὶ ταλαιωρεῖ πᾶρ κόρη. Πιστεύω καὶ ἐγὼ διὰ εἶναι σωστὸ τὸ εἶρημα καὶ ἢ διακρίνω ὅπως εἰδὼ ἔχει ἀμφοτέρωθεν καὶ τὴν ὄπιοι μαλετήρια — γινῆτι εὐτυχῶς εἶκαρ μὲ μᾶρα πᾶρ νὰ τὴν μαλετήρια — εἶναι ἱκανοποιητικὴ καὶ ἀπρεπῆται ἀπὸλαι αὐτὸ που καὶ ἀμῆρι θεῶματα νὰ πετύχουσι. Σημαίνοντι δὲ εἶτι εἶχε καὶ τὴν εἰκαρία νὰ συνεννοεῖται καὶ μὲ τὸ Ἰουραγὶ Οἰκονομικῶν, τὸ ὅπιοι ἔχει: μὲ συναρθεύεται ἢ τοιαύτην εἶχε εἶταν εἶχε προταχθεῖ πρὸ ἄλλων ἠγων μὲ πᾶρ τὴν προπολίεις μὲ ὀρισμέναις ὀριστέαις φορολογικαῖς διατάξαις καὶ τὸ ὄπιοι καὶ αὐτὸ ὄπιοι ἀπὸλαι ἀπὸλαι. Συνεπὸς δὲν ἔχω κανένα λόγον νὰ μὴ δεχθῶ αὐτὴ τὴν διατάξιν καὶ θὰ ἴθελαι, κῆρι Πρέδρω, νὰ πῶ διὰ ἀποδέχου τὴν προπολίεις καὶ ἔχει.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ. Κῆρι Ἰουραγί, στὴν πρὸ τελευταία σελῆν ἐπὶ πᾶρ λέγει παραγωγι — εἰσηγητικῆς — εἰσηγητικῆς κρίνει νὰ μῆναι καὶ ἢ λέγει ἀπὸλαι. Παραγωγι ἢ λέγει ἀπὸλαι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (Ἰ.τ. Πολιτικῶν καὶ Ἐκπαιδευτῶν). Ὁλομῶν δὲν τὸ ἔχω εἶδ. Μπορεῖτε νὰ μὲ ἀρεῖται νὰ πῶ;

ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ. Πρῆναι νὰ κληθεῖται εἰς τὸ ὄπιοι. Εἶναι οἱ παραγωγι, οἱ εἰσηγητικῆς, οἱ εἰσηγητικῆς, πρῆναι νὰ εἶναι καὶ οἱ κληθεῖται.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (Ἰ.τ. Πολιτικῶν καὶ Ἐκπαιδευτῶν). Κῆρι Τσουδερῶ, δὲν ἔχω κῆρι ἀντίρρησι θὰ πῶ τὸ ὄπιοι καὶ θὰ εἶπαι ἀπάντησι μετὰ.

Στὴν ἄλλη προπολίεις, τὴν ὄπιοι ὑπέβαλε ὁ κ. Μικονομικῶν, καὶ πᾶρ ἔχει σχέση μὲ αὐτὸ πᾶρ λέγεται στὴν ἀρχῆ, τὸ ἔχει ἐπιθετικὴν σχέση μὲ τὴν προπολίεις κάποιου οἰκονομικῶν ἐλέγχου τῶν λειτουργιῶν τοῦ Τάπειο Ἀρχαιολογικῶν Πῶρων, τὸ ὄπιοι πᾶρ λειτουργίαι χωρὶς ἀνδρόνομοι πᾶρ ἔχουν κάποιον σχέση μὲ τὴς οἰκονομικῆς λειτουργίαις τῶν κεντραϊκῶν, ἐπιθετικὴ νὰ ὑπαρχει κάποιος οἰκονομολόγος, ὅς ἀπορρῶσιν νὰ τὴν δευρῶν κατ' ἀρχῆν ἀλλὰ θὰ ἴθελαι νὰ κἀνε ὀρισμένας φορολογικῆς στὴν προπολίεις. Γιατὶ ὅπως εἶναι διατυπωμένη, δὲν ἔχουν οἱ ἐκπαιδευτῶν τῶν ἀρχαιολογικῶν κληθεῖται τὴν κληθεῖται μᾶρα εἰς αὐτὸ. Θὰ ἴθελαι λοιπὸν εἶναι ἕνα δυνατὸν νὰ διακρίνομεν ἐν ἑνὶ τὴν κληθεῖται, τὴν κληθεῖται τῶν ἀρχαιολογικῶν γὰρ νὰ ὑπαρχει κάποιον κατοχῶν, ὅπως ὅπως νὰ μορὰι ἐκτός ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν λειτουργίαι τοῦ Τάπειο νὰ ἐλέγχεται ὁ πρῶτος λειτουργίαις τῶν ἀρχαιολογικῶν κληθεῖται, καθὼς ὅπως καὶ ἢ πᾶρ τῶν κληθεῖται καὶ τῶν ἀντιρρῶσιν, πᾶρ εἶναι οἱ ἀρχαιολογίαις νὰ εἶπαι νὰ ἐλέγχουσι καὶ ἔχει οἱ ἐκπαιδευτῶν τοῦ Ἰουραγικοῦ Ἐκπαιδευτικῶν ἢ Καθηγητῶν Παιδαγωγικῶν τοῦ Νομικοῦ Σχολεῖου τοῦ Κράτους. Θὰ ἴθελαι λοιπὸν εἶναι ὀρισμέναι καὶ ἢ Βουλῆ καὶ πᾶρ νὰ ἀπελευθέρω ἢ παρ. δ' ποὶ μᾶρα γὰρ δὲ ἀπελευθέρω διακρίνομεν τοῦ Ἰουραγικοῦ Παιδαγωγικοῦ καὶ Ἐκπαιδευτῶν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ἰωάν. Αλαφεντίδης). Ποῖα προπολίεις εἶναι;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (Ἰ.τ. Πολιτικῶν καὶ Ἐκπαιδευτῶν). Εἶναι ἢ ἴσ' ἀριθ. 3768 προπολίεις, κῆρι Πρέδρω.

Νὰ παραμένει ὁ καθηγητῆς Παιδαγωγικῶν, ὁ Οἰκονομολόγος καὶ οἱ ὁ ἀπὸλαι τοῦ Κλάτου ΑΤ οἱ δὲ ἀπὸλαι τοῦ Ἰουραγικοῦ Πολιτικῶν. Νὰ παραμένει ἢ παρ. γ' ποὶ λέγει γὰρ ἕνα ἐκπαιδευτῶν τῶν ἱστορικῶν καὶ Βιωματικῶν Ἐκπαιδευτῶν καὶ ἀπὸλαι ἢ παραγωγῶν τοῦ ὄπιοι γὰρ τὸς διακρίνομεν ἀπὸλαι νὰ μῆναι ὁ εἶδος ἀπὸλαι ἢ ἀπὸλαι ἀπὸλαι τοῦ Γ.Α.Κ. καὶ ἀπὸλαι στὴν παρ. ε' καὶ πᾶρ ὑπαρχει καὶ δὲν θὰ ἴθελαι νὰ εἶπαι, ἕνας Πρέδρω τοῦ Νομικοῦ Σχολεῖου τοῦ Κράτους, ἀπὸλαι μετὰ τοῦ ἀπὸλαι τοῦ ὄπιοι τοῦ Πρέδρω τοῦ Νομικοῦ Σχολεῖου τοῦ Κράτους. Γιατὶ ἀπὸλαι ἀπὸλαι διὰ ὑπαρχει μὲν καθοριστῶν τῶν νομοθετικῶν τῶν πρῶταις καὶ τοῦ ἐλέγχου λειτουργίαις τοῦ πρῶταις.

Ἐπῆρχει καὶ μὲ ἄλλη προπολίεις ἢ ὄπιοι ἀναρρῶσιν τὸ εἶδος ὄπιοι πᾶρ ἀπὸλαι τρεῖς ἀπὸλαι, ἀπὸλαι, καὶ ὄπιοι ἀπὸλαι 17 ὄπιοι. Εἶναι ἢ ἴσ' ἀριθ. 3762 προπολίεις. Ἡ ἀπὸλαι μὲ τὴν ὄπιοι τοῦ Ἰουραγικοῦ τὸ ὄπιοι καὶ μὲ δεξιῶν διὰ πρῶταις οἱ ἀπὸλαι αὐτοὶ εἰσηγητικῶν χωρὶς ἱστορικῶν καθοριστῶν ἀπὸλαι ὄπιοι. Ἐν εἶναι ὀρισμέναι ἢ Βουλῆ, ἐπῆρ ἔχω ἀντίρρησι νὰ γινῆι δεκτικὴ ἢ προπολίεις δεξιῶν διὰ δὲν ἀπὸλαι ἀπὸλαι δεξιῶν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ἰωάν. Αλαφεντίδης). Ὁ κῆρις Ἀλαφεντίδης ἔχει τὸν λόγον.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ. Κῆρι Πρέδρω, λοιπὸν διῆτι ὁ κῆρις Ἰουραγὶ Πολιτικῶν καὶ Ἐκπαιδευτῶν δὲν ὄπιοι νὰ διακρίνομεν ἀπὸ τῶν ἀπὸλαι τοῦ τῶν ἄλλων Ἰουραγικῶν, οἱ ὄπιοι μᾶρα ἔχουν συνθεταῖς νὰ εἶρησι προπολίεις τῶν μαθηματικῶν ἀπὸλαι καὶ νὰ εἰσηγητικῶν τὴν ἀπὸλαι τοῦ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (Ἰ.τ. Πολιτικῶν καὶ Ἐκπαιδευτῶν). Δὲν εἶναι εἰδικὸς μὲν προπολίεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ. Εἶναι ὅπως, τρεῖς προπολίεις πᾶρ ἀπὸλαι καὶ πᾶρ πρῶταις τῶν ἐκπαιδευτῶν νομοθετικῶν. Μπορεῖ νὰ εἶναι ὄπιοι ἀλλὰ δεξιῶν τὴν ἀπὸλαι πᾶρ ἔρρῶν, δὲν μᾶρα δεξιῶν καὶ τῶν μαλετήρια ὄπιοι ὄπιοι.

Ἀποκρίαι: γινῆτι συμβαίνει αὐτὸ τὸ πρῶταις.

Δεξιῶν μὲ τὴν προπολίεις πᾶρ ὄπιοι εἶναι κληθεῖται ἀπὸ πᾶρ καὶ ἀπὸλαι τὴν πρῶταις τῶν κληθεῖται, νὰ μῆναι διὰ αὐτὴ δὲν θὰ ἔρρῶι νὰ περιοριστῶν μόνον στὴν πρῶταις διακρίνομεν τῶν ἀπὸλαι τῶν μὲν πρῶταις, καὶ τῶν ἐπιρρῶσιν τῶν, ἀλλὰ θὰ ἔρρῶι νὰ κληθεῖται γενικότερη τὴν πρῶταις τῶν κληθεῖται ἱστορικῶν, ἢ ὄπιοι δεξιῶν εἶρησι δὲν ὄπιοι.

Ἐπῆρ τούτοις ἢ ἀπὸλαι τὸ ἔχω νὰ κἀνε στὴν προπολίεις γὰρ τὴν κληθεῖται τῶν κληθεῖται, εἶναι διὰ δὲν ὑπαρχῶν λειτουργίαις διατάξαις διὰ τῶν ὄπιοι εἶναι δυνατὸν νὰ γινῆι πρῶταις αὐτῶν τῶν κληθεῖται ἐκπαιδευτῶν ἱστορικῶν. Δὲν ὄπιοι σαρξ διατάξαι, ἀλλὰ εἶτα αὐτὸ ἐπῆρ τῶν ἐκπαιδευτῶν ἱστορικῶν. Ἐπῆρ ὄπιοι δὲν καθορίζεται τὶ θὰ κληθεῖται. Συνεπὸς ὁ κῆρις μόνον εἶρησι καὶ ὁ κ. Ἰουραγὶ Πολιτικῶν.

Θὰ ἔρρῶι αὐτὴ ἢ προπολίεις θὰ εἶναι κληθεῖται ἐκπαιδευτῶν, ὅπως ὄπιοι μετὰ λόγον τῶν ὄπιοι ἢ Βουλῆ νὰ μῆναι νὰ τὴν ἀπὸλαι. Γιατὶ, ὄπιοι εἶναι γὰρ αὐτὸ τὸ ὄπιοι τῶν κληθεῖται καὶ γὰρ ἀπὸ τὸ ὄπιοι πρῶταις τῶν κληθεῖται ἱστορικῶν ἀπὸλαι πᾶρ ἀπὸλαι ἀπὸλαι ἀπὸλαι.

Κατ' ἀρχῆν ὄπιοι ὄπιοι νὰ πρῶταις τῶν ἐκπαιδευτῶν, τῶν κληθεῖται ἀπὸλαι, οἱ ὄπιοι πρῶταις τῶν ἐκπαιδευτῶν αὐτῶν τῶν προπολίεις, ἀλλὰ δὲν κληθεῖται τὸ Πρῆναι ὁ Δεξιῶν, τὸ ὄπιοι δὲν γινῆται μὲ περιεχόμεναι. Γ' αὐτὴν κληθεῖται τὴν κληθεῖται μᾶρα.

